



๒๕๑
๒๕๑
๒๕๑

สมุดการวัดชั้นฐาน

๒๕๑



คู่มือ

การอธิษฐาน
(ฉบับแก้ไขใหม่)

โดย

นางโดโรธี ซี . แฮสกิน

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ

ถนนปฎิพัทธ์ กรุงเทพฯ 4

**ขอขอบคุณสถาบันศึกษาพระคริสตธรรมมูดี
แห่งเมืองชิคาโก
ซึ่งได้อนุญาตให้แปล “การอธิษฐาน” เล่มนี้**

เหตุที่เขียนหนังสือเล่มนี้

“ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้ว่า...” (มัทธิว 6: 8)

ข้าพเจ้าควรอธิษฐานเงียบ ๆ หรือออกเสียง? ข้าพเจ้าควรคุกเข่าเวลาอธิษฐาน หรือควรแสดงอาการอย่างไร? เป็นการแสดงความเคารพต่อพระเจ้าหรือเปล่า ถ้าข้าพเจ้าจะใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการอธิษฐานทูลขอต่อพระองค์ประจำวัน? ข้าพเจ้าจะตั้งต้นอธิษฐานว่าอย่างไร?

คำถามเช่นนี้และคำถามอื่น ๆ อีกร้อยแปดพันประการประดังกันเข้ามาในสมองของข้าพเจ้า เวลานั้นข้าพเจ้าอายุได้ยี่สิบเจ็ดปี และได้ต้อนรับองค์พระเยซูเป็นผู้ไถ่บาปของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเริ่มอธิษฐานจริง ๆ

ความจริง ข้าพเจ้าเคยท่องคำอธิษฐานเหมือนเด็ก ๆ และในเวลาข้าพเจ้ามีความทุกข์เดือดร้อน ข้าพเจ้าทูลขอต่อพระเจ้าว่า “โอพระองค์เจ้าข้า ถ้าโลกนี้มีพระเจ้าสักองค์หนึ่งแล้ว ขอพระองค์ทรงสำแดงฤทธิ์ของพระองค์ โดยช่วยให้ข้าพเจ้าพ้นจากความยุ่งยากครั้งนี้ด้วย”

การอธิษฐานอย่างนี้ก็เป็นการอธิษฐานเหมือนกัน เหมือนกับการคุณนมาจากขวดซึ่งเป็นการรับประทานของทารก แต่การอธิษฐานเช่นนี้ ไม่ทำให้คนที่ร้อนรน อยากรู้จักพระเจ้า เกิดความอึดหน้าสำราญใจ

ข้าพเจ้าอ่านหนังสือดี ๆ ชนิดที่จะคลจจิตใจของข้าพเจ้าให้เกิดความเชื่อมั่น เกรงครัด และศรัทธาในพระเจ้ามากยิ่งขึ้น แต่สิ่งเหล่านั้นไม่ได้ตอบคำถามชนิดง่าย ๆ เกี่ยวกับการอธิษฐานของข้าพเจ้าเลย

แต่ข้าพเจ้าได้ทราบภายหลังว่า การที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอธิษฐานเช่นนั้น มิใช่มีแต่ข้าพเจ้าคนเดียว เพราะในเวลาเดียวกันข้าพเจ้าก็สอนรวีวารศึกษาและพยายามชักจูงคนอื่น ๆ มาเชื่อองค์พระเยซูคริสต์ มีคนรุมกันถามข้าพเจ้าคำถามชนิดเดียวกับที่ข้าพเจ้าเคยถาม บางคำถามก็เป็นคำถามง่าย ๆ ยิ่งกว่าคำถามของข้าพเจ้าเสียอีก ข้าพเจ้าจึงเล่าเรื่องต่าง ๆ ของข้าพเจ้าเองเท่าที่ได้ผ่านมา หรือได้พบในชีวิตคริสเตียนให้เขาฟัง แต่ข้าพเจ้าอยากได้หนังสือเล็ก ๆ สักเล่มหนึ่ง อธิบายเรื่องเกี่ยวกับการอธิษฐานชนิดง่าย ๆ ให้คนเหล่านั้นอ่าน

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้น เพื่อให้คริสเตียนทุกท่าน ทุกวัย ได้ทราบเกี่ยวกับการอธิษฐานว่าควรอธิษฐานอย่างไร เมื่อไร ที่ไหน และเพื่ออะไรบ้าง

โดโรธี ซี. แฮสกิน

สารบัญ

บทที่ 1 การอธิษฐานในที่ประชุม.....	7
บทที่ 2 กุญแจใจการอธิษฐาน	15
บทที่ 3 การใช้พระวณะของพระเจ้า เมื่ออธิษฐานตามลำพัง	21
บทที่ 4 การอธิษฐานตามลำพัง	27
บทที่ 5 จงฟัง !	36
บทที่ 6 การอธิษฐานเพื่อคนอื่น.....	38
บทที่ 7 การอธิษฐานในครอบครัว.....	45
บทที่ 8 การอธิษฐานขอบพระคุณ.....	50
บทที่ 9 คู่ร่วมใจอธิษฐาน	52
บทที่ 10 เคล็ดลับในการเข้าเฝ้าพระเจ้า.....	54

อธิษฐานเพื่อสิ่งใหญ่หลวง
คอยท่าเหตุการณ์ใหญ่ยิ่ง
ทำงานเพื่อรับผลอุดมสมบูรณ์
แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้อง อธิษฐาน

รูเบน เอ. ทอร์รี่

บทที่ 1 การอธิษฐานในที่ประชุม

“ที่นั่นมีหลายคนได้ประชุมอธิษฐานกันอยู่”

พระธรรมกิจการ 12 : 12

“ง่ายสำหรับเขา แต่ยากสำหรับฉัน” นี่เป็นความคิดที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ เมื่อเราได้ยินคนอื่นอธิษฐานในที่ประชุม แน่ใจว่ามันไม่ใช่ของง่ายนักสำหรับทุกคนที่จะอธิษฐาน ในที่ประชุมโดยเฉพาะเมื่อเป็นครั้งแรก

ข้าพเจ้ายังจำเหตุการณ์ ครั้งที่ไปร่วมประชุมอธิษฐานเป็นครั้งแรกได้ เวลานั้น ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพระคริสตธรรมลอสแอนเจลิส คริสเตียนกลุ่มหนึ่งได้จัดประชุมอธิษฐานขึ้นในเวลาเที่ยง เพื่อหนุนใจให้นักศึกษาอธิษฐานเพื่อคนงานของพระเจ้าที่ออกไปทำงานในสถานที่ต่าง ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกชอบสตรีที่รับผิดชอบการประชุมอธิษฐานครั้งนั้น เมื่อสตรีคนนั้นมาชวนข้าพเจ้าให้ร่วมอธิษฐานด้วย ข้าพเจ้ารีบตอบรับทันที ทั้งนี้ เพียงเพื่อเอาใจสตรีผู้นั้นเท่านั้นเอง

ข้าพเจ้าไม่เคยอธิษฐานต่อหน้าคนอื่นมาก่อนเลย เมื่อข้าพเจ้าคุกเข่าลงพร้อมกับพวกผู้หญิงหลายคน ข้าพเจ้ารู้สึกปวดท้องมาก ผู้นำการประชุมวันนั้น ได้ยื่นรายชื่อของคนที่ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ และเขียนข้อความได้รายชื่อของแต่ละคนว่า ต้องการอธิษฐานเพื่อสิ่งใดบ้าง แล้วอธิษฐานผลัดเปลี่ยนกันทีละคน ครั้นแล้วก็มาถึงเวรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะถอยหนีออกไปก็ไม่ได้

ข้าพเจ้าลืมหืมตาดูรายชื่อของผู้ประกาศพระกิตติคุณและรายการในบัตรที่ข้าพเจ้าได้รับ แล้วก็อธิษฐานพิมพ์มอยู่สักประเดี๋ยวหนึ่ง แล้วก็ลืมหืมตา ลอบมองดูรายชื่อคนที่สองและสามต่อไปจนคนสุดท้าย ช่างโล่งอกอะไรอย่างนั้นเมื่ออธิษฐานจบ

ผู้หญิงเหล่านี้ได้มาพบกันสัปดาห์ละครั้ง ตอนแรก ๆ คำอธิษฐานของข้าพเจ้าอาจไม่เกินไปตาม “การนำของพระวิญญาณ” แต่ต่อมาข้าพเจ้าก็สามารถบังคับเส้นประสาทมิให้ตื่นเต้น และอธิษฐานต่อหน้าคนอื่นโดยไม่เอาใจใส่ต่อความคิดเห็นของคนอื่นที่อยู่ที่นั่นเลย เนื่องด้วยการอธิษฐานเป็นการปฏิบัติในด้านฝ่ายจิตวิญญาณคนจำนวนมากไม่ทราบถึงความหมายที่แท้จริงของการอธิษฐาน ฉะนั้นบางคนนึกว่า การอธิษฐานเป็นการกระทำคล้ายการเล่นกล บางคนคิดว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องทูลขอพระเจ้า ให้ประทานสิ่งนั้นแก่พวกเขาด้วย นอกจากนั้นยังมีบางคนคิดว่า การอธิษฐานเป็นเพียงแต่การขอสิ่งต่าง ๆ จากพระเจ้า ฉะนั้นการอธิษฐานก็คงไม่มีอะไรนอกจากการขอเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เรื่องของจิตวิญญาณจะต้องเดินตามกฎของจิตวิญญาณ เหมือนร่างกายต้องเดินตามกฎของร่างกาย และอันที่จริงการอธิษฐานซึ่งเป็นเรื่องของจิตวิญญาณ ก็ต้องมีการฝึกฝนเหมือนกันจึงจะเจริญ อัครสาวกก็เห็นความจำเป็นที่จะต้องให้ผู้สอนให้รู้จักอธิษฐาน พวกเขาจึงทูลพระ

เยซูว่า “พระองค์เจ้าข้าขอสอนพวกข้าพเจ้าให้อธิษฐาน” (ลูกา 11:1) ฉะนั้นจึงให้เราตั้งต้นคิดถึงเรื่องการอธิษฐาน โดยเข้าใจว่าการอธิษฐานต้องอาศัยการฝึกฝน

คริสเตียนทั่ว ๆ ไป จะมีโอกาสฝึกหัดได้โดยการร่วมใจอธิษฐาน ในการประชุมเยาวชนคริสเตียน หรือการประชุมอธิษฐานกลางสัปดาห์ในคริสตจักร

แต่มีบ่อยครั้ง คนที่เป็นคริสเตียนใหม่ ๆ ที่ร่วมประชุมอธิษฐาน หรือประชุมเยาวชน มีความประสงค์ที่จะร่วมในการอธิษฐาน หลังจากผู้ที่อธิษฐานเป็น ไปได้อธิษฐานเสร็จแล้วแต่น่าเสียดายพอเขาเริ่มจะอ้าปากอธิษฐานอีก ผู้นำการประชุมอธิษฐานในวันนั้นก็บอกว่าถึงเวลาเลิกประชุมเสียแล้ว

ทางที่ดีที่สุด และง่ายที่สุด ที่ท่านจะหมดความรู้สึกละอายใจในการอธิษฐานในห้วงขณะ ก็คือเวลาท่านอธิษฐานตามคำฟังกับพระเจ้าให้อธิษฐานออกเสียง ครั้นเวลาท่านอธิษฐานในที่ประชุม ท่านจะไม่ตกใจเมื่อได้ยินเสียงของตัวเอง ท่านจะรู้สึกเป็นปกติ และการที่คนอื่นอยู่ด้วย ก็จะไม่ทำให้ท่านละอายใจเลย

มีคริสเตียนเป็นจำนวนไม่น้อยที่เข้าใจผิด คิดว่า เมื่อเขาอธิษฐานตามคำฟัง เขาไม่ควรอธิษฐานออกเสียง ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น เมื่อพระเยซูทรงอธิษฐานตามคำฟัง พระองค์ทรงอธิษฐานออกเสียงเหมือนกัน มิฉะนั้น ขอหั้นคงไม่มีทางที่จะบันทึกคำอธิษฐานของพระเยซู ในพระธรรมข้อที่ 17 และเมื่อครั้งพระเยซูอธิษฐานที่สวนเกสเสมนิพระองค์ “ทรงขอบพระพักตร์ลงอธิษฐานว่า ...” (มัทธิว 26: 39)

ถ้าสาวกไม่ได้ยินคำอธิษฐานของพระเยซู เขาก็จะบันทึกข้อความเหล่านั้นได้อย่างไร? ถ้าพระเยซูทรงอธิษฐานออกเสียงยามที่ระทมทุกข์เช่นนั้น เราจะไม่เจริญรอยตามแบบอย่างของพระเยซู และอธิษฐานออกเสียง เมื่อเรายู่กับพระเจ้าตามคำฟังด้วยหรือ?

มีข้อเสนอแนะอีกเล็กน้อย ที่จะช่วยท่านบ้าง เมื่อท่านเข้าเฝ้าพระเจ้าตามคำฟัง ก่อนที่ท่านจะเริ่มลงมือการอธิษฐาน คือ ท่านควรอ่านพระธรรมสดุดีสักหนึ่งบท หรือพระคัมภีร์เล่มหนึ่งเล่มใดในบทที่ท่านชอบและอ่านออกเสียง ครั้นแล้วท่านจะคุ้นเคยและง่ายเข้า ที่จะอธิษฐานออกเสียง

หลังจากท่านเคยชินกับเสียงของตัวเองแล้ว ท่านก็คงหมดความกังวล และชนะความรู้สึกในการที่มีคนอื่นฟังคำอธิษฐานของท่าน และสามารถสนใจตนเองได้โดยปักใจมุ่งเข้าเฝ้าพระเจ้า และคิดนึกถึงพระเจ้าเท่านั้น

มีเรื่องเล่าว่า ชายคนหนึ่งได้รับการขอร้องให้อธิษฐานในที่ประชุม แต่ชายคนนั้นตอบว่า “ขอโทษครับ ผมอธิษฐานต่อหน้าคนอื่นไม่ได้”

“คุณครับ คุณจะต้องทูลพระเจ้า มิใช่พูดกับมนุษย์” คนหนึ่งกล่าวขึ้น “พระเจ้าไม่ทรงเข้มงวดอะไรนัก และไม่ทรงตำหนิติเตียนเหมือนมนุษย์”

มีอีกอย่างหนึ่งซึ่งทำให้บางคนรู้สึกกระอักกระอ่วน คือเขาเชื่อว่า เมื่อได้รับเชิญให้อธิษฐาน เขาจะต้องพูดออกมาโดยไม่เตรียมตัว ถึงแม้ว่าได้รับเชิญล่วงหน้ามาก่อนแล้วก็ตาม ก็ไม่ควรเขียนคำอธิษฐานหรือท่องจำเสียก่อน ข้อนี้ไม่จริงเลย ความจริงเราจะต้องพิจารณาไตร่ตรองล่วงหน้าว่า เราควรจะพูดเรื่องอะไรบ้าง

ถ้าหากว่าท่านได้รับการขอร้อง ให้กราบทูลต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในที่ประชุมแห่งหนึ่งแห่งใด ท่านก็ต้องเตรียมคำพูดไว้ก่อนมิใช่หรือว่า ท่านจะกราบทูลเรื่องอะไร แล้วเมื่อท่านจะกราบองค์พระมหากษัตริย์ เหนือกษัตริย์ทั่วสากลโลกคือ องค์พระผู้เป็นพระบิดาฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่เพียงพระองค์เดียว โฉนที่ท่านจะไม่เตรียมคำพูดไว้กราบทูลเลยหรือ?

มีบ่อยครั้ง ผู้ที่ฟังคำอธิษฐานของคนที่อธิษฐานออกมาด้วยใจจริง ได้รับพระพรจากคำอธิษฐานนั้น ๆ ด้วย และคำอธิษฐานของท่านเองจะกลายเป็นพระพร หากคำอธิษฐานของท่านมิใช่เพียงแต่การความหาคำพูดเท่านั้น แต่ออกมาจากใจจริงของท่าน

ให้เราพิจารณาคู่ส่วนประกอบต่าง ๆ ของการอธิษฐานในที่ประชุม เช่น เราควรเริ่มต้นกราบทูลอย่างไร ข้าพเจ้าชอบฟังและชื่นชมยินดีกับคำนำที่คนอื่น ๆ ใช้ในการกราบทูลขอต่อพระเจ้า

ไม่จำเป็นที่เราจะต้องเริ่มต้นด้วย คำว่า “โอ พระบิดา” เสมอไป เหตุไรเราไม่คิดถึงตำแหน่งของพระเจ้าด้วยใช้ด้วยใช้คำอื่น ๆ บ้าง? มีหลายคำที่เราอาจใช้เริ่มต้นได้เช่น “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์” “พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่” “พระบิดาเจ้าผู้ทรงพระคุณและทรงพระเมตตาเป็นนิรันดร์”

ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยินกกลาสีเรือคนหนึ่งอธิษฐานโดยเริ่มต้นดังนี้ “พระเจ้าผู้ทรงเป็นที่รักขอรับกระผม” คำว่า “ขอรับกระผม” เป็นคำติดปากของกกลาสีเรือ ในเวลาที่พูดคุยกับคนที่อาวุโสกว่าหรือผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่า เขาต้องแสดงการวาง โดยใช้คำว่า “ขอรับกระผม” เสมอ

ท่านก็ควรใช้คำเริ่มต้น ซึ่งแสดงถึงความรู้สึกของท่านต่อพระเจ้า ยังมีอีกหลายคำที่ท่านจะเลือกใช้เริ่มต้นอธิษฐานได้ เช่น “พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ” “องค์พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย” ความคิดสองอย่างนี้รวมกันมีความหมายว่า พระเจ้าผู้ทรงครอบครองฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทรงเป็นพระบิดาของเราด้วย

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงสอนให้สาวกของพระองค์อธิษฐานเริ่มต้นด้วยคำว่า “โอพระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย” เพราะว่า “ท่านทั้งหลายได้รับนิสยอย่างบุตรซึ่งให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา” คือ พระบิดา” (โรม 8:15)

อีกวิธีหนึ่งซึ่งเราอาจใช้ในที่ประชุมคือเริ่มต้นคำอธิษฐานด้วยคำเพลงสดุดี เช่นเราอาจเลือกพระธรรมสดุดีบทที่ 8 ซึ่งตั้งต้นว่าดังนี้ “ข้าแต่พระเยโฮวา องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์

พระนามของพระองค์ประเสริฐยิ่งทั่วโลกสักเท่าใด” หรืออาจใช้บางข้อจากพระธรรมสดุดี บทที่ 103 ก็ได้

ทุกครั้งก่อนที่ท่านจะทูลขอเรื่องใด จงกล่าวคำขอบพระคุณ หรือสรรเสริญพระเจ้าเสียก่อน บางทีวิธีที่ดีที่สุดที่จะตั้งต้นอธิษฐานก็คือ โดยแสดงความขอบพระคุณพระเยซูคริสต์ ที่ได้ยอมพลีพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่โทษบาปของเรา “*โดยพระองค์เราจึง.....มีโอกาสนำเข้าเฝ้าพระบิดาได้ โดยพระวิญญาณองค์เดียว*” (เอเฟซัส 2:18)

จงลองทำอย่างนี้ดู คือหากกระดาษสักแผ่นหนึ่ง เขียนข้อความที่ท่านประสงค์ทูลขอต่อพระเจ้าบนแผ่นกระดาษนั้น โปรดอย่าเข้าใจผิดคิดว่า ข้าพเจ้าแนะนำให้คุณเขียนคำอธิษฐานทั้งหมดลงในกระดาษ เหมือนบางคนเคยทำ เพราะถ้าทำเช่นนั้น จะทำให้คำอธิษฐานกลายเป็นการอ่าน แทนที่จะอธิษฐานออกจากจิตใจจริง ๆ ข้าพเจ้าหมายถึงให้ท่านจดรายการที่ท่านต้องการอธิษฐานเพื่อ เพื่อช่วยให้ท่านจำได้เท่านั้น เมื่อหัดนาน ๆ เข้าก็ไม่จำเป็นต้องจดลงไป แต่เพียงคิดล่วงหน้าเล็กน้อยเท่านั้น

ตามธรรมเนียม คริสเตียนมีความประสงค์จะให้พระเจ้าพอพระทัย ฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องเขียนคำอธิษฐานของเราลง ถ้าลืมรายการที่เราคิดที่จะอธิษฐานเพื่อบ้างก็ไม่เป็นไร

บางครั้ง ท่านอาจไม่สามารถจดข้อความเหล่านั้น เพราะมีคนเชิญให้ท่านอธิษฐานในที่ประชุม โดยไม่ได้บอกให้ท่านทราบล่วงหน้าเลย ถ้าเป็นเช่นนั้นให้ท่านอาจอธิษฐานโดยสรรเสริญพระเจ้าให้มาก ๆ ก็ได้ เพราะพระองค์ทรงอวยพระพรให้เรามากมาย “*สมควรที่คนทั้งหลายจะได้สรรเสริญพระเยโฮวา เพราะพระกรุณาธิคุณของพระองค์และกิจการอัศจรรย์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำแก่นุชนุษชาติ*” (สดุดี 107:31) จงสรรเสริญพระเจ้าเพราะพระกรุณาคุณและพระเมตตาของพระองค์ ในการที่พระองค์ประทานสิ่งจำเป็นสำหรับเรา ทรงให้เราเมื่อสรีภาพ ในการนมัสการพระองค์ และมีโอกาสอธิษฐานทูลขอต่อพระองค์ได้โดยสะดวก และยังมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่เรควรขอบพระคุณพระองค์ด้วยใจกตัญญู

หลังจากสรรเสริญพระองค์แล้ว เราควรขอพระเจ้าให้อวยพระพรการประชุมและการเทศนาสั่งสอน ผู้มาประชุม และผู้ที่ไม่สามารถมาร่วม เช่น คนเจ็บป่วย ฯลฯ แล้วทูลขอตามที่มีผู้อื่นได้ขอให้อธิษฐานเพื่อ แล้วก็จบคำอธิษฐาน

อย่าลืมต้องจบคำอธิษฐานด้วยคำว่า “ในพระนามของพระเยซูคริสต์” เราไม่มีบุญบารมีพอที่พระเจ้าจะทรงสนพระทัยตอบคำอธิษฐานของเรา แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่า จะตอบคำที่ทูลขอในพระนามของพระเยซูคริสต์ “*สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเราสิ่งนั้นเราจะกระทำ เพื่อพระบิดาจะมีเกียรติยศในพระบุตร*” (ยอห์น 14:13)

คำว่า “อาเมน” หมายความว่า “ขอให้เป็นอย่างนั้น” เราใช้คำว่า “อาเมน” เมื่อเราจบคำอธิษฐาน นั่นหมายความว่า เรายอมรับคำตอบของพระเจ้า ไม่ว่าจะคำตอบของพระองค์คือ “ได้” หรือ “ไม่ได้” การอธิษฐานเปิดประชุม มีจุดประสงค์อย่างเดียวกัน คือขอพระเจ้าให้ทรงอวยพระพรที่ประชุม และท่านไม่ควรอธิษฐานยาวเกินสมควร

เราไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแบบ หรือเอาอย่างใครในการอธิษฐานสั้นหรือยาว การอธิษฐานยาว ๆ บางทีมีถ้อยคำมากมายแต่ไม่มีสาระหรือความหมายสำหรับจิตใจมากนัก พระเจ้าของเราทรงตอบคำอธิษฐานสั้น ๆ มาแล้ว เช่นหญิงคนหนึ่งอธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์” พระเยซูทรงช่วยทันที เมื่อเปโตรเดินบนน้ำไปหาพระเยซูและเกิดตกใจกลัว แล้วร้องออกมาว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์เถิด” แล้วพระเยซูก็ทรงช่วยเปโตรในทันใดนั่นเอง

ผู้ที่ชอบอธิษฐานยืดยาว อาจเกิดความหึงขึ้นในจิตวิญญาณ โดยนึกทะนงตนว่า สามารถอธิษฐานได้เป็นเวลานานเราควรสำนึกตัวว่า ไม่ควรทำเช่นนั้น เมื่อเรากำลังอธิษฐานต่อหน้าคนซึ่งไม่เป็นคริสเตียน การอธิษฐานยืดยาวมักทำให้คนที่ไม่เป็นคริสเตียนเกิดความเบื่อหน่าย และในการประชุมใหญ่ มักมีคนไม่เป็นคริสเตียนมาร่วมด้วย เราต้องเห็นใจหรือเข้าใจคนเหล่านี้บ้าง เพราะอาจารย์ปาโลได้สอนว่าดังนี้ “ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิด เพราะเห็นแก่คนทั้งหลาย เพื่อจะช่วยเขาให้รอดได้บ้าง” (1 โครินธ์ 9:22) เราควรใช้หลักการที่ว่า เราจะหาโอกาสนำคนซึ่งยังมิได้เป็นคริสเตียนให้รู้จักพระเยซูคริสต์

มีคนเล่าเรื่องเกี่ยวกับอาจารย์ผู้ดีดังนี้ มีชายคนหนึ่งได้รับการเชิญให้อธิษฐานเปิดการประชุม เขาอธิษฐานยืดยาวมูตึ๊งลุกขึ้นบอกที่ประชุมว่า ให้เราถวายเพลงนมัสการ ขณะที่ญาติของเขาคนนี้กำลังจะจบคำอธิษฐานของเขา

เราควรเข้าใจว่า คนที่ไม่มีความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณเขาย่อมไม่มีความสามารถอธิษฐานยาว ๆ และคำอธิษฐานยืดยาวของเรา มักจะทำให้เขากระดากและไม่กล้าที่จะอธิษฐานสั้น ๆ

ในชีวิตคริสเตียนย่อมมีวาระกำหนด ที่เราจะอธิษฐานยืดยาวได้ เราควรอธิษฐานเช่นนี้เมื่ออยู่ตามลำพังกับพระเจ้าหรืออธิษฐานกับคนที่สามารถร่วมใจกันได้ ข้อนี้เป็นความจริงไม่เฉพาะแต่ในการอธิษฐานในที่ประชุมสาธารณะเท่านั้น แต่การประชุมอธิษฐานในหมู่คณะเล็ก ๆ ก็ต้องสังวรณในข้อนี้ด้วย ถ้าสมาชิกที่มาร่วมประชุมอธิษฐานสั้น ๆ จะมีคนอื่นอีกหลายคนสนใจ อยากจะมีส่วนร่วมในการอธิษฐานมากขึ้น

บางทีท่านอาจเคยอยู่ในที่ประชุมอธิษฐาน และบุคคลแรกได้อธิษฐานเพื่อทุกข้อ ที่ได้เสนอให้อธิษฐานเพื่อ เมื่อเป็นเช่นนั้น คนอื่น ๆ ที่มาร่วมใจอธิษฐานก็รู้สึกท้อใจ ไม่รู้ว่าจะอธิษฐานเพื่ออะไรอีกต่อไป ถึงแม้ว่าเขาจะอยากอธิษฐาน ข้าพเจ้าไม่รู้จักทางแก้ไขเรื่องนี้ เพราะทุกคนมีสิทธิ์ที่จะ

อธิษฐาน แต่เมื่อคนหนึ่งอธิษฐานทูลขอจนหมดเรื่องราวที่จะขอเสียแล้ว ทางที่ดีที่สุดที่ท่านควรอธิษฐานดังนี้คือ “พระบิดาเจ้าที่รักของพวกข้าพระองค์ พระองค์ทรงสดับฟังคำทูลขอของพวกข้าพระองค์แล้วข้าพระองค์ขอร่วมใจทูลขอสิ่งเหล่านี้ด้วย”

บางทีทางที่ดีที่สุดที่จะหนุนใจให้คนอื่นมีส่วนร่วมในการอธิษฐานในที่ประชุมก็คือ ผู้นำประชุมขอร้องให้ทุกคนอธิษฐานคนละข้อ โดยให้แต่ละคนเลือกเรื่องที่คุณจะอธิษฐานเพื่อ แล้วให้เขาอธิษฐานเพื่อเรื่องนั้นทีละคน

ท่านเคยรู้สึกกังวลใจบ้างไหมว่า ท่านควรจะทำอะไรขณะที่คนอื่นกำลังอธิษฐานอยู่? ข้อนี้เคยรบกวนใจของข้าพเจ้าข้าพเจ้าเคยรู้สึกว่าเป็นการไม่สุภาพเลยที่จะปล่อยให้คนอื่นทูลพระเจ้าเท่านั้น แต่ถ้าข้าพเจ้าไม่ฟังตามไปด้วย จิตใจของข้าพเจ้าก็ฟุ้งซ่านเต็มทน ข้าพเจ้าไม่ทราบจะทำประการใดดี จนวันหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาคณะเยาวชน ข้าพเจ้ารับหน้าที่ไปร่วมประชุมอธิษฐานกับคณะกรรมการที่ปรึกษา สตรีผู้รับผิดชอบการประชุมคณะเยาวชนเป็นผู้ที่อาวุโสทางจิตวิญญาณ และเป็นผู้ที่นำเคารพ ข้าพเจ้ารู้แน่ว่าหญิงคนนั้นจะต้องฟังคำอธิษฐานของพวกเยาวชนเหล่านั้นเสมอ เพราะหญิงคนนั้นพูดว่า “อาเมน” ขณะที่คนอื่นกำลังอธิษฐาน และเมื่อเธอเห็นฟ้องด้วยว่า ควรเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าการทำเช่นนั้นเป็นการถูกต้อง

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าจึงฟังคนอื่นอธิษฐานและข้าพเจ้าก็พลอยพูด “อาเมน” ออกเสียงหรือในใจ ตามที่คนอื่น ๆ ในที่ประชุมซึ่งนิยมทำกัน เมื่อข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยคำอธิษฐานของเขา และเมื่อข้าพเจ้ารู้สึกเช่นนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์กับพวกเขาแน่นแฟ้นมากขึ้นเวลาอธิษฐาน

บางคนชอบอธิษฐานเสียงเบา จนไม่มีใครทราบว่าเขากำลังอธิษฐานเพื่อเรื่องอะไร ข้าพเจ้าก็รู้สึกเหมือนกับข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ว่า “ถ้าแต่รเด็ยวนั้นเปล่งเสียงไม่ชัดเจนใครเล่าจะเตรียมตัวเข้าประจัญบานข้าศึก?” (โครินธ์ 14:8) แต่เวลาอธิษฐานเป็นเวลาประเสริฐเหลือเกิน อย่าปล่อยให้เวลาเสียไปเปล่า ๆ หากท่านไม่สามารถได้ยินคนอื่นอธิษฐาน ท่านควรจะทำอธิษฐานในใจของท่านตามที่เห็นว่าเหมาะสม

บางครั้งอาจไม่มีใครอธิษฐานออกเสียงเลย ฉะนั้นอย่าให้ความเงียบนั้นรบกวนท่าน ความเงียบรบกวนจิตใจหลายคนมาแล้วและเคยรบกวนข้าพเจ้าด้วย จนกระทั่งมีนักเทศน์คนหนึ่งอธิษบายให้ข้าพเจ้าฟังว่า ความเงียบเป็นส่วนหนึ่งของการอธิษฐานบางทีมีหลาย ๆ คนร่วมในอธิษฐานอย่างเงียบ ๆ แทนอธิษฐานออกเสียง ท่านจงใช้เวลาเงียบ ๆ นั้น ทูลขอต่อพระเจ้าเป็นพิเศษ สำหรับเรื่องส่วนตัวของท่านก็ได้

อีกอย่างหนึ่ง ท่านจะสังเกตเห็นความแตกต่างบางประการในหมู่คริสเตียนบางคนเกี่ยวกับกิริยาท่าทางในขณะที่อธิษฐาน บางคนนิยมคุกเข่าลง บางคนนิยมนั่งเฉย ๆ และบางคนก็ชอบยืนอธิษฐานกันทุก ๆ คน และอธิษฐานพร้อม ๆ กัน

ด้วยประการฉะนี้จึงมีคริสตจักรต่าง ๆ ตั้งธรรมเนียมของตนเองขึ้น และธรรมเนียมต่าง ๆ เหล่านี้มีกล่าวไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เช่นมาระโก 11 : 25 “เมื่อท่านยืนอธิษฐานอยู่” พระธรรมสดุดี 95:6 กล่าวว่า “ให้เราทั้งหลายอ่อนน้อมกายลงนมัสการ ให้คุกเข่าลงตรงพระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างพวกเรา” ในพระธรรมพงสาวดารฉบับคัมภีร์ เราอ่านพบว่าเอลียานั่งอธิษฐาน เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงไม่มีกฎตายตัวว่า จะต้องแสดงกิริยาท่าทางอย่างไรเมื่อเราอธิษฐาน

พระคริสตธรรมคัมภีร์ยังสอนอีกว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาให้ชายทั้งหลายอธิษฐานในที่ประชุม ทุกแห่งด้วยยกมืออันบริสุทธิ์...” (1 ทิโมธี 2:8) แต่มีคริสตจักรน้อยแห่ง ที่นิยมการยกมือขึ้นเวลาอธิษฐาน

สิ่งสำคัญที่สุดคือ อย่าให้อากัปกิริยาของเรา ทำให้เราต้องกังวลเกี่ยวกับร่างกายของเราขณะที่กำลังอธิษฐาน การยืนนาน ๆ บางครั้งทำให้เมื่อยสำหรับคนไม่เคย การนั่งคุกเข่าให้อวัยวะสำหรับพุดอยู่ในลักษณะอึดอัด การคุกเข่าเป็นลักษณะที่หลายคนเลือกใช้เวลาอธิษฐาน เพราะเป็นการแสดงคารวะต่อองค์พระเจ้า ผู้มีอำนาจสูงสุด

คนโดยมากหลับตาเวลาอธิษฐาน การที่ต้องหลับตาเช่นนั้นก็เพื่อเลิกคิดถึงสิ่งของเกี่ยวกับโลก เป็นการช่วยให้ปักใจมุ่งแน่วแน่ตรงไปยังพระเจ้า ได้ดีกว่าลืมตา แต่อาจไม่จำเป็นต้องหลับตาก็ได้ เมื่อเขาอยู่ลำพังคนเดียว อาจมีบางวันที่ท่านยืนอยู่ได้ร่มไม้หรือบนเนินเขาโดดเดี่ยว ท่านอาจแหงนมองดูท้องฟ้าเบื้องบน และปล่อยให้ลมพัดผ่านใบหน้าของท่าน ในยามนั้นท่านอาจลืมตาสนทนากับพระเจ้า และพระเจ้าอาจปรากฏในใจของท่านอย่างเด่นชัดโดยท่านไม่ต้องหลับตาเลยก็ได้ ท่านอาจซาบซึ้งต่อความรักของพระองค์และอาจรู้สึกได้ว่า พระองค์ประทับอยู่ใกล้ ๆ ตัวท่านก็ได้

เมื่อพูดถึงวิธีอธิษฐานต่าง ๆ ข้าพเจ้าก็อยากจะเตือนให้ท่านทราบถึง ความเคยชินที่ไม่ดีบางอย่างของคริสเตียนทั่ว ๆ ไป คือการกล่าวพระนามของพระเจ้าซ้ำ ๆ ซาก ๆ ซึ่งเป็นสิ่งไม่สมควรนัก มีบางคนชอบออกพระนามพระเจ้าคั่นกลางทุก ๆ ประโยคที่พูดขอพระองค์ คล้าย ๆ จะทำเพื่อพิกหยายใจ เมื่อเราสนทนากับใคร เราคงไม่ออกชื่อของกลุ่มสนทนากันบ่อย ๆ ระหว่างสนทนากันเป็นแน่ บางทีผู้ที่ร่วมใจกันอธิษฐานกับเราอาจได้ยินเราออกพระนามพระเจ้าบ่อยเกินไป จนทำให้เรารู้สึกอยากอธิษฐานเลื่อนหายไป อย่างไม่รู้ตัว การออกเสียงหรือกล่าวถ้อยคำใด ๆ ซ้ำ ๆ ซาก ๆ เช่น อือ... อือ... เป็นนิสัยติดตัว ซึ่งสามารถแก้ไขได้ หากเราใช้ความคิด หรือความพยายามดัดแปลงแก้ไขสักเล็กน้อย เพื่อให้การร่วมใจอธิษฐานเป็นเรื่องที่น่านิยมสำหรับคนที่มาร่วมประชุม

คนงานของพระเจ้าบางคน เมื่อสอนพระวจนะของพระเจ้าจบลงแล้วก็อธิษฐาน แต่อธิษฐานเพียงสองสามประโยคเท่านั้น ก็เลยสอนข้าให้พระเจ้าและคนที่มาประชุมฟังอีกครั้งหนึ่งท่านคงจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้อธิษฐานกับพระเจ้าจริง ๆ แต่อธิษฐานเป็นการเทศน์ให้ที่ประชุมฟังเท่านั้น หากท่านรู้สึกเช่นนั้น คนอื่นคงรู้สึกเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ไม่เป็นคริสเตียนเมื่อเป็นเช่นนั้นการประชุมอธิษฐานก็จะหมดหวังจริง ๆ

บางคนชอบอธิษฐานให้คนฟัง แทนที่จะอธิษฐานให้พระเจ้าฟัง คือเขาใช้คำอธิษฐานเป็นการบอกกล่าวให้คนอื่นทราบถึงงานของเขา หรือบอกให้ทราบถึงความต้องการของเขา บางครั้งก็พูดถึงเรื่องคนอื่นในคำอธิษฐาน หรือ “อธิษฐาน” กระทบเสียดสีคนที่ร่วมประชุมอธิษฐานด้วยกัน ซึ่งตามปกติผู้อธิษฐานมักไม่กล้าพูดกับผู้อื่นโดยตรง

ยิ่งกว่านั้นยังมีบางคนชอบสรรหาคำพูดในการ “อธิษฐาน” เพื่อจะโอ้อวดให้คนอื่นฟัง หรืออย่างน้อยก็เพื่อหวังจะให้คนอื่นพลอยซาบซึ้งตรึงใจไปกับเขาด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้เราควรอธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้อภัยโทษแก่เขา ในการเหยียดหยามและดูถูกการอธิษฐานเช่นนั้น ให้เราสำรวจดูตัวของเราเองว่า เรากำลังทำอย่างเดียวกันนั้นด้วยหรือเปล่า เราไม่ควรอธิษฐานขอสิ่งใดในที่ประชุม ถ้าการทูลขอสิ่งนั้น ๆ มิได้เป็นการอธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้า ด้วยใจจริงของเรา

เราจะอธิษฐานจากใจจริงในที่ประชุมได้ ก็ต่อเมื่อเราอธิษฐานด้วยใจจริงเป็นประจำทุกวันอย่างสม่ำเสมอ และทำด้วยอาการชนิดเดียวกันที่เรานมัสการพระเจ้าจริง ๆ ถ้าเช่นนั้นเมื่อเราจะอธิษฐานในที่ประชุมเราก็ย่อมทำได้ง่าย เพราะเคยทำอยู่แล้วเป็นประจำ จึงสามารถนำพระพรมาสู่คนอื่นได้

บทที่ 2 กุญแจไขการอธิษฐาน

“แต่เราทั้งหลายจะอดต่ำให้อธิษฐาน และสั่งสอนพระโอวาทเสมอไป”

พระธรรมกิจการ 6 : 4

เราคงสังเกตเห็นแล้วว่า การอธิษฐานในที่ประชุมนั้นเกี่ยวข้องกับการอธิษฐานประจำวัน เฉพาะตัว เราจึงพิจารณาเรื่องนี้อย่างถี่ถ้วน เราทำอย่างไรเมื่อเราเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพังคริสเตียน ส่วนมากใช้เวลาเงียบ ๆ ในการเข้าเฝ้าพระเจ้าทุก ๆ วันเป็นประจำหรือเปล่า ?

คงไม่มีใครทราบว่า คริสเตียนแต่ละคนต้องสู้รบกับตัวเอง ในการที่จะจัดเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นประจำ นาน ๆ สักครั้งจะมีคนพูดถึงเรื่องนี้ เป็นการง่ายนิดเดียวที่จะเลิกอธิษฐานและอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นประจำ และเราอาจคิดว่า “ไม่เป็นไร ใครจะรู้ว่าเราอธิษฐาน และอ่านพระคัมภีร์หรือเปล่า”

ความจริงคนอื่นที่อธิษฐานประจำเขาก็จะรู้ เพราะคนที่อธิษฐานเสมอ ๆ เขาจะทูลปัญหาของเขาได้คล่องแต่คนที่ละเลยหรือไม่ค่อยอธิษฐานประจำวัน เขามักถามเพื่อนมนุษย์ด้วยกันว่า “ทำไมเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้นกับฉัน” ถ้าคริสเตียนที่เข้าสนิทอยู่กับพระเจ้า จะสนทนากับคริสเตียนอีกคนหนึ่งเป็นเวลาเพียงครึ่งชั่วโมงเท่านั้น เขาจะทราบภาวะจิตวิญญาณของคน ๆ นั้นว่าเป็นอย่างไร “ด้วยว่าใจเต็มบริบูรณ์ด้วยอะไรปากก็พูดอย่างนั้น”

บางคนมีชีวิตคริสเตียนอย่างครบบริบูรณ์ และเขาก็ “ร่ำรวย” ทางด้านจิตวิญญาณ ในขณะที่บางคนมีบางคนที่เขาเรียกว่า คริสเตียน แต่ก็เป็นคน “ยากจน” ฝ่ายจิตวิญญาณ

การที่แต่ละคนจะใช้เวลาอยู่เงียบ ๆ ในการเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นประจำนั้น เขาต้องพยายามต่อสู้เหมือนกับทำศึกสงครามเพราะพญามารมาโจมตีคริสเตียนอยู่เนือง ๆ ในเรื่องนี้ จึงให้เราพิจารณาเหตุผลตรงนี้ว่า สำคัญอย่างไร?

สมมุติว่า เราไม่รักษาเวลาหรือละเลยในการเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพัง จะมีอะไรเกิดขึ้นกับตัวเราไหม มีคริสเตียนเช่นนี้หลายคน พระเจ้ามิได้ทรงฆ่าให้เขาตาย แต่เขาอาจมีชีวิตอยู่ตามรอยเก่า ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ได้ เพราะเขาเดินตามรอยเก่า ๆ ที่เคยกระทำนั่นเองจึงกลายเป็นคริสเตียน “เก่าเก็บ” กลายเป็นสินค้าชนิดที่ 2-3 หรือที่ 10 ถูกแล้ว เขาเป็นคริสเตียน แต่เป็นคริสเตียนที่ปราศจากคำพยาน ยืนยันความเชื่อของตนเอง และคริสเตียนชนิดนี้แหละที่ทำให้คนที่ยังไม่เชื่อพูดว่า “ถ้าเขาเป็นคริสเตียน ฉันคิดว่า ไม่เป็นคริสเตียนก็ดีกว่า” ท่านอยากเป็นคริสเตียน ที่มีคำพยานดีกว่านี้ไม่ใช่หรือ

ยุคนี้เป็นยุคที่มนุษย์พบความผิดหวัง และมีปมด้อยมากมายและน่าเสียใจจริง ๆ ที่มีคริสเตียนเป็นจำนวนไม่น้อยประสบผิดหวัง และพลอยมีข้อยุ่งยากเหมือนกับชาวโลก คริสเตียนเหล่านี้คือ

คริสเตียนที่ไม่ได้ใช้เวลาอยู่เงียบ ๆ กับพระเจ้า ถ้าเขาเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นประจำวัน พระองค์จะพระราชทานชีวิตที่สมบูรณ์ให้แก่เขาเป็นแน่ไม่ใช่ให้สิ่งของหรือวัตถุในโลกนี้ แต่พระราชทานพระองค์เองให้แก่เขา “ถ้าผู้ใดกระหายให้ผู้นั้นมาหาเรา และดื่ม ผู้ที่วางใจในเรา แม่น้ำประคอบด้วยชีวิตจะไหลออกจากภายในผู้นั้น” (ยอห์น 7:37, 38) พระเจ้าจะทรงสำแดงให้เราเห็นว่า ความรักของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถช่วยให้เราพ้นจากความขุ่นยาก และให้หมดความน้อยเนื้อต่ำใจทุกชนิด “ข้าพเจ้ากระทำทุกสิ่งได้โดยพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงชูกำลังข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4:13)

นอกจากนั้น คริสเตียนที่ละเลยการเข้าเฝ้าพระเจ้าเงียบ ๆ จะไม่พร้อมที่จะเผชิญกับความขุ่นยากในชีวิต ความเดือดร้อนหรือความทุกข์ ย่อมเกิดขึ้นแก่มนุษย์ทุกคน และเป็นการยากมากที่จะทนทานได้ คริสเตียนที่ขาดการเข้าเฝ้าพระเจ้าไม่เพียงแต่ทนทุกข์เท่านั้น แต่เขาจะวุ่นวายใจสับสนและงงงวยด้วย

สุขภาพของร่างกาย กับสุขภาพทางจิตวิญญาณ มีลักษณะเหมือนกันอยู่หลายประการ ถ้าร่างกายของเราแข็งแรงเราก็มีกำลังต้านทานเชื้อโรคได้ดี ทำนองเดียวกันถ้าจิตวิญญาณของเราเข้มแข็งดีเราก็สามารถชนะการทดลองได้ วิธีที่จะทำให้จิตวิญญาณเข้มแข็งก็คือ จะต้องใช้เวลาอยู่กับพระเจ้าเป็นประจำวัน โดยการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์และอธิษฐานตามลำพัง

ไม่ใช่ของง่ายนัก ที่คริสเตียนคนหนึ่งคนใดจะดำเนินชีวิตให้พอพระทัยพระเจ้าตลอดเวลา เราจะต้องมององค์พระเยซูคริสต์เป็นมาตรฐานของเราเสมอ เพื่อความปรารถนาของเราจะอยู่ในมาตรฐานสูงสุด มีบ่อยครั้งที่ความอยากได้ของเนื้อหนังรุนแรงมาก ขณะนั้นดูเหมือนกับถวายเป็นเรื่องใหญ่โตและจิตใจบดต่อสู่กับการถ่อมตัว การอ่านพระวจนะของพระองค์เป็นประจำวันเท่านั้น จะทำให้เราสามารถอุทิศถวายตัวอย่างจริงจึงเป็นประดุจเหล็กกล้า

เป็นการสำคัญอย่างยิ่ง ที่เราจะต้องรักษาเวลาอยู่ตามลำพังกับพระเจ้า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราเป็นผู้นำ พระองค์ทรงมีงานมากมายเฉพาะผู้รับใช้พระองค์ ไม่ใช่เพียงเทศนาบนธรรมาสน์ หรือประกาศเผยแผ่ต่างประเทศเท่านั้น แต่มีงานให้ทำในละแวกบ้านของเราด้วย เราอยู่ที่ไหนก็ตาม พระเจ้าทรงตั้งเราไว้ที่นั่น และเราต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ในสถานที่นั้นซึ่งเป็น “ทุ่งนาของพระเจ้า”

สักวันหนึ่งเราจะได้รับสิทธิพิเศษในการถวายมงกุฏของเราไว้ที่พระบาทของพระเยซู เป็นสิ่งน่าอัศจรรย์อย่างยิ่งที่เราจะได้รับมงกุฏจากพระเจ้า ซึ่งเราจะถวายให้พระเยซูได้ แต่เราจะรับมงกุฏได้อย่างไร เมื่อเราไม่ใช้เวลาอยู่ตามลำพังกับพระเจ้าและยังไม่ทราบว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราทำอะไร และพระองค์ทรงใช้เราอย่างไร เราจึงสมควรจะได้รับมงกุฏนั้น

การที่ละเอียด ไม่ใช้เวลาอยู่ตามลำพังกับพระเจ้านั้นทำได้ง่ายนิดเดียว และทำได้สะดวก อย่างไม่น่าเชื่อ เช่น นอนดึก ๆ เสียหน่อยเดียว หรือใช้เวลาริดเสื้อผ้าที่ไม่จำเป็นต้องสวม หรือเที่ยวคุยกับใครโดยไม่จำเป็น ก็หมดเวลาเสียแล้ว พระเจ้าไม่ทรงฝืนใจผู้ใดให้เจริญทางด้านจิตวิญญาณ เด็กบางคนต้องรับการสอนให้รู้จักวิธีรับประทานอาหาร คริสเตียนบางคน ก็มีสภาพเหมือนทารกทางด้านจิตวิญญาณ ฉะนั้นต้องสอนให้รู้จักรับประทานอาหารฝ่ายจิตวิญญาณ “คำโอวาทของพระองค์ ข้าพเจ้าได้พบแล้ว และข้าพเจ้าได้กินคำนั้น และคำโอวาทของพระองค์ เป็นที่ให้ความอภิรมย์ยินดีในใจข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเรียกชื่อด้วยพระนามของพระองค์” (เยเรมีย์ 15:16)

เมื่อท่านเห็นชัดเจนแล้วว่า การใช้เวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพัง เป็นเรื่องความเป็นความตายสำหรับจิตวิญญาณของท่านแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดคือการจัดเวลา ท่านจำเป็นต้องจัดหาเวลาในการเข้าเฝ้าพระองค์ มีคนพูดว่า “ถ้าท่านมีธุระมากจนไม่มีเวลาอธิษฐาน ท่านก็ยุ่งเกินไปเสียแล้ว”

ท่านเองและข้าพเจ้าก็อาจคิดว่า เรามีธุระยุ่งด้วยกันทั้งนั้น แต่ให้เราพิจารณาคูคนที่ยุ่งจริง ๆ นั้น และดูว่าเขามีเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้า ตามลำพังหรือเปล่า

ยอห์น เวสเลย์ เทศนาตลอดชีวิตของท่าน และท่านมีข้อเทศนาถึง 44,000 เรื่อง ท่านต้องจีมน้ำหรือขั้บรนม้าเป็นระยะเวลาถึง 290,000 ไมล์ ท่านได้เขียนพจนานุกรมภาษาอังกฤษ แต่งหนังสือไววยากรณ์ภาษาฮีบรู ลาติน กรีก ฝรั่งเศส และอังกฤษ และเขียนตำราศาสนา ศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ปรัชญา และตำราแพทย์ และประพันธ์หนังสือชุดหนึ่งซึ่งมีห้าสิบเล่ม แต่ท่านก็ยังมีเวลาศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นประจำทุกวัน

ตลอดเวลาสองปีที่นายพล เซอร์ วิลเลียม โคบี เป็นผู้ว่าราชการเกาะมอลต้า ซึ่งถูกโจมตีทางเครื่องบินตลอดเวลา โดยข้าศึกที่มีลูกระเบิดจำนวนมากไม่ถ่วง แม้ว่าท่านจะต้องมีหน้าที่ช่วยบรรเทาทุกข์คนเจ็บป่วยที่ถูกลูกระเบิด แต่กระนั้นก็ยังมีความพอ ที่จะรวบรวมนายทหารและคนที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ให้มาศึกษาพระวจนะของพระเจ้าทุก ๆ คืน

แน่นอน คงไม่มีใครมีธุระยุ่ง เท่านายพลแม็คอาเธอร์ ขณะที่ท่านเป็นผู้บัญชาการในกองทัพ ที่แนวรบในประเทศญี่ปุ่น ท่านบอกว่า “แม้ว่าผมจะเหนื่อยแสนเหนื่อย ผมก็จะไม่ยอมเข้านอนก่อนอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำทุกวัน”

มาร์ตินลูเธอร์ได้ใช้เวลาสามชั่วโมงในวันหนึ่ง ๆ สำหรับอธิษฐาน ยิ่งมีธุระมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งทำให้รู้สึกว่าจะต้องใช้เวลามากยิ่งขึ้นเท่านั้น

เรามักคิดว่า งานของเราสำคัญ ถ้าเราคิดว่าทำให้คนอื่นมองดูตัวเราว่าเป็นคนสวยงามนั้น เป็นสิ่งสำคัญมาก เราก็ต้องเสียเวลาแต่งตัว หาเครื่องประดับที่มีค่าและสวยหรู มาประดับตัว ในทำนองเดียวกัน ถ้าเราเห็นว่าการเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพัง มีความสำคัญมากเราก็ต้องใช้เวลา

เหมือนกัน พระเยซูตรัสว่า “จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน” ถ้าเราจะเชื่อฟังพระเยซูจริง ๆ เราจะจัดหาเวลาเฝ้าพระเจ้าก่อนสิ่งอื่นใดทั้งหมด

คนที่ไม่เป็นคริสเตียน จะทำงานอาชีพของเขาสำเร็จผลก็เพราะเขารู้ว่า เขาควรจะทำอะไรก่อนอะไรหลัง มีคนหนึ่งถามนักดนตรีหญิงที่มีชื่อเสียงในวงดนตรีแห่งหนึ่งว่า อะไรทำให้เขาเป็นนักไวโอลินชั้นเยี่ยมเช่นนี้

หญิงคนนั้นอธิบายว่าดังนี้ “งานอื่น ๆ ต้องทั้งหมด มีงานหลายอย่างที่จำเป็น ที่เรียกร้องให้ดิฉันทำ เช่นหลังจากรับประทานอาหารเช้าแล้ว ดิฉันต้องจัดการปูเตียงนอนให้เรียบร้อย จัดสิ่งของในบ้านที่รกรุงรังให้เป็นระเบียบ เช็ดถูปิดกวาด ทำความสะอาด ดิฉันทำเท่าที่เห็นว่าจำเป็นเสร็จ แล้วดิฉันจึงลงมือหัดไวโอลิน เมื่อดิฉันจัดระเบียบประจำวันของดิฉันเช่นนั้น ดิฉันเลยไม่มีเวลาฝึกหัดไวโอลินเท่าที่ควร ดิฉันจึงเป็นนักไวโอลิน ฆู ๆ ปลา ๆ ต่อมาดิฉันตั้งใจจะเป็นนักไวโอลินดีจริง ๆ จึงยกเลิกรายการประจำวันที่กำหนดไว้ทั้งสิ้น ดิฉันทำทุกสิ่งทุกอย่างหมด แล้วลงมือหัดไวโอลินจนพอแก่เวลา แล้วดิฉันจึงทำงานอื่นภายหลัง นี่แหละเป็นเคล็ดลับของการฝึกหัดไวโอลินของดิฉัน”

เวลาที่ดียิ่งที่สุดสำหรับเข้าเฝ้าพระเจ้าสำหรับข้าพเจ้า ความจริงเป็นเวลาเดียวเท่านั้น คือเวลาเช้า ท่านใช้เวลาที่ท่านสดชื่นที่สุด เวลาที่ใจสบายที่สุด และกระปรี้กระเปร่าที่สุดในเวลาเช้า ๆ เพื่อถวายแก่พระเจ้าไม่ดีหรือ? เราทั้งหลายควรพูดเช่นเดียวกับนักแต่งเพลงสดุดีว่า “ข้าแต่พระเยโฮวา ในเวลาเช้าพระองค์จะได้ยินเสียงของข้าพระองค์ในเวลาที่ข้าพระองค์จะถวายคำอธิษฐาน และจะเฝ้าคอยพระองค์” (สดุดี 5:3)

โดยมากเรามักคุ้นเคยกับการอธิษฐานในเวลาค่ำ ๆ ก่อนเข้านอน ข้าพเจ้ารู้จักชาวโลกบางคน ที่ท่องคำอธิษฐานตามแบบของพระเยซู หรือท่องคำอธิษฐานที่เคยท่องเมื่อเป็นเด็ก ๆ ก่อนเข้านอน

ข้าพเจ้าขอเล่าเรื่องของโคฮิลล่า พยาบาลสาวชาวอินดูคนหนึ่ง ซึ่งทำงานอยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าเธอกล่าวว่า “จงระวังในการพูดว่า “ฉันไม่มีเวลาอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน” แต่ควรจะพูดว่า “ฉันมิได้บังคับตัวเองให้รู้จักการใช้เวลา” ”พยาบาลคนนี้เขียนข้อความคิดไว้เหนืออ่างล้างขวนมให้เด็ก ๆ เธอต้องตื่นแต่เช้ามีดห้าโมงครึ่งเพื่ออธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ ถ้านางพยาบาลผู้ต้องทำงานหนักตลอดวัน ยังมีเวลาอธิษฐาน อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ แล้วเหตุไฉนเราจะหาเวลาบ้างไม่ได้

ฮัดสัน เทเลอร์ ผู้ริเริ่มคณะแพร่ข่าวประเสริฐในประเทศจีน คือคณะ โอ. เอ็ม. เอฟ. มิชชั่น ได้แนะนำสตรีคนแรก ที่เป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐในประเทศจีนว่า “ให้เวลาที่ดียิ่งที่สุดของเธอเป็นเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าประจำวัน” ในภัตตาคารจีน (โรงแรมสมัยเก่า) ที่ฮัดสัน เทเลอร์ พักอยู่นั้น ยามเช้ามีคณะที่ยังไม่มีใครตื่นนอน ท่านได้ตื่นขึ้นและอธิษฐานอยู่ตามลำพัง

บุคคลที่พระเจ้าทรงใช้มักจะหาโอกาสแรกติดต่อกับพระเจ้าเป็นประจำวัน เวลารุ่งอรุณ ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นสู่ขอบฟ้า เดวิด ลิฟวิงสโตน ถูกเข่าลงนมัสการพระเจ้าเสมอ ๆ แม้กระทั่งวันที่สิ้นลมหายใจในทวีปอาฟริกาก็ปรากฏว่าเดวิด ลิฟวิงสโตนตาย ขณะที่กำลังคุกเข่าอธิษฐานอยู่

ช่างทำนาฬิกาแก้ออกความคิดเห็นว่า เวลาที่ดีที่สุดสำหรับไขลานนาฬิกานั้นคือเวลาเช้า และแน่นอนเป็นเวลาที่ดีที่สุดสำหรับ “ใจ” ชีวิตของเราโดยการอธิษฐาน การทำอย่างนี้จะทำให้เราขอพระพรจากพระเจ้าได้ล่วงหน้าก่อนเราลงมือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด แทนที่จะขอภายหลัง แล้วเราจะสามารถเผชิญปัญหาสำหรับวันนั้นได้โดยใจสงบเรียบ หากท่านกังวลใจจากที่นอนตอนเช้า ๆ คุกเข่าลงอธิษฐานและมักกลับไปอีก ท่านก็ควรยืนอธิษฐานจนท่านรู้สึกแน่ใจว่าท่านตื่นแล้ว

หรือท่านอาจทดลองระบบของยอร์ช มัลเลอร์ มัลเลอร์ ชอบแต่งกายให้เรียบร้อย ก่อนเข้าเฝ้าพระเจ้าเจียบ ๆ ตามลำพัง ท่านคงจำได้ว่ายอร์ช มัลเลอร์ เป็นชาวอังกฤษ ที่ได้เลี้ยงเด็กกำพร้าเป็นจำนวนร้อย ๆ คน และได้อุปการะผู้ประกาศข่าวประเสริฐหลายคน

แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ เมื่อท่านตัดสินใจว่า เวลาไหนเป็นเวลาที่ดีที่สุดสำหรับท่านแล้ว จงใช้เวลาเวลานั้นสำหรับเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นประจำโดยไม่เว้น

การเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพังนั้น อาจกินเวลามากหรือน้อย แล้วแต่ความเหมาะสมกับตัวเราเอง บางครั้งเราต้องการเพียงห้านาที หรือบางครั้งครึ่งชั่วโมง บางครั้งต้องการสองชั่วโมง แต่อย่าลืมงูของชีวิต คนที่อยากมีร่างกายแข็งแรงจะต้องรับประทานอาหารดี ๆ และใช้กินเวลาพอสมควร บางคนประทังชีวิตอยู่ได้แต่ผอมโซหรือออกแอดเพราะขาดอาหาร เหมือนกับคริสเตียนหลายคน ที่มีชีวิตทางด้านจิตวิญญาณแคระแกร็น เพราะได้รับอาหารฝ่ายจิตวิญญาณเพียงเล็กน้อย หรือได้รับแต่ “กากอาหาร” ซึ่งทำให้จิตใจของเขาต้องผอมโซ อาหารดีและพอสมควร ทำให้ร่างกายแข็งแรงฉนั้น การติดต่อกับพระเจ้ามักก็ทำให้วิญญาณจิตของเราเข้มแข็งมากขึ้นฉนั้น ลองวาดภาพดูอย่างนี้ ถ้าท่านใช้เวลารับประทานอาหารเท่ากับท่านใช้เวลาอ่านพระวจนะของพระเจ้า ร่างกายของท่านจะแข็งแรงเพียงใด?

บ่อยครั้งเมื่อเราเข้าเฝ้าพระเจ้าเจียบ ๆ ตามลำพัง เรามักนึกโดยไม่รู้สึคิดว่า “โอ พระบิดา ข้าพระองค์มีเวลาเพียงห้านาทีเท่านั้น ถ้าพระองค์มีอะไรตรัสแก่ข้าพระองค์ ขอพระองค์ตรัสโดยเร็วเถิดพระเจ้าข้า” ทั้งนี้เพราะเรามักคิดว่าเรามีงานยุ่งจริง ๆ

พระเจ้าทรงทราบคุณค่าแห่งเวลาของท่าน พระองค์ทรงทราบว่า ท่านควรทำอะไรหรือจะทำอะไร และทราบด้วยว่างานนั้น ๆ สำคัญอย่างไร เรายิ่งมีฐานะมากขึ้นเท่าไร เวลาที่เราเข้าเฝ้าพระองค์ ก็ยิ่งมีคุณค่ามากขึ้นสำหรับเราเท่านั้น

“การใช้เวลาสงบเงียบกับพระเจ้า เพียงหนึ่งชั่วโมงก็มีราคามากกว่าการใช้เวลาตลอดชีวิตกับมนุษย์” นี่เป็นถ้อยคำของนักเทศน์ชาวสก็อตผู้หนึ่ง ที่พระเจ้าทรงใช้ให้ทำการอันใหญ่หลวง แม้ว่าท่านได้ตายเมื่อมีอายุเพียง 29 ปี ท่านก็เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณที่สำคัญคนหนึ่งในสมัยของท่าน ทุกวันนี้ยังมีผู้อ่านคำเทศนาและสมุดบันทึกคำสอนของท่าน เพื่อเราใจให้ดำเนินชีวิตใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น

ถ้าท่านอยากรู้จักพระเจ้ามากขึ้น ท่านก็จะต้องใช้เวลาสนทนากับพระองค์มากขึ้น นี่แหละเป็นกุญแจดอกสำคัญที่เปิดประตูให้ในการเฝ้าพระเจ้าตามลำพัง และท่านเองจะต้องรู้สึกรักว่า อยากรักษาเวลานั้นประจำทุกวัน

บทที่ 3 การใช้พระวจนะของพระเจ้า เมื่ออธิษฐานตามลำพัง

“พระองค์ทรงกระทำให้พระคำสของพระองค์ เป็นใหญ่เหนือพระนามทั้งสิ้นของพระองค์”

พระธรรมสดุดี 138 : 2

เมื่อเราตกลงใจว่า เราจะจัดเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพังแล้ว และจะรักษาเวลานั้นจริง ๆ เราจะทำอะไรบ้างในเวลานั้น?

การอุทิศเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้า ควรประกอบด้วย การอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์และการอธิษฐาน การอ่านพระวจนะของพระเจ้านั้นสำคัญที่สุด เพราะว่ามันเป็นพระคำสของพระเจ้าที่ตรัสแก่เราโดยตรง

น่าประหลาดเหลือเกิน ที่หลายคนทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่ควรทำ ในการสำรวจหนุ่มสาวที่ทำผิดกฎหมายจากศาลเยาวชนอเมริกัน ปรากฏว่ามีเด็กหนุ่ม 46 เปอร์เซนต์ รู้จักอธิษฐาน แต่มีเพียง 7 เปอร์เซนต์เท่านั้นที่อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ความจริงไม่ควรเป็นเช่นนั้น เพราะการอธิษฐานเป็นการสนทนากับพระเจ้า แต่การอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้นเป็นการเปิดโอกาสให้พระเจ้าตรัสแก่เรา การที่พระเจ้าตรัสแก่เราสำคัญมากกว่าที่เราจะพูดกับพระองค์

การอ่านพระคำสของพระเจ้า มีประโยชน์แก่เรามากมายหลายอย่าง แต่น่าเสียดายที่เราเกิดเบื่อหน่ายเพราะจำเจต่อสิ่งที่ตนเคยทำ ข้อนี้ไม่ได้เป็นความจริงเสมอไปทั่วโลก ให้ข้าพเจ้าอ้างคำพยานยืนยันสักเรื่องหนึ่ง เรื่องนี้มาจากจดหมายของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งส่งมาจากเผ่าโนสตู ในตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีน ท่านจะได้ทราบว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์นี้มีความหมายแก่ชีวิตของพวกเขาได้อย่างไรบ้าง

“เมื่อวันเสาร์ที่แล้วมานี้ มีมีคนชายคนหนึ่งลงมาจากหมู่บ้านของเขาเพื่อมาหาเรา หมู่บ้านของเขาตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งของคณะเราถึงแปดสิบกิโลเมตร และเขาได้ซื้อพระคริสตธรรมใหม่เล่มหนึ่งไป เขาไม่ได้กลับไปบ้านในคืนวันนั้น เขานั่งอยู่ที่ประตูบ้านของเรา นั่งอ่านจนเกิดความซาบซึ้งและน้ำตาไหล เมื่อข้าพเจ้าตื่นนอนตอนเช้ามีด จะออกไปทำงาน ณ หมู่บ้านอีกแห่งหนึ่ง เขาก็ยังนั่งอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่เล่มนั้นอยู่ เมื่อข้าพเจ้ากลับมาจากการประชุมนมัสการพระเจ้า เขาก็ยังนั่งอ่าน ณ ที่เดิมสรรเสริญพระเจ้าที่เรามีพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่สามารถจับใจเราได้เช่นนั้น”

“มีอีกพวกหนึ่งที่อยู่ไกลออกไปสักหน่อย พวกนี้มากอยดักลูกหาบของเราที่กลางทาง และคอยขยเอาพระคริสตธรรมใหม่จากเราทั้งหมด และพวกนั้นร้องว่า “นี่แหละเป็นหนังสือที่เรอยากอ่านมาหลายปีแล้ว” เขาบอกแก่เราว่า ศิษยาภิบาลของเขาจะรวบรวมเงินค่าหนังสือ ส่งให้ภายในสองสัปดาห์จนครบจำนวน ทั้งผู้ใหญ่และเด็กดีใจจนน้ำตาไหลที่เขามีโอกาสได้อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์

ตั้งแต่ทำงานของพระเจ้ามาหลายปีแล้ว ไม่มีอะไรที่ทำให้ข้าพเจ้าตื่นเต้นยินดีเท่ากับที่เห็นชาวโนสุลาพากันศรัทธาเลื่อมใส ในพระวาทะของพระเจ้าอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะเขาได้รับพระคำรัสของพระเจ้า ซึ่งแปลออกเป็นภาษาพื้นเมืองของเขาเอง”

ขณะที่อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ควรทำเครื่องหมายไว้การทำเครื่องหมายในพระคริสตธรรมคัมภีร์ในเวลาที่เรารออ่านนั้นมีประโยชน์สองสถาน กล่าวคือ หนึ่งทำให้เกิดความสำรวมใจในขณะที่อ่าน และอีกอย่างหนึ่ง ช่วยให้หาข้อความที่ต้องการใช้ได้ง่ายยิ่งขึ้น

ถ้าใช้ดินสอดำทำเครื่องหมาย หรือใช้ดินสอสีต่าง ๆ จีดเส้นได้ก็จะดี เช่นอาจให้สีแดงหมายถึงความรอดเพราะเล็งถึงพระโลหิตของพระคริสต์ สีเหลืองอาจเล็งถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์สีน้ำเงินอาจเล็งถึงสวรรค์ สีเขียวอาจเล็งถึงพระสัญญาเกี่ยวกับชีวิตในโลกนี้ ฯลฯ ท่านอาจใช้กระดาษแข็งชิ้นเล็ก ๆ กั้นพระคริสตธรรมคัมภีร์ไว้ และอาจใช้ต่างไม้บรรทัดเวลาจีดเส้นก็ได้ ซึ่งจะช่วยให้เส้นดินสอที่จีดเส้นได้ตรง และเป็นระเบียบเรียบร้อย

การอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างลวก ๆ ก็ยังดีกว่าไม่อ่านเสียเลย แต่ถ้าท่านประสงค์จะคุ้นเคยกับความจริงในพระวาทะของพระเจ้าแล้ว ท่านควรเลือกเอาบทหนึ่งหรือตอนหนึ่ง แล้วอ่านข้อความนั้นซ้ำไปซ้ำมาทุก ๆ วัน ประมาณหนึ่งสัปดาห์ มีนักเทศน์คนหนึ่งอ่านพระธรรมซึ่งเขียนโดยศาสดาพยากรณ์ซ้ำไปซ้ำมากกว่าสี่สิบครั้ง ก่อนที่เขาจะเทศนาเรื่องต่าง ๆ จากพระธรรมเหล่านั้น

ให้เราหยุดคิดสักครู่หนึ่ง การอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ชนิดสักแต่อ่านเพื่อไป ย่อมเป็นการไม่เพียงพอสำหรับชีวิตคริสเตียน พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนไว้ว่า “จงอุตส่าห์สำแดงตนให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย เพราะเป็นคนที่มีชื่อตรงในการใช้คำแห่งความจริงนั้น” (2 ทิโมธี 2:15) ข้อนี้ไม่หมายเพียงแต่เราควรอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์เฉย ๆ เท่านั้น แต่ต้องอ่านจนเห็นทะเลลูปรูโปร่งว่า ตอนนั้น ๆ หมายความว่าอย่างไร

ในการศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ วิธีที่ดีที่สุดคือการใช้สมุดบันทึกเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพัง สมุดเล่มนั้นจะกลายเป็นคู่มืออธิบายความหมายของพระธรรมส่วนตัวท่าน ถ้าท่านจะอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ซ้ำ ๆ พิจารณาทีละข้อ ๆ กว่าจะจบ คงจะกินเวลาประมาณสามปี แต่ถ้าท่านทำเช่นนั้น เมื่อท่านอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์จบเที่ยวหนึ่ง ๆ ท่านก็จะมีความรู้ในหลักพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างแน่นแฟ้น

ต่อไปนี้เป็นเพียงข้อเสนอแนะเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับการบันทึกข้อความในสมุดบันทึกประจำวันของท่าน

ท่านอาจแยกข้อพระธรรมเป็นข้อ ๆ และเป็นตอน ๆ ดังนี้เช่น

ข้อที่ 1 : 1-14 คำนำ

ยอห์น 1 : 15-34 กิจวัตรของยอห์นบัพติศมา

ยอห์น 1 : 35-41 พระเยซูทรงเรียกสาวกห้าคน

เขียนรายชื่อของคนทั้งห้าลงไป

หรือท่านอาจเขียนข้อความย่อ ๆ จากบทที่ท่านอ่านจบแล้ว การเขียนข้อความจากข้อพระธรรมที่อ่านมาแล้วนั้น เป็นการทำให้เรารู้สึกซาบซึ้งในพระวาระของพระเจ้าและช่วยให้เราเข้าใจชัดเจนและแจ่มแจ้งมากขึ้น เพราะเราสรุปข้อความโดยใช้ถ้อยคำของเราเอง

ความจริงเมื่อท่านย่อความ ที่ท่านอ่านมาแล้ว บางครั้งท่านจำเป็นต้องคัดข้อพระธรรมลงด้วย เช่นการอ้างคำพูดหรือคำสนทนาของบุคคลหนึ่งบุคคลใดในพระคริสตธรรมคัมภีร์ การคัดข้อความลงไป ทำให้เราสนใจกับถ้อยคำนั้นอย่างใกล้ชิดว่าข้อพระธรรมนั้น ๆ กล่าวถึงอะไรบ้าง และมีความหมายว่างอย่างไรซึ่งเป็นการสำแดงความจริงให้ประจักษ์

ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าเกิดปัญหาเมื่อข้าพเจ้าอ่านพระกิตติคุณยอห์นว่า มีนางมาเรียชาวเมืองมักดาลาเพียงคนเดียว ไปที่ปากคู่มองค้ำฝูงพระศพของพระเยซู ในวันที่พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ข้าพเจ้าสงสัยในเรื่องนี้และความสงสัยนั้นหายไปเมื่อข้าพเจ้าได้สังเกตดูพระธรรมยอห์น 20 : 2 ซึ่งข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่า นางมาเรียใช้สรรพนามว่า “เรา” นั้นหมายความว่ามิหญิงอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย ซึ่งตรงกับพระกิตติคุณเล่มอื่น

ท่านอาจสนใจในพระธรรมของศาสดาพยากรณ์ และคงสนใจที่จะจดรายชื่อพระธรรมในพระคัมภีร์เดิมทั้งหมด ซึ่งพระกิตติคุณมัทธิวได้อ้างถึง และจดว่าคำทำนายนั้นเกิดขึ้นสมจริงตามคำพยากรณ์ แล้วท่านก็อาจกลับไปพลิกอ่านในพระคัมภีร์เดิมอีกครั้งหนึ่ง วิธีนี้จะช่วยให้ท่านเห็นว่าพระเจ้าทรงกระทำพระราชกิจที่เกี่ยวข้องกัน ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคริสตธรรมใหม่ เป็นการแสดงว่า พระธรรมทุกเล่มทุกตอนเกี่ยวโยงสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ซึ่งแสดงถึงองค์พระเยซูคริสต์ เราเข้าใจถึงแก่นของพระคริสตธรรมใหม่ได้ โดยใช้พระคัมภีร์เดิมเป็นแสงนำทางเท่านั้น

การที่เราจะเข้าใจซาบซึ้ง และคุ้นเคยกับพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างแท้จริง เราควรมีแผน ที่ของสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ท่านควรรู้เรื่องเงินตราที่เขาใช้กันในสมัยนั้น และเหตุผลที่พระเยซูเดินทางผ่านมณฑลสะมาเรีย ซึ่งอยู่นอกสายการเดินทางของชาวยูดาด้วย

เมื่อท่านอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ท่านคงสังเกตเห็นว่ามีข้อพระธรรมที่กล่าวซ้ำ ๆ กัน หลายตอนหลายแห่ง และท่านคงอยากศึกษาเรื่องเหล่านั้น ว่ามีหัวข้ออะไรบ้าง ในสมุดบันทึกท่านควรเขียนชื่อเรื่องสำคัญ ๆ ที่ท่านสนใจไว้บ้าง และภายใต้ชื่อเรื่อง ควรเขียนข้อพระธรรมไว้ข้างล่างว่า เรื่องนั้น ๆ ปรากฏในพระธรรมเล่มใด บทที่เท่าไร และเขียนคำอธิบายของท่านไว้เป็นบทสรุปด้วย

ตัวอย่างเช่น เรื่อง “พญามาร” สมัยนี้มีหลายคนไม่สนใจ และไม่เอาใจใส่ว่ามารยังมีตัวตน และมีชีวิตอยู่ และท่านคงประหลาดใจมาก ที่พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า พญามารมีฤทธิ์อำนาจมากมาย

อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญคือเรื่องพระบัญญัติของพระคริสต์ พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามบัญญัติของเราท่านจะตั้งมั่นอยู่ในความรักของเรา” พระบัญญัติของพระเยซูมีอะไรบ้าง ท่านอาจเขียนชื่อเรื่องไว้บนหัวกระดาษว่า “พระบัญญัติของพระคริสต์” เมื่อพบพระบัญญัติของพระคริสต์ในพระธรรมเล่มใด บท และข้อที่เท่าไร ก็จงบันทึกไว้

หรือท่านอาจทำบันทึกเกี่ยวกับการอธิษฐาน ตามที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้สอนไว้ หรือเขียนเรื่องพระวิญญานบริสุทธิ์หรือเรื่องนรกและเรื่องสวรรค์

เมื่อท่านศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ หากท่านระลึกไว้เสมอว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์แตกต่างจากหนังสืออื่น ๆ จะเป็นการช่วยตัวท่านได้มาก ประการแรก พระคัมภีร์มีประวัติศาสตร์อิงอยู่ด้วย เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นเรื่องจริง ประการที่สอง ข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยมากกล่าวอ้าง หรือชี้ถึงองค์พระเยซูคริสต์ บางทีชี้โดยคำพยากรณ์ หรือบางทีก็ชี้เป็นแบบเล็งถึงองค์พระเยซู “บรรดาคำที่เขียนไว้ในบัญญัติของโมเสส และในคัมภีร์ของเหล่าศาสตาศาพยากรณ์ และในบทเพลงสดุดีกล่าวถึงถึงเรานั้น จำเป็นจะต้องสำเร็จ” (ลูกา 24 : 44) ประการสุดท้าย พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหนังสือที่ใช้เป็นบทเรียนที่เหมาะสมสำหรับทุกคนเป็นส่วนตัว ตลอดทุกยุคทุกสมัย พระเจ้ายังทรงยื่นยื่นพระประสงค์เดิมของพระองค์อยู่และพระประสงค์นั้นก็คือ ให้ท่านเชื่อฟังพระองค์

จงวางหลักนี้ไว้ เป็นกฎในการศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ คืออย่ารีบร้อน ถ้าจำเป็นจงอ่านหรือศึกษาอย่างลึกซึ้งแต่เพียงข้อเดียวก็พอ หรือตรวจดูข้อพระธรรมที่อ้างถึงอีกข้อหนึ่งอย่างถี่ถ้วนก็น่าจะเพียงพอสำหรับวันนั้น ถ้าเราเข้าใจข้อความอย่างแจ่มแจ้งเพียงตอนเดียวจริง ๆ ก็ดีกว่ารีบอ่านตลุยตลอดเล่มโดยจับใจความอะไรไม่ได้เลย

หลังจากได้อ่านข้อพระธรรมจนใจแล้ว จงถามตัวเองดังนี้ “มีอะไรเป็นตัวอย่างสำหรับชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้เดินตามแบบอย่างนั้น ๆ โดยอาศัยการช่วยเหลือจากพระวิญญานบริสุทธิ์”

“มีพระบัญญัติข้อใดบ้างที่ข้าพเจ้าควรเชื่อฟัง”

“มีสิ่งใดที่เป็นบาป ที่ข้าพเจ้าควรละทิ้งหรือเว้นเสีย”

“มีพระสัญญาอะไรบ้าง ที่ข้าพเจ้าควรยึดถือเป็นสมบัติของตนเอง” “พระสัญญานั้นมีเงื่อนไขอย่างไร” “พระธรรมตอนนี้ สอนให้ข้าพเจ้าซาบซึ้งถึงองค์พระเยซูคริสต์อย่างไรบ้าง” “สอน

เรื่องพระเจ้าว่าอย่างไร” “สอนข้าพเจ้าว่าอย่างไร” “น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของข้าพเจ้านั้น มีอะไรบ้าง”

“มีอะไรบ้างในข้อพระธรรมนี้ ที่ข้าพเจ้าควรจะใช้ในการอธิษฐานวันนี้”

เมื่ออ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์และพบปัญหา จงแสดงความกล้าหาญ โดยจดปัญหานั้นลงไป ในสมุด แล้วอธิษฐานจนได้รับคำตอบ คำตอบหลายข้อจะพบในข้อพระธรรมบทอื่น หรือคนอื่น ๆ

การศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ จำเป็นต้องมีการท่องจำข้อพระธรรมด้วย เรามักจะเกี่ยวข้องไม่ชอบท่องจำไม่ว่าเป็นการหนักหรือเบา แต่ถ้าเราตั้งใจท่องจำเพียงสัปดาห์ละข้อเดียว ในปีเดียวเราจะจำได้ถึงห้าสิบสองข้อ

มีสิ่งหนึ่งที่ทำให้หลายคนท่องพระธรรมไม่สำเร็จ คือ เขาไม่อ่านทบทวน การท่องจำมีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนแล้วทบทวนอีกจึงจะจำได้ สัปดาห์ที่หนึ่งควรท่องจำหนึ่งข้อ สัปดาห์ที่สองทบทวนข้อเดิม และท่องจำข้อใหม่ต่อไป จงจดไว้ว่าท่องข้อพระธรรมข้อใดบ้างแล้ว แล้วท่องทบทวนทุก ๆ เวลาเช้า เมื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า ไม่เป็นการเสียเวลาเลย ถ้าหากเราใช้เวลาสวดเจีบกับพระเจ้าในการท่องจำข้อพระธรรม การที่พระเจ้าทรงใช้หลายคนในการเป็นพยานไม่ได้ ก็เพราะคนเหล่านั้นไม่สามารถอ้างพระคำรัสของพระองค์ได้ถูกต้อง การอ้างข้อพระธรรมได้ถูกต้อง ทำให้การโต้แย้งหรือการถกเถียงยุติลงได้ สิ่งที่ท่านพูดก็เป็นเพียงความคิดเห็นของท่านเอง และคนอื่น ๆ ก็มีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นเหมือนกัน

การเข้าเฝ้าพระเจ้าในเวลาสวดเจีบ เป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์เราไม่ควรทำให้เป็นสิ่งจำเจ บางครั้งแทนที่จะเดินตามระเบียบเก่า ๆ ที่เคยทำทุกวัน ๆ ท่านอาจเปลี่ยนเป็นการภาวนาพระวณะของพระเจ้า เปาโลได้เขียนจดหมายเตือนทิโมธีว่า “ท่านจงพิจารณา และภาวนาคูสิ่งเหล่านี้”

มีอีกแบบหนึ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะแนะนำท่าน ในการภาวนา คือเลือกเพลงสดุดีหนึ่งบท หรือพระธรรมบทหนึ่งบทใดก็ได้ แล้วอ่านเป็นประจำทุก ๆ วันเป็นเวลาหนึ่งเดือน อ่านออกเสียงเบา ๆ เพื่อท่านจะได้นึกภาวนาตามไปด้วย ถ้าท่านทำเช่นนั้นในขณะที่อ่านข้อความเหล่านั้น วิญญาณจิตของท่านจะได้รับพระพรจากพระคำรัสของพระเจ้า ถ้าท่านจะลองดูพระธรรมสดุดีบทที่ 103 จะเห็นผล หรือท่านอาจทดลองโดยอ่านพระธรรมสดุดีบทที่ 90 หรือ บทที่ 84 ก็ได้

ถ้าท่านอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ติดต่อกันเสมอ ๆ พระเจ้าก็มักจะประทานพระวณะของพระองค์บางตอนให้เป็นบทเรียนแก่ท่าน โดยเฉพาะ นักเทศน์สำคัญ ๆ เช่น อาจารย์สะเปอ์เจียน ได้กล่าวถึงความจริงข้อนี้ ท่านได้รับบทเรียนจากพระเจ้าโดยตรง และคำอธิบายหรือเทศนาของสะเปอ์เจียนก็ยังมีผู้อ่านจนกระทั่งทุกวันนี้

พระเจ้าคงไม่ตรัสแก่ท่าน เช่นเดียวกับที่ตรัสแก่คนอื่น ๆ และข้อนี้แหละเป็นข้อลึกลับแห่งพระคริสตธรรมคัมภีร์เมื่อพระเจ้าตรัสแก่ท่าน และท่านอ่านไม่พบครั้งแรก ท่านจงอ่านเป็นครั้งที่สอง บางทีอาจเป็นเพราะท่านไม่ยอมพบหรือยังไม่อยากฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าก็ได้

เราจะต้องเผชิญต่อความจริง มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาปนั้นรวมทั้งตัวท่านและตัวข้าพเจ้าด้วย แม้กระทั่งคนที่ดีที่สุดในโลกก็ยังมีความคิดที่ผิดบ้าง การที่เราเป็นคริสเตียนก็หมายความว่า เรารู้ว่าผิด และหันมาพบกับพระเจ้า เป็นการเอาความคิดทุก ๆ อย่าง และความปรารถนาทุก ๆ ชนิดของเรามารวมไว้ภายใต้แสงสว่างในพระคำรัสของพระเจ้า “เมื่อเรามีคำสัญญาเช่นนั้นแล้ว ให้ชำระตัวของเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างแห่งเนื้อหนัง และวิญญาณจิต และให้เรากระทำความบริสุทธิ์ให้สำเร็จ โดยความเกรงกลัวพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7 : 1)

ถ้าท่านสามารถเข้าใจความจริงได้วันละอย่าง ในไม่ช้าความคิดเห็นหรือทัศนคติของท่านก็จะไม่ใช่เป็นความคิดเห็นฝ่ายโลก หรือเป็นธรรมเนียมที่ถือกันต่อ ๆ มาไม่ใช่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่ความคิดเห็นของครูบาอาจารย์ของท่านแต่เป็นความคิดเห็นของพระเจ้าโดยตรง

อย่าท้อถอย ถ้าบางครั้งการศึกษาพระคำรัสของพระเจ้าไม่ออกรส จืดชืด และ “แห้งแล้ง” สำหรับท่านผู้ที่รู้จักพระเจ้าใหม่ ๆ และเริ่มเรียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ย่อมพบเหตุการณ์เช่นนั้นเสมอ เหมือนกับเราพบกับคนแปลกหน้า เราไม่รู้ว่าเขาจะพูดอะไรกับเขาดี และจะสนทนาเรื่องอะไรด้วย คริสเตียนคนหนึ่งบอกว่า เมื่อเขาเริ่มอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นประจำทุกวัน ตอนแรก ๆ เขารู้สึกว่าการอ่านของเขาเป็นไปอย่าง “ฝืดคอ” เต็มทน และคิดว่าคงเรียนอะไรไม่ได้เลย แต่ต่อมาเมื่อมีคนถามปัญหาเขา เขารู้ตัวแล้วว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเขาให้คิดถึงพระธรรมได้หลายข้อ และคำตอบของเขาก็ได้นำพระพรมาสู่คนที่มิปัญหาอย่างคาดไม่ถึง

บทที่ 4 การอธิษฐานตามลำพัง

“จงอธิษฐานขอจากพระบิดาของท่าน...” พระธรรมมัทธิวบทที่ 6 : 6

การอ่านพระวจนะของพระเจ้า เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งของการนมัสการพระเจ้าตามลำพัง อีกส่วนหนึ่ง ก็คือการอธิษฐานทูลขอของค์พระบิดาเจ้าของเราผู้อยู่ในสวรรค์

จงให้เราเริ่มอธิษฐานด้วยการสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้การสรรเสริญเป็นส่วนใหญ่ของการเข้าเฝ้านมัสการของเรา บทเพลงสดุดีเป็นพระธรรมที่ยาวที่สุดในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นพระธรรมสำหรับนมัสการมีหนึ่งร้อยห้าสิบบท และโดยมากเป็นบทสรรเสริญพระเจ้าทั้งสิ้น “การสรรเสริญสมควรแก่คนชื่อตรง”

การสรรเสริญแตกต่างจากการขอบพระคุณ เพราะการขอบพระคุณคือการแสดงความกตัญญูสำหรับสิ่งที่เราได้รับ แต่การสรรเสริญคือการแสดงว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น เราควรสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงพระราชทาน พระราชโอรสองค์เดียวของพระองค์มาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของเราสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงให้เรา มีสิทธิพิเศษที่จะอธิษฐานทูลขอในนามขององค์พระเยซูคริสต์ สรรเสริญพระเจ้าที่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของปวงมนุษย์ทั่วโลก ที่เชื่อฟังพระองค์ สรรเสริญพระองค์

หลังจากการสรรเสริญแล้ว เราก็ควรขอบพระคุณ เรามักชอบขอร้องให้พระเจ้าช่วยทำสิ่งนั้นสิ่งนี้สำหรับเรามากเกินไป แต่เรามักขาดการขอบพระคุณในสิ่งที่พระองค์ประทานแก่เราท่านเคยอธิษฐานขอสิ่งต่าง ๆ จากพระเจ้ากี่ครั้ง แล้วท่านเคยขอบพระคุณพระเจ้ากี่ครั้ง เมื่อท่านได้รับสิ่งที่ได้ขอนั้น ? จงตรวจดูจิตใจของท่าน และจงขอบพระคุณพระองค์สำหรับพระพรที่พระองค์ประทานให้ท่าน

หลังจากที่จิตใจของท่านเต็มล้นด้วยความกตัญญู จงอธิษฐานขอสิ่งที่ท่านต้องการ ท่านต้องการจะขอสิ่งใดหรืออธิษฐานเพื่อสิ่งใดบ้าง จงทูลขอจากพระองค์ทุกอย่าง พระเยซูทรงสอนว่า เราไม่ควรขอแต่สิ่งใหญ่ ๆ เท่านั้น เช่นอธิษฐานขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มล้นในชีวิตจิตใจของเรา แต่ให้เราอธิษฐานขอในสิ่งเล็กน้อยด้วย เรารู้ว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานที่ขอในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยเหมือนกัน เช่นเมื่อผู้ช่วยศาสตราจารย์คนหนึ่งฟื้นคืนไม่ ขวานก็หลุดจากมือหล่นลงไปใต้น้ำขวานนั้นเป็นขวานที่เขาได้ขี้นมาเขาจึงอธิษฐานขอขวานคืน พระเจ้าทรงบันดาลให้ขวานเล่มนั้นลอยขึ้นมาบนผิวน้ำได้ อย่างประหลาด

น่าประหลาดมิใช่หรือที่เรามีพระบิดาเจ้าผู้ทรงสนพระทัยในชีวิตของเรา “สิ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า พระเยซูจะทรงกระทำให้สำเร็จครบถ้วน” (สดุดี 138:8)

ขอบเขตการอธิษฐานของเราจะแคบเกินไป หากเราสนใจเพียงชีวิตของตนเอง และความปรารถนาของตนเองเท่านั้น เราควรอธิษฐานเพื่อกิจการงานทุก ๆ อย่าง เพราะพระเจ้ามิได้ทรงจำกัดขอบเขตประการใดเลย

ถ้าท่านอยากทราบแน่นอนว่า คำอธิษฐานของท่านจะได้รับคำตอบหรือไม่ ท่านจะต้องรู้จักอ้างสิทธิตามพระสัญญาของพระองค์ จงค้นดูพระคำรัสของพระเจ้าว่า พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงทำอะไรเพื่อเราบ้าง แล้วทูลขอพระองค์ให้ทรงทำตามที่ทรงสัญญานั้น “การอธิษฐานที่จะได้รับพระพรนั้นต้องอ้างตามพระสัญญา และขอพระองค์ให้ทรงทำตามพระสัญญานั้น” นี่เป็นถ้อยคำของนักเทศน์ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่ง

ต่อไปนี้เป็นพระสัญญาของพระเจ้าบางประการ ที่จะช่วยให้ท่านมั่นใจในการอธิษฐานเกี่ยวกับอาหารการกิน “ขอทรงโปรดประทานอาหารเลี้ยงข้าพเจ้าทั้งหลายในกาลวันนี้” (มัทธิว 6:11) “เขาจะได้รับอาหารอย่างครบบริบูรณ์ และรับน้ำไม่ขาด” (อิสยาห์ 33:16) มีพระสัญญาหลายข้อเกี่ยวกับเรื่องอาหาร แต่ข้าพเจ้าไม่พบคำสัญญาเกี่ยวกับ “ขนมหวาน” เลย เพราะว่า “ขนมหวาน” เป็นอาหารพิเศษแห่งพระคุณของพระเจ้า

เกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (มัทธิว 6:31-33)

เกี่ยวกับความรอดของญาติพี่น้อง (2 เปโตร 3:9)

เกี่ยวกับความรอดของสามี (1 เปโตร 3:1) โปรดสังเกตดูเงื่อนไขว่า ภรรยาจะต้องอ่อนสุภาพ

เกี่ยวกับคนรักของเรา เพื่อจะเจริญเติบโตขึ้นทางจิตวิญญาณ (ฟิลิปปี 1:9-11)

เกี่ยวกับสติปัญญาในการตัดสินใจ (ยากอบ 1:5 และ อิสยาห์ 30:21) เราควรสังเกตดูเงื่อนไข ในพระธรรมอิสยาห์ข้อนี้

เกี่ยวกับการอดทน และการหลุดพ้นจากความทุกข์ยากลำบาก (สดุดี 91:15 และอิสยาห์ 43:2)

เราจะพูดถึงเรื่องการอธิษฐาน โดยไม่พูดถึงเรื่องความเชื่อไม่ได้ เพราะความเชื่อเป็นเนื้อแท้ของการอธิษฐาน “เมื่อท่านอธิษฐานขอพระเจ้านั้น ท่านปรารถนาสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านคงจะได้สิ่งนั้น” นี้ดูเหมือนเป็นการยาก มิใช่หรือถ้าเป็นเช่นนั้นให้เราทำตามกฎของยอร์ช มัลเลอร์ เพื่อเป็นทางที่จะเพิ่มความเชื่อของเราดังนี้

1. อ่านพระวาจาของพระเจ้า อย่างละเอียดละออ (โรม 10:17)
2. ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง และมีมโนธรรม (ฮีบรู 10:22)
3. ไม่ห่อถ้อย ในกรณีที่มีความเชื่อของเราถูกทดลอง (1 เปโตร 1:17)

4. อย่าช่วยตัวเองหาหนทางหลีกเลี่ยงการทดลอง (ดาเนียล 3:17)

กฎเหล่านั้นนี้ทุกข้อเป็นกฎที่สำคัญ แต่ข้าพเจ้าอยากจะเน้นแต่เพียงสองข้อคือ ข้อ 3, 4 ว่า “ไม่ทอดทิ้งในกรณีที่มีความเชื่อของเราถูกทดลอง” ข้อนี้เป็นข้อสำคัญยิ่ง ถ้าความเชื่อของท่านไม่ถูกทดลอง ความเชื่อนั้นจะเจริญเติบโตไม่ได้เลย เมื่อสาวกของพระเยซูทูลอธิษฐาน ขอให้พระเจ้าทรงเพิ่มเติมความเชื่อของเขา คำตอบของพระองค์มีความหมายว่า หากว่าเราใช้ความเชื่อที่เรามีอยู่แล้ว ความเชื่อของเราคงเจริญขึ้นเป็นแน่

ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนให้เราทราบ ว่า พระเยซูเจ้าทรงทดสอบความเชื่อของคนหนึ่งคนใด เพื่อคนนั้นจะมีความเชื่อมากยิ่งขึ้น เช่นเมื่อครั้งขุนนางคนหนึ่งมาขอให้พระเยซูทรงรักษาลูกชายของเขาให้หายโรค (ยอห์นบทที่ 4) และครั้งที่นางมาธาและนางมาเรีย ขอร้องให้พระเยซูเสด็จมารักษาสาธาร์สน้องชายของนางทั้งสอง ที่กำลังป่วยอยู่ และพระเยซูทรงชักชวนสาธาร์สถึงแก่ความตาย ถ้าท่านมีความกล้าพอที่จะอธิษฐาน โดยจำกัดคำอธิษฐานนั้นให้แน่นอนแล้ว ความเชื่อของท่านจะทวีมากขึ้น

กฎของมัลเลอร์ข้อที่สี่ “อย่าช่วยตัวเองหาหนทางหลีกเลี่ยงการทดลอง” ข้อนี้เป็นการเตือนให้ระวังต่อการทดลอง และการจงใจของมนุษย์ เพราะเรากลัวว่าพระเจ้าจะไม่ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เราก็พยายามจะจัดปัญหาเอง ถึงอย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานเสมอ พระองค์ไม่ทรงตอบคำอธิษฐานล่วงหน้า แต่ทรงจะตอบทันเวลาพอดี

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าจำได้ว่า ข้าพเจ้าต้องไปโรงเรียนพระคริสตธรรม โดยไม่มีค่ารถสำหรับวันรุ่งขึ้นเลย ข้าพเจ้ามีความเชื่อจนห้าโมงเย็น แล้วข้าพเจ้าก็เริ่มทอดทิ้ง พอถึงเวลาหนึ่งทุ่มเพื่อนของข้าพเจ้าคนหนึ่งนำเงินที่เขาเป็นหนี้มาชำระให้แก่ข้าพเจ้า

อีกประการหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ความเชื่อของท่านทวีมากขึ้น คือเขียนข้อความที่ท่านต้องการอธิษฐานทูลขอ ลงไว้ในสมุดสำหรับอธิษฐาน* ว่าท่านต้องการอธิษฐานเพื่ออะไรบ้าง ให้จดลงเป็นข้อ ๆ ถ้าท่านอธิษฐานเพื่อสิ่งใดให้ลงวันที่ไว้และคอยเฝ้าดูว่า พระเจ้าจะทรงตอบเมื่อไร

ข้าพเจ้ายังจำได้แม่นยำว่า เมื่อข้าพเจ้าตั้งต้นใช้สมุดบันทึกเรื่องราวการอธิษฐานของข้าพเจ้า เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าคนหนึ่งป่วย ข้าพเจ้าและเพื่อนอีกสองคนร่วมใจกันอธิษฐานขอให้เขาหายป่วย แต่เมื่ออธิษฐานแล้ว เพื่อนของข้าพเจ้าก็เกิดตาย ความเชื่อของข้าพเจ้าเริ่มไขว่เขว ความสงสัยได้ผุดขึ้นในใจข้าพเจ้า และมารกระซิบว่า คำอธิษฐานของข้าพเจ้าส่วนมากอาจไม่ได้รับคำตอบเลย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตัดสินใจใช้สมุดบันทึก และคอยเฝ้าดูเหตุการณ์ต่อไป

ข้าพเจ้าได้ซื้อสมุดโน้ตมาเล่มหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อเรื่องใด ข้าพเจ้าก็จดลงไป ในสมุดนั้น และลงวันที่ ที่ข้าพเจ้าเริ่มอธิษฐานทูลขอ พร้อมทั้งจดพระสัญญาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วย

และข้าพเจ้าเว้นช่องว่างไว้สำหรับบันทึกว่า คำอธิษฐานนั้น ๆ จะได้รับคำตอบหรือไม่และอย่างไร ในสมุดหน้าแรกได้บันทึกคำตอบที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานถึงสิบสองข้อ และอีกสามข้อได้รับการปฏิเสธ

หน้าสอง มีคำขอเรื่องสิบเจ็ดข้อ และได้รับคำตอบอย่างแน่นอนสิบห้าข้อ

หน้าที่สาม ได้รับคำตอบยี่สิบสามข้อจากคำขอเรื่องยี่สิบสี่ข้อ

หน้าที่สี่ ได้รับคำตอบสิบสี่ข้อ จากคำทูลขอสิบห้าข้อ

หน้าห้า ได้รับคำตอบสิบข้อจากที่ทูลขอไว้สิบเอ็ดข้อ

หน้าที่หก ได้รับคำตอบสิบสองข้อ จากที่ได้อธิษฐานไว้สิบสามข้อ

หน้าที่เจ็ด ได้รับคำตอบหกข้อ จากที่ขอไว้เจ็ดข้อ

หน้าที่แปด ได้รับคำตอบสิบข้อ จากที่ขอไว้สิบสองข้อ

เมื่อรวบรวมตัวเลขแล้ว ได้รับผลที่น่าอัศจรรย์ คำอธิษฐานเหล่านั้นมีหลายเรื่องด้วยกัน เช่นเรื่องการเช่าห้องพัก เรื่องการโอหสิให้คนอื่น เสื้อผ้าชุดใหม่สำหรับแต่งในวันอีสเตอร์เรื่องเกี่ยวกับการเชิญนักเทศน์มาจัดการประชุมนมัสการ และคำอธิษฐานเพื่อคนอื่น ๆ

พระเจ้าทรงยกโทษให้แก่ข้าพเจ้าในการที่ข้าพเจ้าขาดความเชื่อ และจากประสบการณ์นี้แหละทำให้ข้าพเจ้าพบพระพรของพระเจ้าอย่างใหญ่หลวงในชีวิต และได้รับข้อยืนยันว่า พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานเสมอ

ถ้าท่านจะบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ท่านอธิษฐานเพื่อ การอธิษฐานของท่านจะดีขึ้น จะช่วยให้ท่านอธิษฐานเฉพาะแต่เรื่องที่สำคัญเท่านั้น ขณะที่ท่านเขียนข้ออธิษฐานลงไป ท่านจะรู้สึกเองว่า คำทูลขอบางประการ ไม่น่าจะอธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้าเลย และเป็นการทูลขอที่เข้าข้างตัวเอง ซึ่งไม่น่าจะรบกวนพระเจ้าเลย

นอกจากนั้นการที่คำอธิษฐานของเราได้รับคำตอบ จะทำให้ความเชื่อของเราทวีมากขึ้น เมื่อพญามารมาจูงใจให้เราเกิดความสงสัย ซึ่งมันมักจะทำเสมอ เราก็อาจบอกให้พญามารรู้ว่า “นี่อย่างไรล่ะ พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของฉันแล้ว และพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของฉันอีกต่อไปแน่นอน” นี่แหละเป็นสมอแห่งความเชื่อในยามที่เราถูกทดลอง

ถ้าความเชื่อเป็นส่วนสำคัญในการอธิษฐาน การที่จะชะงักเข้มนั้นทำต่อไปเรื่อย ๆ โดยไม่ท้อถอย ก็เป็นส่วนสำคัญเหมือนกัน พระเยซูทรงสอนเรื่องนี้ในคำอุปมา เรื่องหญิงหม้ายที่มาอ้อนวอนผู้พิพากษาให้ตัดสินคดีของนาง (ลูกา 18: 1-8)

เรามักชะงักเข้มนำกิจอื่น ๆ หลายอย่าง ทำให้เราไม่ชะงักเข้มนออธิษฐานโดยไม่หยุดหย่อน ผู้ประกาศข่าวประเสริฐจากประเทศจีนคนหนึ่งเล่าว่า ขณะที่เขาไปสอนพระกิตติคุณในประเทศ

จีน มักมีคนขอทานมาขึ้นขอทานที่ประตูในบริเวณบ้านถ้าคนขอทานเห็นผู้ประกาศคนนั้น ไม่ว่าจะป็นครั้งแรกหรือครั้งที่หนึ่งร้อย เขาจะขอสตางค์เสมอ ไม่ว่าจะฝนจะตก แดดจะออก อากาศจะหนาวหรือร้อน คนขอทานก็ร้องว่า “ขอสตางค์ ขอสตางค์” ไม่มีอะไรทำให้คนขอทานคนนั้นหยุดได้นอกจากขอและขอเรื่อยไป และขอจนได้รับ

เหตุไฉนเราจึงไม่ขอจากพระเจ้า อย่างหนักแน่นเช่นนั้นทำไมเราไม่ขอจากพระเจ้าวันแล้ววันเล่า เพื่อให้คนที่รักของเราพ้นจากบาป ทำไมเราไม่เพียรพยายามทูลขอพระเจ้าให้เพิ่มคนงานออกไปเกี่ยวกับวิญญาณในทุกนาของพระเจ้ามากขึ้น และขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเปลี่ยนชีวิตของเราใหม่ แต่เรายังจะแย้งว่า “ยังไม่รู้สึกจะอธิษฐาน” ข้าพเจ้าขอตอบให้ทราบทันทีว่า การอธิษฐานไม่ใช่เรื่องทางด้านอารมณ์แต่เป็นหน้าที่ถ้าเราปฏิบัติหน้าที่เพราะเรารู้สึกว่าเราอยากทำอย่างเดิวนั้น การงานของเราคงจะสำเร็จไม่ได้แน่ สมมุติว่าหญิงคนหนึ่งเกิดอารมณ์ไม่อยากทำงานแล้ว เขาคงไม่ล้างถ้วยล้างจาน ที่เขาใช้ใส่กับข้าวในครัวอย่างนั้นหรือ คนขับรถไฟเขาขับตามอารมณ์อย่างนั้นหรือ?

แฟรนซิส เพนเนลอน คริสเตียนคนสำคัญแห่งคริสต์ศตวรรษที่สิบเจ็ด กล่าวไว้ว่า “ความเชื่อที่แท้จริงสำแดงออกโดยการอธิษฐานโดยไม่เอาใจใส่ต่ออารมณ์”

“หากท่านรู้สึกว่าจะไม่ยอมอธิษฐาน จงอธิษฐานอย่างจริงจังมากขึ้น” นี่เป็นคำหนุนใจของชาร์ลส์ เอส. เบรนต์ และมีคริสเตียนสำคัญอีกคนหนึ่งชื่อวิลเลียม บูธ (ผู้สถาปนาคณะซัลเวชันอาร์มมี่) บอกว่า “เมื่อข้าพเจ้าบังคับความรู้สึกหรืออารมณ์ของข้าพเจ้าและอธิษฐาน วาระนั้นแหละพระเจ้าทรงอวยพระพรข้าพเจ้ามากจริง ๆ”

บัดนี้เราเห็นแล้วว่า การอธิษฐานเป็นหน้าที่ มิใช่ทำตามอารมณ์ ฉะนั้นให้พิจารณาเหตุที่ทำให้เกิดการ “ฝืด” หรือ “แห้งแล้ง” ในการอธิษฐาน และเหตุแห่งความเสื่อมของการอธิษฐาน ซึ่งเกิดขึ้นแก่คนทั่ว ๆ ไป แต่โดยมากเราไม่ยอมพูดถึงเรื่องนี้อย่างเปิดเผย

สาเหตุที่ทำให้การอธิษฐาน “ฝืด” หรือ “แห้งแล้ง” ก็เพราะความซุกซม ในการเติบโตทางด้านจิตวิญญาณของตนเองในฐานะที่เราเป็นมนุษย์ ชีวิตของเราต้องเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ แต่เมื่ออายุมากขึ้น การเจริญเติบโตก็มีน้อยเข้า จิตใจของคนก็ทำนองเดียวกัน เมื่อเราเจริญเติบโตในพระเจ้า เป็นผู้ใหญ่มากขึ้นจิตวิญญาณ ความเติบโตของเราก็จะช้าลง คนที่เชื่อพระเยซูใหม่ ๆ มักจะเจริญเติบโตเร็ว ชนิดโตพรวดพราดจนเห็นได้ถนัดแต่ความเจริญทางด้านจิตใจครูบาอาจารย์มักสังเกตไม่ค่อยเห็น

หรือบางทีเราไม่ยอมอธิษฐาน เพราะชีวิตของเราไม่ได้อยู่ในสภาพที่อยู่ยาก เมื่อชีวิตของเราดำเนินไปอย่างราบรื่น และไม่มีอะไรกระทบกระเทือนใจ เราก็มักเหนียว ๆ หรือไม่สนใจต่อการอธิษฐานเสียเลย แต่เมื่อมีอะไรมาบีบบังคับจิตใจ เมื่อนั้นแหละเราจึงรู้จักค่าของการอธิษฐาน เพราะเหตุนี้

เองคริสเตียนจึงต้องประสบกับความยุ่งยากบ่อย ๆ เป็นการง่ายที่จะกลายเป็นคนพอใจในสภาพของตนเอง และเอาใจตัวเองเป็นใหญ่

“มีบ่อยครั้ง ที่ความทรमान หรือความทุกข์ยากลำบากเป็นเสมือนริ้วหนาม กั้นให้เราอยู่ในสถานเลี้ยงดูหรือทุ่งหญ้าของพระเจ้า แต่ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตของเราเป็นช่องทางที่อาจพาให้เราหลงทางได้” นี่เป็นถ้อยคำของ ชาร์ลส์ เอส. สเปเปอร์เจียน ซึ่งแสดงให้เราเห็นว่า เหตุไรชีวิตคริสเตียนจึงต้องเผชิญความทุกข์

อย่างไรก็ตาม ความ “แห้งแล้ง” ในการอธิษฐานอาจลึกซึ้งกว่านั้น ก็อาจเกิดจากความบาป

บางทีความบาป เกิดจากการที่เราชัดเจน ไม่ยอมเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า ผลของการทำบาป ทำให้พระวณะขาดรส เราได้ทำให้พระวณะของพระเจ้าในชีวิตของเราเสื่อมคุณภาพลง เรามักพูดว่าพระธรรมข้อนี้ข้อนั้นคงไม่หมายความว่าอย่างนั้น ตัวอย่างเช่นพระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “อย่ากระวนกระวายถึงพรุ่งนี้” แต่ผู้หญิงที่ยังรักโลกนี้มักแก้ตัวว่า “เราต้องช่วยตัวเองบ้างซิ” แล้วเขาก็ซื้อเสื้อผ้าเลียนต้นดูและซื้อด้วยชามชุดพิเศษมากมาย เขาคงบอกว่าถ้าไม่รีบซื้อไว้โอกาสหน้าคงหายาก พระเจ้าคงไม่ประสงค์ให้หญิงคนนั้นซื้อสิ่งของมากเกินไป จนต้องห่วงนั่นห่วงนี่ พระองค์มีพระประสงค์ให้เขาอุทิศตัวแด่พระเจ้า

บางทีท่านอาจแก้ตัวว่า “การถวายสิบลดเป็นเรื่องเฉพาะพระคัมภีร์เดิม” ท่านแน่ใจว่าเป็นเช่นนั้นหรือ กรุณาอ่านพระธรรมลูกา 11:42

บางทีเราอาจทำผิดต่อผู้หนึ่งผู้ใด แต่อย่าลืมว่า ชีวิตแห่งการอธิษฐานของเรา เกี่ยวเนื่องกับเพื่อนมนุษย์ของเราด้วยพระเยซูทรงสอนว่า “เมื่อท่านยืนอธิษฐานอยู่ ถ้าท่านมีเหตุกับผู้หนึ่งผู้ใด จงยกโทษให้ผู้นั้นเสีย” (มาระโก 11:25) ท่านจะหวังให้พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของท่านไม่ได้ ถ้าท่านยังผูกใจเจ็บต่อผู้อื่น แต่ท่านก็แย้งว่า “ก็พระเจ้าไม่หมายความว่าจักยกโทษให้คนที่มารังแกลูกของมหรอกนะ” ถ้าไม่มีการยุติธรรม การอโหสิก็คงไม่มี คนชั่วช้าเลวทรามพากันจับพระเยซูตรึงไว้ที่ไม่กางเขนมิใช่หรือ แต่กระนั้นพระเยซูก็ทรงอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงยกโทษคนพวกนั้น และพระเจ้าก็ทรงมีพระประสงค์ให้ท่านยกโทษให้คนอื่น ที่ทำผิดต่อท่าน เช่นนั้นเหมือนกัน

ถ้าท่านอยากมีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า ท่านจะต้องเชื่อฟังพระองค์ พระองค์จะทรงอวยพระพรให้ท่านภายหลังอย่างแน่นอน

เรายังทำผิดบ่อย ๆ ในเรื่องการสารภาพบาปของเรา ความหยิ่งยโสของเรา มักทำให้เราไม่ยอมรับว่าได้ทำผิด ดูเหมือนเราจะคิดว่า ถ้าเราตั้งใจจะหยุดทำความผิดนั้น ๆ ต่อไป ก็เป็นการเพียงพอแล้ว แต่พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้สอนแต่เพียงว่า ถ้าเราหยุดทำผิดก็เป็นการเพียงพอแล้ว

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “ถ้าเราสารภาพความผิดของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปโทษของเรา และจะทรงชำระเรา ให้พ้นจากอกรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

บางทีท่านอาจหลงหรือละเลย ต่อการรับสารภาพบาปเป็นการส่วนตัว เพราะท่านอาจสารภาพรวม ๆ กับคนอื่นว่า “เราได้ทำผิด” หรืออธิษฐานว่า “พวกข้าพระองค์ทั้งหลายพากันกระทำความบาปอยู่เสมอ” แล้วท่านก็เลยลืมนึกไปว่า ท่านเองได้ทำผิดด้วย ตราบใดที่ท่านทำผิด แล้วยังไม่ได้รับสารภาพกับพระเจ้า ท่านจะเข้าสนิทอยู่กับพระเจ้าไม่ได้ เพราะเป็นการเข้าเฝ้าพระเจ้า แบบเข้าเฝ้าด้วยคนหมู่มาก ซึ่งมีไม่ใช่เป็นการเข้าเฝ้าด้วยตนเองเป็นการส่วนตัว

ถ้าท่านไม่ทราบว่าท่านได้ทำผิด ขัดจีนพระเจ้าด้วยประการใด ท่านควรทูลขอต่อองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้ท่านรู้สำนึกว่า ท่านได้ทำผิดต่อพระองค์ด้วยเรื่องอะไรบ้าง หรือไม่ได้เชื่อฟังพระองค์เมื่อไร ขอให้พระวิญญาณทรงสำแดงให้ท่านเป็นเรื่อง ๆ ไป อ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ละข้อ ๆ และถามตัวท่านเองว่า “ข้าพเจ้าได้ทำผิดต่อพระองค์ในข้อนี้หรือเปล่า” พระเจ้าจะทรงให้เราสำนึกถึงบาปที่เราได้กระทำ ในเมื่อจิตใจของเราขม่อ่อนน้อมต่อพระวามะของพระองค์

ถ้าความบาปได้ “ปล้น” เอาพระพรของคริสเตียนคนใดคนหนึ่งไป มีสองสิ่งที่คริสเตียนคนนั้นจะต้องทำ สิ่งแรกจะต้องคืนดีกับพระเจ้า และคืนดีกับเพื่อนมนุษย์เสียก่อน จะต้องรับสารภาพบาปต่อพระเจ้า และ “ชดใช้” หรือคืนของให้บุคคลนั้น

ถ้าท่านทำผิดต่อผู้ใด จงไปขอร้องจากผู้นั้น อย่าชักช้าในการขอร้อง บางทีท่านอาจนึกว่าการที่ท่านไปขอร้องจากผู้อื่นจะทำให้ท่านเสียเกียรติ แต่ความจริงไม่เป็นเช่นนั้น การที่ท่านจะยอมรับว่า “ฉันทำผิด” นั้น คนที่มีใจกว้างขวางจึงจะยอมรับเช่นกัน กฎของการ “ชดใช้” ก็คือชดใช้เท่าที่ท่านทำผิดเท่านั้น ถ้าเป็นความผิดทางใจ จงชดใช้เพียงทางใจ ถ้าท่านทำผิดโดยการแสดงกิริยาไม่สุภาพต่อใคร จงไปขอโทษเฉพาะบุคคลนั้น ๆ เท่านั้น ถ้าท่านได้นินทากล่าวร้ายผู้อื่น จงไปบอกทุก ๆ คนที่ได้ยินคำนินทาของท่านว่า ที่ท่านพูดนั้นผิด และเรื่องราวที่พูดนั้นก็สมควรพูด

แต่การที่การอธิษฐานของท่านหยุดชะงัก อาจไม่ใช่เพราะความบาปเป็นต้นเหตุ อาจเป็นเพราะสมองของท่านคิดเรื่อยเปื่อย ฟุ้งซ่านไปเองก็ได้ คริสเตียนหลายคนได้เผชิญกับความยุ่งยากเรื่องนี้ต่อไปนี้เป็นข้อแนะนำในการอธิษฐานของฮัดสัน เทเลอร์

“การที่จะช่วยมิให้จิตใจฟุ้งซ่านเวลาอธิษฐาน ก็คือให้อธิษฐานออกเสียง และอธิษฐานเมื่อเดินไปเดินมา อธิษฐานประหนึ่งว่า ท่านกำลังเข้าเฝ้าพระเจ้าอยู่ตามลำพัง วิธีนี้เป็นวิธีที่จะช่วยจิตใจมิให้ฟุ้งซ่าน ได้ดีกว่าวิธีอื่น”

การอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์จะช่วยกระตุ้นให้การอธิษฐานของท่านเข้มแข็งขึ้น จงอ่านข้อพระธรรมสักหนึ่งข้อแล้วหยุดอธิษฐานก่อนอ่านต่อไป การอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์จะทำให้

ท่านเห็นนิมิตในการอธิษฐานของท่าน กล่าวคือจะทำให้สมองของท่านเห็นภาพของเพื่อนมนุษย์ และเห็นภาวะของคนที่ต้องการคำอธิษฐานของท่าน

เมื่อท่านอธิษฐาน จงลองดูวิธีต่าง ๆ กัน แทนที่จะอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์วันละหนึ่งบทตามปกติ ลองอ่านเพียงข้อเดียว แล้วลองตีความข้อพระธรรมนั้น โดยถามตัวของท่านเองว่า “ข้าพเจ้าปฏิบัติตามข้อนี้หรือเปล่า” เช่น “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิตของเจ้า ด้วยสุดความคิด ด้วยสิ้นสุดกำลังของเจ้า” (มาระโก 12:30) ท่านให้พระเจ้าเป็นอันดับแรกในชีวิตของท่านหรือ? ก่อนครอบครัวของท่านด้วยหรือ? พระเจ้าทรงประทับอยู่เหนือทุกสิ่งในชีวิตของท่านหรือเปล่า? พระเจ้ามีหุ้นส่วนในชีวิตจิตใจของท่านหรือ? ท่านมีอะไรในจิตใจที่ยังซ่อนไว้จากพระองค์บ้างไหม? ท่านให้พระเจ้าทรงควบคุมความคิดของท่านหรือเปล่า? หรือท่านมีความคิดไม่ดีที่ทำให้พระเจ้าต้องเศร้าพระทัย? ท่านคิดเรื่องร้ายแปลเรื่อยเปื่อยอะไรก็ได้ โดยไม่ให้พระเจ้าเกี่ยวข้องกับความคิดของท่านอย่างนั้นได้หรือ? ท่านถวายนพลังจิตใจทั้งหมดเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าหรือเปล่า?

อีกวิธีหนึ่งในการเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพังก็คือ ท่านอาจเลือกอ่านข้อพระธรรมมากกว่าธรรมดา เลือกพระธรรมเล่มหนึ่งเช่นพระธรรมเอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี หรือฟีเลโมน อ่านจนจบเป็นเล่ม ๆ ในคราวเดียวกัน บางครั้งท่านอาจเลือกอ่านประวัติ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐจากพระธรรมต่าง ๆ และท่านจงไตร่ตรองถึงความรักของพระเจ้า ที่แพร่ออกไปทั่วโลก

จงให้คำอธิษฐานของท่านเปลี่ยนรสบ้าง เช่นวันนี้อธิษฐานเพื่อตัวของท่านคนเดียวเท่านั้น ตรวจสอบจิตใจของท่านถ่อมตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และอุทิศถวายตัวของท่านใหม่กับพระเจ้า จงสงบใจคอยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ชี้ให้ท่านรู้ว่า พระองค์มีพระประสงค์จะให้ท่านตัดอะไรทิ้งจากชีวิตของท่านบ้าง และมีอะไรอีกบ้างที่พระเจ้าจะทรงเพิ่มเติมให้แก่ท่าน

รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งท่านอาจไม่อธิษฐานเพื่อตัวเองเลย สัมเรื่องราวและปัญหาเฉพาะตัวของท่าน เพราะท่านได้มอบไว้กับพระเจ้าทั้งหมดแล้ว จงเริ่มต้นอธิษฐานเพื่อคนอื่น ๆ อธิษฐานเพื่อเพื่อนบ้านใกล้เคียง อธิษฐานเรียงจากบ้านนี้ไปบ้านโน้น อธิษฐานจากใจจริงของท่านโดยออกเสียง เจ้าของบ้านนั้นเป็นใคร ชื่ออะไร และสมาชิกในบ้านของเขาเป็นใครบ้าง และท่านต้องการที่จะให้พระเจ้าทรงช่วยเหลืออย่างไรบ้าง หรือมองดูที่แผนที่โลกและอธิษฐานเพื่อการงานของพระเจ้าที่ละประเทศ อธิษฐานเพื่อคริสเตียน และเพื่อคนที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังพระกิตติคุณของพระเยซูเลย จงอธิษฐานเรื่อยไปตามที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำให้ท่านจำรายชื่อและภาวะเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสมองของท่าน จงอธิษฐานเพื่อคนอื่นที่ท่านไม่เคยอธิษฐานเพื่อมาก่อนเลย

มีสองวิธี ที่จะช่วยท่านให้เกิดความกระหายที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพัง วิธีที่หนึ่งคือ คำนึงถึง การที่คริสเตียนทุกคนต้องรายงานต่อหน้าพระที่นั่งของพระเยซูคริสต์ ในเมื่อพระองค์เสด็จ

กลับมา แล้วถามตัวเองว่า ตนควรจะใช้เวลาอธิษฐานเข้าเฝ้าพระเจ้าอย่างไร จึงพร้อมที่จะรายงานต่อพระองค์เสมอ หากท่านคำนึงถึงเรื่องนี้ให้ถ่องแท้แล้ว ท่านจะต้องเปลี่ยนท่าทีในการเข้าเฝ้าพระเจ้าส่วนตัว แต่มีคริสเตียนน้อยคนที่คิดได้ว่า วันหนึ่งข้างหน้า เขาจะต้องรับพิจารณาจากพระเยซูคริสต์อย่างแน่นอน หากท่านเคยประสบโรคร้ายไข้เจ็บที่ร้ายแรงสักครั้งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในระหว่างความเป็นกับความตาย จะทำให้ท่านเห็นความจริงของข้อนี้กระจ่างขึ้น แล้วท่านคงจะเข้าใจถึงความสำคัญของการเข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพังทุก ๆ วัน

อีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การอธิษฐานตามลำพังของเราเกิดผลก็คือ ให้เรารักองค์พระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง ความรักที่เรามีต่อองค์พระเยซูคล้ายกับความรักของชาวโลกกล่าวคือไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคนในวิธีเดียวกัน บางคนเกิดความรักเมื่อแรกเห็น พอพบองค์พระเยซูก็รู้สึกรักใคร่พระองค์ขึ้นมาทันที บางคนก็ค่อย ๆ บังเกิดความรักมากขึ้น ๆ ไม่ว่าจะเป็ความรักชนิดที่เกิดขึ้นรวดเร็วหรือเกิดขึ้นช้า ๆ ก็ตาม เมื่อความรักเพื่อพระเยซูเกิดขึ้นในชีวิตจิตใจของเราแล้ว ไม่มีอะไรจะสามารถหยุดยั้งการอธิษฐานตามลำพังของเราได้ และเราก็จะมีความปีติยินดีในดวงจิตของเราเนื่องจากความรักของพระเยซูคริสต์ผูกพันจิตใจของเราไว้

บทที่ 5 จงฟัง !

“ขอตรัสเถิด ผู้ทาสของพระองค์คอยฟังอยู่”

1 ซามูเอล 3: 10

บัดนี้เรามาถึงตอนสำคัญที่สุด ในการอธิษฐานตามคำฟังกล่าวคือพระเจ้าตรัสแก่เราว่าหน้าที่สำคัญที่สุดของเราเวลานี้ คือ การสงบใจนิ่งคอยฟังว่า พระเจ้าจะตรัสอะไรแก่เรา จงอยู่เงียบ ๆ และคอยฟังคำตรัสของพระองค์เถิด

เราต้องมาถึงวาระที่จะไม่เอาใจใส่เรื่องราวของตนเองหรือความรู้สึกของตัวเอง และเราจะต้องสนใจกับพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น เราจะต้องหยุดคิดว่า เวลาเข้าเฝ้าพระเจ้านั้น ไม่ใช่เวลาที่เรารู้สึกสบายใจ หรือรับพระพร แต่เป็นเวลาที่แสงหาพระเจ้าต่างหาก “เมื่อพระองค์ทรงรับสั่งว่า จงแสวงหาพักตร์ของเรา จิตใจของข้าพระองค์ทูลตอบว่า ข้าแต่พระเยโฮวาข้าพระองค์กำลังแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์” (สดุดี 27:8)

ในการเข้าเฝ้าพระเจ้าตามคำฟังนั้น เราจะต้องมีใจสงบในเรื่องของโยบ โยบพูดมากมายในพระธรรมโยบมีอยู่ถึงสี่สิบสองบท บรรจุถ้อยคำซึ่งเป็นคำพูดเกือบตลอดเล่ม แล้วบทที่สามสิบแปดเป็นคำตรัสของพระเจ้า ครั้นแล้วพระธรรมโยบก็จบลงในทันทีทันใด ถูกแล้วเราอาจอยู่ตามคำฟังกับพระเจ้าในที่วิเวกวังเวงเพื่อตั้งใจแสวงหาพระองค์ แต่น่าเสียดายที่เรามักพูดกับพระเจ้าเสียตลอดเวลาโดยไม่ปล่อยให้โอกาสให้พระองค์ตรัสแก่เรา หรือคอยฟังคำตรัสของพระองค์ เรามักบ่นถึงเรื่องของคนอื่นให้พระเจ้าฟังเสียมากมาย และเรามักทูลขอให้พระเจ้าทรงดักเตือนสั่งสอนคนอื่น เรามักอธิบายและแก้ตัวในเรื่องความประพฤติของเราเอง เสร็จแล้วเราก็ลุกขึ้นจากการคุกเข่าอธิษฐาน โดยไม่ได้ถวายโอกาสให้พระเจ้าตรัสแก่เราเลยแม้สักครั้งเดียว หรือบางทีเราอาจเกรงว่าพระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้เราทำตามใจตัวเอง แล้วเราจึงปฏิเสธไม่ยอมฟังพระสุรเสียงของพระองค์ คนหลายคนอ้างว่า พระเจ้าจะไม่ยอมให้ใครตกนรก เมื่อพวกฟาริสีแสดงความชอบธรรมของตัวเอง พระเจ้าไม่ทรงอวยพรแก่เขาเลย (ลูกาบทที่ 18) พวกเราหลาย ๆ คน ก็ทำตามแบบพวกฟาริสีเหล่านั้น โดยมีได้ตั้งใจ เราพยายามหลายวิถีทางที่จะพิสูจน์ให้พระเจ้าเห็นว่า เราเป็นฝ่ายถูกเสมอ แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นเองจิตใจของเราก็สับสนปั่นป่วน

เมื่อท่านไปหาครูบาอาจารย์ของท่าน เพื่อถามปัญหาในใจ ท่านก็ต้องคิดล่วงหน้าแล้วว่า อาจารย์ของท่านจะให้คำแนะนำแก่ท่านอย่างไรบ้าง ซึ่งท่านควรมีเวลาคอยรับฟังคำแนะนำนั้น ๆ ทำนองเดียวกัน เมื่อท่านเข้าเฝ้าพระเจ้า ท่านก็ควรสงบใจคอยฟังพระสุรเสียงของพระองค์ การที่เราจะได้รับพระพรใหญ่หลวง จากการนมัสการพระเจ้าส่วนตัวนั้น เราจะต้องหยุดอ้างข้อแก้ตัวทุกชนิด

และไม่ต้องอธิบายอะไรให้พระเจ้าฟังทั้งสิ้น เราจงฟังพระเจ้าเท่านั้น พระเจ้าอาจทรงกล่าวโทษหรือทรงตำหนิเราก็ได้ แต่ถ้าเราอยู่นิ่ง ๆ คอยฟังพระองค์ มีบ่อยครั้งที่พระองค์ทรงทำให้ขี้มึนขี้มั่วแจ่มใส และทรงหนุนน้ำใจเราด้วย

ยอห์น แบลสัน ไรด์ เป็นนักอธิษฐานเรื่องนามที่เด่นที่สุดคนหนึ่งของโลก จนมีคนเรียกเขาว่า “ไรด์ นักอธิษฐาน” ดร.วิลเบอร์ แชพแมน เล่าเรื่องของการที่เขาไปพบมิสเตอร์ไรด์ และขอร้องให้อธิษฐานเพื่อเขา เขาบอกมิสเตอร์ไรด์ดังนี้ว่า “มิสเตอร์ไรด์ ผมอยากจะขอร้องให้ท่านอธิษฐานเพื่อผมสักหน่อย” เขาเล่าต่อไปว่า “มิสเตอร์ไรด์มาที่ห้องของข้าพเจ้า ปิดประตูใส่กลอน แล้วไรด์ก็คุกเข่าลง ไรด์นั่งเงียบไปเป็นเวลาประมาณห้านาที โดยไม่พูดอะไรเลยสักคำเดียว ขณะที่คุกเข่าอยู่เงียบ ๆ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหัวใจของข้าพเจ้าเองเต้นตุบ ๆ ครั้นแล้วข้าพเจ้าก็รู้สึกวุ่นวายใจ ๆ ของข้าพเจ้าไหลลงมาตามใบหน้า ข้าพเจ้ารู้แน่นอนว่า ขณะนั้นข้าพเจ้ากำลังเข้าเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ครั้นแล้วมิสเตอร์ไรด์ได้ทูลพระเจ้าโดยเงยหน้าขึ้นทั้งน้ำตาและทูลว่า “โอพระองค์เจ้าข้า...” ครั้นแล้วก็นั่งเงียบไปอีกอย่างน้อยห้านาที ไรด์ก็อยู่นิ่ง ๆ จนไรด์แน่ใจแล้วว่า เขากำลังทูลพระเจ้าอยู่จริง ๆ เขาจึงร้องทูลขอพระเจ้าเพื่อข้าพเจ้าด้วยใจจริง ในชีวิตของข้าพเจ้า ๆ ไม่เคยได้ยินคำอธิษฐานเช่นนั้นมาก่อนเลย เมื่อข้าพเจ้าลุกขึ้นยืน ในทันใดนั้นข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งจริงใจว่า นั่นเป็นการอธิษฐานจริง ๆ”

เราอาจทำงานน้อย แต่จะได้ผลมาก ถ้าเราใช้เวลามาก ๆ ในการเข้าเฝ้าพระเจ้า “พระบิดาทรงแสวงหากคนอย่างนั้น นมัสการพระองค์ (ยอห์น 4:23)

บทที่ 6 การอธิษฐานเพื่อคนอื่น

“พี่น้องทั้งหลาย จงอธิษฐานเพื่อเรา” พระธรรม 2 เทสะ โลกนิกา 3:1

“กรุณาอธิษฐานเพื่อผมด้วย” “ช่วยอธิษฐานเพื่อลูกชายของดิฉันด้วย” “กรุณาอธิษฐานเพื่อการประชุมรวีวารศึกษา” “ให้เราช่วยกันอธิษฐานเพื่อคนหนุ่มสาวที่เพิ่งกลับใจใหม่” “โปรดอธิษฐานเพื่อเราจะสามารถประกาศข่าวประเสริฐ แก่ทุกคนในละแวกคริสตจักรของเรา”

วันแล้ววันเล่า คำขอรื้อนั้นหลังไหลเข้ามา ติดต่อกันยาวเหยียด เพื่อขอรื้อให้เราอธิษฐานเพื่อ จิตใจของเราซึ่งเปี่ยมไปด้วยความรักของพระคริสต์ ก็ยินดีปฏิบัติตามคำขอรื้อนั้น ๆ เราอยากอธิษฐานและเราอยากให้เกิดผล ดังนั้นเราต้องตั้งต้นเรียนรู้จักอธิษฐานเพื่อคนอื่น ซึ่งอยู่เป็นระยะทางไกลเช่นเดียวกัน

เวลาอธิษฐานหลายคนมักอธิษฐานตามแบบเด็ก ๆ เสมอ เช่นอธิษฐานว่า “โอพระองค์เจ้าข้า ขอทรงอวยพระพรคนนั้น ๆ” จริงอยู่การอธิษฐานเช่นนี้อาจใช้การได้ ถ้าเรารู้จักความหมายว่า การอธิษฐานเช่นนั้นหมายความว่าอะไร และรู้จักความหมายของ “พระพร”

เมื่อเราขอพระเจ้าให้อวยพระพรแก่คนที่ไม่เป็นคริสเตียน ก็เท่ากับเรากำลังขอให้พระเจ้าอวยพระพรแก่คนที่กำลังหันหลังให้พระองค์และทำผิดต่อพระองค์ ไม่มีหนทางใดเลยที่พระเจ้าจะทรงอวยพระพรแก่ผู้ที่มีโชບตรของพระองค์ และเมื่อท่านอธิษฐานขอพระเจ้าทรง “อวยพระพร” คนที่เป็นคริสเตียนแล้ว ท่านก็ไม่ควรขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่เขาในทางวัตถุ แต่ควรอธิษฐานเพื่อเขาจะได้ฟังพระเจ้ามากยิ่งขึ้น พระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 28 กล่าวถึงการรับพระพรอย่างยืดยาวว่ามีอะไรบ้าง และพระพรนั้นต้องอาศัยการเชื่อฟังทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม การที่เราเพียงแต่ขอพระเจ้าให้อวยพระพรแก่มิตรสหายของเราก็เป็นการดีอยู่ แต่เป็นการอธิษฐานชนิดดีอันดับสอง เพราะพระเจ้าตรัสว่า “เจ้าจะให้เราทำอะไรเพื่อเจ้า” และพระองค์ยังได้ทรงร้องขอให้เราอธิษฐานเพื่อสิ่งที่ตัวเราและคนอื่นต้องการจริง ๆ โดยเฉพาะ

“จงอธิษฐานอย่างเอาจริงเอาจัง กล่าวคืออธิษฐานให้แน่นอนลงไปว่าจะให้ทำอะไรเมื่อไร เจ้าจะจงตามความประสงค์ให้เด่นชัด” วิธีนี้เป็นวิธีของแมรี สะเลสเซอร์ ผู้สอนพระกิตติคุณในทวีปแอฟริกา ขอรื้อให้ผู้คุ้นเคยอธิษฐานเพื่อเขา

ถ้าจะมีสมุดจดรายการที่ต้องการอธิษฐานเพื่อไว้เป็นเล่มก็จะดี บางคนขอรื้อให้เราจดชื่อของเขาไว้ในรายการอธิษฐานของเรา และเขาต้องการให้เราอธิษฐานเพื่อเขาจริง ๆ อัครสาวกเปาโลเองก็มีรายชื่อคนที่ท่านต้องการจดจำในเวลาอธิษฐาน เราเป็นมนุษย์ย่อมมีการลืมเลือนได้ง่าย จึงควรจดชื่อเหล่านั้นไว้

คนสำคัญ ๆ ของพระเจ้ามักมีสมุดจดรายชื่อสำหรับอธิษฐานแทบทุกคน ผู้สอนศาสนาคริสต์คนหนึ่ง ที่ไปสอนชาวลิซู่ที่ประเทศจีนทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ บอกว่า “การมีสมุดเล็ก ๆ สำหรับจดรายชื่อคนที่ต้องการให้อธิษฐานเพื่อ เป็นอุปกรณช่วยในการจดจำดีมาก” สมอของเรต้องการการแนะนำอย่างเดียวกับจิตวิญญาณของเราเหมือนกัน เราต้องรวบรวมความคิดให้เข้าแนวเป็นระเบียบ เอาสมุดวางลงบนโต๊ะหรือเก้าอี้ เสร็จแล้วก็คุกเข่าลงแล้วเริ่มอธิษฐาน

บางทีอาจมีรายชื่อคนมากมาย ที่เราต้องการอธิษฐานเพื่อแต่จะอธิษฐานให้ครบหมดทุกคน ในวันเดียวกันไม่ได้ ฉะนั้นจะต้องแบ่งรายชื่อออกเป็นวัน ๆ เช่นวันจันทร์ อธิษฐานเพื่อคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน วันอังคารอธิษฐานเพื่อเพื่อน ๆ วันพุธอธิษฐานเพื่อคริสตจักรทั้งหลายภายในประเทศ วันพฤหัสบดีอธิษฐานเพื่อการประกาศเผยแพร่นอกประเทศ

วันศุกร์ท่านอาจอธิษฐานเพื่อคริสตจักรของท่านเอง อธิษฐานเพื่อการสอนรวีวารศึกษา ตั้งแต่ชั้นเด็ก ๆ จนถึงชั้นผู้ใหญ่ และอธิษฐานเพื่อครูและอาจารย์หรือศิษยาภิบาลของท่าน วันเสาร์อธิษฐานเพื่อคนอื่น ๆ ซึ่งท่านไม่ทราบว่าจะจัดเข้าอยู่ในวันใดเช่นคนที่เคยเป็นนักเรียนรวีวารศึกษาของเรามาก่อน

จงเขียนชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่เหมาะสม ไว้ประจำทุก ๆ วัน เช่นวันอาทิตย์อาจใช้ “วันนี้เป็นวันที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงกำหนดไว้ ในวันนี้ข้าพเจ้าจะพากันชื่นใจยินดี” สดุดี 118:24 ในวันนี้แทนที่จะอธิษฐานขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพียงแต่สรรเสริญคุณงามความดีของพระองค์และแสดงความชื่นชมยินดีในความรักของพระองค์ สำหรับวันจันทร์เป็นวันของผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด ท่านอาจใช้ข้อพระธรรมที่ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้า ในคำสั่งสัญญาของพระองค์ เหมือนบางคนคิดว่าช้านั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเป็นช้านาน ไม่ทรงประสงค์ให้คนหนึ่งคนใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่” (2 เปโตร 3:9) ท่านคงจะอ้างข้อนี้ เมื่อมีบางคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในสมุดของท่านยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่เป็นเวลาช้านาน

เราจะต้องมีความเพียรพยายาม ในการอธิษฐานเพื่อคนที่เรารัก เนื่องด้วยเขาเป็นคนที่เรารัก และเรารู้จักนิสัยใจคอของเขาดี เราเลยคิดว่า เขาอาจเข้าสวรรค์ได้ จึงละเว้นอธิษฐานเพื่อเขา หากเรารู้ว่าบาปร้ายกาจเพียงไร และคนบาปต้องการองค์พระผู้ช่วยไถ่บาปอย่างไร เราคงจะอธิษฐานทั้งกลางวันและกลางคืนจนกว่าคนรักของเราจะได้รับความรอดและหลุดพ้นจากความบาป

ในการอธิษฐานเพื่อคน ๆ เดียวกัน เรามักจะอธิษฐานซ้ำ ๆ ซาก ๆ เป็นแบบฉบับเดียวกันทั้งสิ้น ฉะนั้น แทนที่จะอธิษฐานให้พระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นบาปแต่อย่างเดียวนั้น เราควรอธิษฐานเพื่อเพื่อนบ้านของเขา การงานของเขาและชีวิตภายในบ้านของเขา เมื่อคนเหล่านี้กลับใจใหม่ ท่านก็

สามารถย้ายชื่อจากบันทึกวันจันทร์มาอยู่วันอังคาร ซึ่งเป็นหน้าสำหรับรายชื่อคริสเตียนได้แล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านจะรู้สึกปีติยินดีอย่างยิ่ง

สำหรับวันอังคารท่านอาจใช้คำเตือนดังนี้ “จงอธิษฐานเพื่อกันและกัน” (ยากอบ 5:16) นี้แหละเป็นบทพิสูจน์และเป็นเครื่องทดลองใจว่า ท่านรักเพื่อนของท่านเท่าไร ถ้าจะใช้ชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ สำหรับแต่ละคน หรือหลาย ๆ คนก็จะช่วยให้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านั้นได้ดีขึ้น ถ้าท่านต้องการจะให้คำอธิษฐานของท่านเกิดผล ท่านจะต้องอธิษฐานตามพระสัญญาในชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ และท่านจะเชื่อในการอธิษฐานมากขึ้น ถ้าท่านมีชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ประจำหัวชื่ออธิษฐานมากขึ้น ถ้าท่านมีชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ประจำหัวชื่ออธิษฐานของท่านจะทำให้ท่านทราบแน่นอนว่าท่านกำลังอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

ทำไมจึงต้องอธิษฐานเพื่อเพื่อนของท่าน ในเรื่องต่าง ๆ นานา ความจริงมนุษย์มักคิดว่าพระพรของพระเจ้าคือการได้รับสิ่งของหรือการช่วยให้พ้นจากความทุกข์ยาก แต่การที่ได้รับพระพรจากพระเจ้ามีความหมายมากกว่านั้น พระเจ้าพระราชทานสิ่งของจำเป็นแก่คนดีและคนชั่วเหมือนกัน แต่สิ่งที่จำเป็นจริง ๆ สำหรับเราก็คือพรฝ่ายจิตวิญญาณ ถ้าเราอธิษฐานขอสิ่งของต่าง ๆ เสมอ พระเจ้าผู้ทรงได้ยินคำอธิษฐานทุกข้อจะทรงรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินคำอธิษฐานเช่นนั้น ดังนั้นเมื่อท่านอธิษฐานเพื่อเพื่อน ๆ ของท่าน เขาก็จะได้รับสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งวัตถุและพระพรฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งท่านได้อธิษฐานขอเพื่อเขา

สำหรับคนที่เป็นคริสเตียนไม่นานนัก ท่านก็ควรอธิษฐานเพื่อให้เขา “เจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้ของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (2 เปโตร 3:18) ตัวอย่างการอธิษฐานที่เราพอจะเอาเป็นแบบอย่างได้ มีดังนี้ “ขอพระองค์ทรงโปรดประทาน แก่ท่านทั้งหลายตามความมั่งคั่งแห่งสง่าราศีของพระองค์ ให้ได้กำลังเรียวแรงมากฝ่ายจิตวิญญาณโดยเดชของพระวิญญาณของพระองค์ เพื่อพระคริสต์จะได้สถิตในใจของท่านทั้งหลายโดยความเชื่อ เพื่อเมื่อท่านทั้งหลายวางรากลงมั่นคงแล้วในความรัก ท่านจะได้มีความสามารถที่จะรู้พร้อมกับสิทธิชนทั้งหมดว่า อะไรเป็นความกว้าง อะไรเป็นความยาว อะไรเป็นความสูง อะไรเป็นความลึก และได้รู้จักความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าเต็มเปี่ยม” (เอเฟซัส 3:16-19) หรือจะใช้ “ข้าพเจ้าอธิษฐานขอตั้งนี้ว่า ให้ความรักของท่านจำริญยิ่ง ๆ ขึ้นในความรู้ และในการสังเกตทุกอย่างเพื่อท่านทั้งหลายจะพิจารณาได้ว่า ไหนประเสริฐ และเพื่อท่านจะได้เป็นคนสัตย์ซื่อ และไม่เป็นที่ติได้ จนถึงกาลวันแห่งพระคริสต์ ก็เป็นผู้ประกอบไปด้วยผลแห่งความชอบธรรม ซึ่งมีมาโดยพระเยซูคริสต์ ให้เกิดสง่าราศีและความสรรเสริญแก่พระเจ้า” (ฟิลิปปี 1:9-11)

เราได้พูดมาแล้วว่า เราควรอธิษฐานตามหลักในพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถเน้นได้มากกว่านี้ว่า ก่อนที่เราจะรู้จักความจำเป็นของการอธิษฐาน เราต้องได้รับการนำจากพระ

วิญญาณ โดยประการนี้ประการเดียวเท่านั้นท่านจึงจะเกิดความแน่ใจได้ว่า พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของท่าน “นี่แหละเป็นความกล้าที่เราทั้งหลายมีอยู่ในการที่จะติดต่อกับพระองค์ คือว่าถ้าเราทูลขอสิ่งใดตามขอบพระทัยของพระองค์พระองค์จะทรงโปรดฟังเรา” (1 ยอห์น 5:14)

วันพุธท่านควรอธิษฐานเพื่อการเผยแผ่พระกิตติคุณภายในประเทศ และท่านอาจนึกถึงพระธรรมข้อนี้ “เมื่อเราอยากอาหาร ท่านก็จะจัดให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ได้ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราอุ่นห่ม เมื่อเราเจ็บ ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในพันธนาการ ท่านก็ได้มาหาเรา” (มัทธิว 25:35,36) การอธิษฐานเป็นหนทางที่จะช่วยให้เราให้เชื่อฟังและทำตามคำเหล่านั้นได้ ท่านอาจไม่สามารถออกไปเผยแผ่พระกิตติคุณได้ด้วยตนเอง แต่ท่านสามารถอธิษฐานเพื่อคริสตจักรตามชนบทและคนไข้ในโรงพยาบาลและนักโทษในเรือนจำ

วันพฤหัสบดี ท่านอาจใช้เป็นวันอธิษฐานสำหรับการเผยแผ่พระกิตติคุณในต่างประเทศ ข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่เหมาะสมสำหรับงานนี้ก็คือ “แล้วอธิษฐานเพื่อเราด้วย เพื่อพระเจ้าจะทรงโปรดเปิดช่องไว้สำหรับพระคำนั้น ให้เรากล่าวข้อลับแห่งพระคริสต์” (โคโลสี 4:3) คนที่ออกไปประกาศพระกิตติคุณต้องการพลังหนุนใจจากเรา มีเรื่องเล่าว่ามีผู้ประกาศพระกิตติคุณคนหนึ่งทางคริสตจักรได้สัญญาว่าจะอธิษฐานเพื่อเขาเมื่อเขาออกไปทำการยังต่างประเทศ ขณะที่เขาทำงานหนักอยู่ในแดนไกลจากบ้านของตน เขาก็รู้สึกทำงานล้มเหลวไม่ได้ผล เมื่อถึงกำหนดเวลาพักผ่อนกลับไปเยี่ยมบ้านเดิม เขาแอบเข้าร่วมประชุมอธิษฐานในคริสตจักรสังกัดเดิมของเขา ปรากฏว่าไม่มีใครเลยแม้สักคนเดียว ที่อธิษฐานหรือเอ่ยถึงการทำงานของเขากว่าเขากำลังทำอยู่นั้น ด้วยเหตุนี้เองเขาจึงทราบแน่นอนว่า ทำไมการเผยแผ่ข่าวประเสริฐของเขาจึงไร้ผล แม้เขาเองได้ทำงานหนักมากก็ตาม

ผู้สอนพระกิตติคุณประจำประเทศจีนคนหนึ่งเคยเขียนจดหมายไปถามคริสตจักรเดิมของตนว่า “มีใครอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้าบ้างหรือเปล่า” อีกผู้หนึ่งเขียนว่า “เงินสำหรับการประกาศของเรามีพอใช้แล้ว แต่เรากำลังต้องการคำอธิษฐาน เพื่อจะมีคนกลับใจมาเชื่อถือพระเยซู”

ผู้ประกาศในต่างประเทศคนหนึ่ง มีโอกาสกลับไปเยี่ยมบ้านเกิดเมืองนอนของตน ครั้นแล้วก็ได้ยินคนเพียงไม่กี่คนอธิษฐานเพื่อการเผยแผ่พระกิตติคุณของคนอื่น ๆ เขาจึงพูดว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกท้อถอยมาก เพราะทำให้อดคิดไม่ได้ว่าคงมีคำอธิษฐานแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ที่จะสนับสนุนการประกาศข่าวประเสริฐของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าจะกลับไปยังแดนไกลโน้น เพื่อประกาศข่าวประเสริฐตามเดิม”

หากท่านไม่อยู่ในภาวะที่ต้องต่อสู้กับศัตรู ท่านก็ยังคงไม่รู้สึกรู้ว่า ท่านต้องการคำอธิษฐานของผู้อื่นมากสักเท่าใด แต่เมื่อท่านต้องต่อสู้กับมาร การอธิษฐานจะกลายเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดในโลก ผู้นำ

ข่าวประเสริฐไปประกาศ จะต้องออกไปเผชิญกับป้อมค่ายอันแข็งแกร่งของพญามาร และโดยการอธิษฐานเท่านั้น พวกเขาจึงจะมีชัยชนะในสงครามนั้นได้ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐต้องการคำอธิษฐานของท่านอย่างแน่นอน

ท่านคงไม่สามารถออกไปยังโพ้นทะเล ไกลจนสุดปลายแผ่นดินโลกได้ แต่คำอธิษฐานของท่านสามารถออกไปไกลได้เสมอ

วันศุกร์ท่านสามารถอธิษฐานเพื่อคริสตจักรประจำท้องถิ่นของท่านเอง ข้อพระธรรมที่เหมาะสมกับการนี้คือ “แท้จริงข้าพเจ้าอ่อนวอนท่าน ผู้เป็นเพื่อนร่วมแอกด้วยกันจริง ๆ ให้ช่วยผู้หญิงเหล่านั้น เพราะว่าเราได้ทำการในกิตติคุณด้วยกันกับข้าพเจ้าและกับเกลเมด้วย ทั้งคนอื่นที่เป็นเพื่อนร่วมการด้วยกันกับข้าพเจ้า ซึ่งมีชื่ออยู่ในหนังสือสำหรับชีวิตนั้น” (ฟิลิปปี 4:3)

พระเจ้าทรงใช้คริสตจักรเป็นอุปกรณ์ ที่จะทำให้มนุษย์รู้จักทางรอดพ้นบาปขององค์พระเยซูคริสต์ แต่พญามารพยายามทำลายชื่อเสียงของคนทำงานในคริสตจักร คริสเตียนทุกคนควรรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของเขา ที่จะอธิษฐานเพื่อคนงานของคริสตจักรซึ่งพระเจ้าทรงมอบหน้าที่ให้เขาทำ คริสเตียนไม่ควรเพียงอธิษฐานเพื่อการประกาศของคริสตจักรเท่านั้น แต่จงอธิษฐานเพื่อการเตรียมคำเทศนาสั่งสอนของผู้รับใช้พระเจ้า และการประพุดติของสมาชิกทุกคนภายในคริสตจักรด้วย

วันเสาร์ ท่านอาจอธิษฐานเพื่อคนที่ไม่ทราบว่าจะจัดเข้าอยู่ในวันใด วันนี้จึงเป็นวันอธิษฐานสำหรับคนทั่ว ๆ ไป “ขอพระเยโฮวาทรงห้ามปราม อย่าให้ข้าพระองค์กระทำผิดต่อพระองค์โดยวันคำอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลาย” (1 ซามูเอล 12:23) บางทีท่านอาจพบคนจำนวนนี้เพียงนาน ๆ ครั้ง แต่ถึงกระนั้นท่านก็รู้สึกว่าคุณควรอธิษฐานเพื่อเขาอยู่เสมอ

โปรดอย่าเข้าใจผิดว่า เท่าที่ข้าพเจ้าเสนอแนะนี้เป็นกฎตายตัว แต่เป็นเพียงแผนผังเพื่อเร้าใจให้ท่านเห็นนิมิตถึงฤทธิ์อำนาจแห่งการอธิษฐาน

การอธิษฐานควรอยู่ภายใต้การนำขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ “เพราะว่าเราทั้งหลายไม่รู้ว่าจะทำอะไรด้วยมือของเรา แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเราด้วยความคร่ำครวญ ซึ่งเหลือที่จะอธิบายได้” (โรม 8:26) บางทีพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำให้ท่านลบลายชื่อของคนหนึ่งออกจากรายการที่ไม่เป็นคริสเตียนก็ได้ แล้วใส่ชื่อของเขาในรายการที่เป็นคริสเตียนแม้ชีวิตของคน ๆ นั้นจะไม่ได้ให้ความใส่ใจแก่ท่านมากนัก แต่พระองค์จะประทานความใส่ใจ ให้เกิดขึ้นในวิญญาณจิตของท่านก็ได้ และบางทีพระองค์อาจจะทรงสั่งให้ท่านทำบางสิ่งบางอย่างเป็นการช่วยเหลือคนที่ท่านกำลังอธิษฐานเพื่ออยู่

ท่านคงนึกแปลกใจว่า ทำไมเราไม่ได้ตั้งวันไว้สำหรับอธิษฐานเพื่อครอบครัวของเรา ทั้งนี้เพราะพระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดจะกระทำตามพระทัยพระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์ ผู้นั้นแหละเป็นที่

น้องชายหญิงและมารดาของเรา” (มัทธิว 12:50) แต่ท่านอาจแยกรายชื่อในการอธิษฐานเพื่อครอบครัวของท่านก็ได้โดยถ้าสมาชิกในครอบครัวของท่านยังไม่ได้รับความรอด จงบันทึกชื่อของเขาไว้ในรายชื่อของคนที่ยังไม่ได้รับความรอด ถ้าสมาชิกในครอบครัวของท่านเป็นคริสเตียนแล้ว ท่านก็จดรายชื่อของเขาไว้ในจำพวกคนที่เป็นคริสเตียนแล้ว ถ้าเขาเป็นคนรับใช้พระเจ้าจงเขียนชื่อของเขาไว้ในบัญชีของผู้รับใช้พระเจ้า

ถ้าท่านอธิษฐานเพื่อคริสเตียนอื่น ๆ จงบอกให้เจ้าตัวทราบด้วย เพราะจะหนุนน้ำใจให้คนนั้นรู้สึกดีว่ามีคน ๆ หนึ่งอธิษฐานเพื่อเขา ท่านอาจแย้งว่าพระธรรมมัทธิวสอนให้อธิษฐานเป็นการลับ ฉะนั้นเราอาจคิดว่าไม่ควรบอกใครว่าเรากำลังอธิษฐานเพื่อเขา แต่มีข้อพระธรรมอีกบางข้อที่สั่งให้เราทำเช่นนั้น เป็นความจริงที่พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนเรา มิให้โอ้อวดแสดงตัวว่าเป็นนักอธิษฐาน แต่เป็นการแสดงเมตตาจิต ที่เราจะบอกคนอื่น ๆ ให้ทราบว่าเรากำลังอธิษฐานเพื่อเขาอยู่เสมอ บางครั้งบางคนเกิดความท้อถอย แต่เขาจะรู้สึกกระปรี้กระเปร่าขึ้น เมื่อเขาเห็นว่าคนอื่นกำลังอธิษฐานเพื่อเขาอยู่ ตัวอย่างเช่นพระเยซูคริสต์แก่เปโตรว่า “เราได้อธิษฐานเพื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด”

มีบัญญัติบางประการ ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านสนใจพระเยซูคริสต์ว่า “...จงอธิษฐานขอต่อเจ้าของการเกี่ยวนั้นให้ใช้คนทำการหลายคนไปในการเกี่ยวของพระองค์” (มัทธิว 9:38) พระบัญญัติข้อนี้ต้องทำตามเช่นเดียวกับพระบัญญัติที่สอนว่า “อย่าลัทธิภัย” ข้าพเจ้าในทุ่งนาของพระเจ้าก็เหลือเฟือพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวเสียงของผู้นำของพระเจ้า เสียงครูวิวารศึกษา เสียงผู้ประกาศข่าวประเสริฐเรียกร้องวิงวอนมาจากทุกมุมโลก อย่างน้อยเราควรอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของการเกี่ยว เพื่อจะเรียกร้องให้ผู้เก็บเกี่ยวสมัครออกไปทำการเพิ่มขึ้น ถ้าท่านรู้จักคนหนุ่ม ๆ สาว ๆ สักกี่คนก็ตาม ซึ่งท่านคิดว่าพระเจ้าจะทรงใช้เขาได้ ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านอธิษฐานเพื่อเขาเหล่านั้นโดยออกชื่ออธิษฐานเพื่อเป็นรายตัว เพื่อให้พระเจ้าทรงเรียกเขาออกไปทำงานของพระองค์

ข้อพระธรรมอีกข้อหนึ่งที่เรควรจำก็คือ “ความปรารถนาในใจของข้าพเจ้า และคำวิงวอนขอพระเจ้าเพื่อพลอิสราเอลนั้นคือขอเพื่อหวังให้เขาทั้งหลายรอด” (โรม 10:1) ให้เราช่วยกันอธิษฐานเพื่อความรอดพันบาปของชนชาติอิสราเอลถึงแม้ว่าเราไม่รู้จักชื่อชาวิวคนใดเลย เราก็ควรอธิษฐานรวม ๆ ทัว ๆ ไปสำหรับชนชาติอิสราเอล แต่ถ้าเรารู้จักชื่อสักคนสองคน เราก็ควรมีภารกิจในการอธิษฐานเพื่อเขาจริง ๆ การอธิษฐานให้คนชาตินี้ ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ให้กลับใจใหม่มาหาพระเจ้า เป็นข้อที่สมควรกระทำอย่างยิ่ง

แต่กระนั้นก็ยังมิบัญญัติอีกข้อหนึ่ง เกี่ยวกับการอธิษฐานคือว่า “ข้าพเจ้าจึงเตือนสติท่านทั้งหลายให้วิงวอนอธิษฐานทูลขอและขอบพระคุณสำหรับคนทั้งปวง คือสำหรับกษัตริย์ทั้งหลาย และคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะประกอบชีวิตอย่างสงบสุขโดยทางธรรม” (1 ทิโมธี 2:1,2) พระ

คริสตธรรมคัมภีร์มิได้สั่งสอนให้เราอธิษฐานขอเพื่อสันติสุข แต่ให้อธิษฐานสำหรับผู้นำของชาติเพื่อเรามีความสงบสุข เราควรจะอธิษฐานเพื่อผู้นำของประเทศของเรา ไม่ว่าเราจะชอบผู้นำนั้นหรือไม่ก็ตาม คริสเตียนยุคแรก ๆ ได้รับการสอนให้อธิษฐานเพื่อผู้นำของชาติ แม้จะเป็นผู้นำที่เลวร้ายเช่นจักรพรรดิเนโร ก็ต้องอธิษฐานเพื่อเขาเสมอ ถ้าท่านรักประเทศชาติบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน ก็อย่าติเตียนผู้นำของชาติ และแทนที่จะติเตียน ท่านจงอธิษฐานเพื่อเขา โปรดอย่าลืมว่า “พระเจ้าสูงสุดได้ทรงบังการอาณาจักรของมนุษย์ และทรงพอพระทัยจะประทานแก่ผู้ใดก็ประทานให้แก่ผู้นั้น” (ดาเนียล 4:25)

บทที่ 7 การอธิษฐานในครอบครัว

“ฝ่ายเราทั้งครอบครัว จะปฏิบัติพระเยซูวา”

พระธรรม โยชูวา 24: 15

ครั้งหนึ่งในฤดูร้อน สามิของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมญาติ นำปลื้มใจอะไรเช่นนั้น ที่ญาติของข้าพเจ้าแต่ละครอบครัวมีการนมัสการพระเจ้าประจำวัน ข้าพเจ้าไม่ทราบทั่วทั้งประเทศ จะมีคริสเตียนสักกี่ครอบครัวที่มีการนมัสการและอธิษฐานเข้าเฝ้าพระเจ้าประจำวันในครอบครัว

ถ้าครอบครัวของท่านไม่เคยใช้เวลานมัสการร่วมกันที่บ้านก็คงไม่ยากลำบากอะไรเลยที่จะลงมือตั้งต้นนมัสการเข้าเฝ้าพระเจ้าในบ้านของท่านทันที ถ้าท่านมีอาวุโสน้อยในบ้าน ท่านก็ควรเรียนคุณพ่อหรือคุณแม่ ขอร้องให้ท่านทั้งสองลงมือเรียกสมาชิกในครอบครัวร่วมประชุมนมัสการตามแต่เวลาจะเหมาะสมสำหรับทุก ๆ คนในบ้าน ถ้าท่านเป็นหัวหน้าครอบครัว ก็จงขอร้องพระเจ้าให้ช่วยเหลือท่าน ในการจัดการเข้าเฝ้าพระเจ้าในบ้านให้เรียบร้อย จงบอกสมาชิกครอบครัวดังนี้ “เราควรจะร่วมใจกันอธิษฐานในครอบครัวของเรา มิใช่หรือ?”

บางทีสมาชิกในครอบครัวของท่านจะแปลกใจ และบางคนอาจตั้งคำถามว่า เหตุไรจึงทำเช่นนั้น บัดนี้เป็นโอกาสเหมาะที่ท่านจะอธิบายให้คนในครอบครัวของท่านทราบว่า “ในเมื่อเราพร้อมใจสมานจิตกันในทุกสิ่งทุกอย่าง เหตุไรเราจะร่วมใจกันนมัสการพระเจ้าไม่ได้?” หลายคนอาจเต็มใจนมัสการพระเจ้าในครอบครัว แต่ต้องพบอุปสรรค คือทุกคนในบ้านมักมีธุระยุ่งจัดเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าได้ยาก

สมัยนี้คำพยากรณ์นี้ได้สำเร็จแล้วคือ “หลายคนจะไม่คงเส้นคงวา” (ดาเนียล 12:4) เป็นการยากจริง ๆ ที่จะชักชวนให้คนหยุดพักสักครู่หนึ่ง และคิดว่าที่กำลังเอะอะโวยวายกันอยู่นั้น เป็นเพียงการเดินไปรอบ ๆ วงกลมเหมือนหนูถีบจักร วิ่งพลาบไปพลาบมากี่ไปไม่ถึงไหน และเขาพากันวุ่นวายเรื่อย ๆ ไป จนอ่อนใจแล้วจึง หัดหยุดพักฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า “แต่ผู้ที่คอยท่าพระเยซูวาที่ได้รับกำลังเพิ่มขึ้น เขาจะกางปีกบินขึ้นไปดูจนกอินทรี เขาจะวิ่งไปและไม่รู้จักอ่อนเปลี้ย เขาจะเดินไปและไม่รู้จักอดโรย” (อิสยาห์ 40:31)

ถ้าท่านสามารถชักชวนสมาชิกในครอบครัว ให้ยินยอมนมัสการเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยกันแล้ว จงเลือกเวลาที่เหมาะสมที่สุดอาจเป็นเวลาอาหารเช้าหรือเย็นที่สุดแต่จะสะดวก อาจลุกขลุกและต้องฝึกฝนสักหน่อยเมื่อตั้งต้นใหม่ ๆ จะมีบางเวลาที่สมาชิกในครอบครัวบางคนอยากจะขอตัว ไม่อยู่นมัสการพระเจ้าด้วยกัน ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า “เราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับผู้มี

บรรดาศักดิ์ และต่อสู้กับผู้ที่มีอำนาจและต่อสู้กับผู้ครอบครองในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ และต่อสู้กับบรรดาวิญญาณอันชั่วในสถานอากาศ” (เอเฟซัส 6:12)

พญามารจะพยายามทำให้ท่านหมดมานะและท้อถอย และทำให้ท่านคิดว่าทำไปคงไม่ได้ผลอะไร ถ้าสมาชิกในครอบครัวทุกคนหนีการนมัสการพระเจ้า ท่านก็จงเข้าเฝ้าพระองค์ต่อไปคนเดียวจงจำไว้ว่าพระวณะของพระเจ้าเป็น “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าให้คนทั้งปวงที่เชื่อนั้น ได้ถึงที่รอดทุกคน” (โรม 1:16) และจงพยายามพากเพียรทำต่อไป ถ้าท่านซื่อสัตย์ในเรื่องนี้ ท่านจะเอาชนะสมาชิกในครอบครัวได้ในที่สุด

ในการเข้าเฝ้าพระเจ้าประจำวันในครอบครัว ก็อาจทำได้ง่าย ๆ โดยให้คนหนึ่งอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์บางข้อและอธิษฐาน แต่ท่านต้องใช้สติปัญญาในการเลือกอ่าน และเลือกข้ออธิษฐานที่สอนว่า จะอธิษฐานเพื่อเรื่องอะไรบ้าง ต่อไปนี้มีข้อแนะนำบางประการสำหรับการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์

หลายครอบครัวมักอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ซ้ำ ๆ ซาก ๆ เฉพาะข้อความที่เขาชอบ แต่ที่จริงเราต้องอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ตลอดเล่ม จากหน้าแรกถึงหน้าสุดท้ายทีเดียว

ท่านควรจะวางโครงการว่าจะอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ในครอบครัวให้ได้ตลอดเล่ม ครั้งแรกควรตั้งต้นอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ก่อน เพราะหลายคนรู้จักคืออยู่แล้ว และคนจะชอบฟังมากกว่า ในเมื่อเขาไม่รู้อะไรอยู่บ้าง อาจนำบทเพลงสดุดีของกษัตริย์ดาวิดมาใช้อ่านเป็นอันดับสอง และในที่สุดอ่านพระคัมภีร์เดิม

ในการอ่านพระคัมภีร์เดิมนั้น ขึ้นเริ่มต้น ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านเว้นอ่านบางบท ซึ่งสมาชิกในครอบครัวของท่านอาจไม่สนใจ เช่นบทที่เกี่ยวกับรายชื่อของคนและวงศ์ตระกูลต่าง ๆ และบางบทที่มีคำอธิบายถึงการสร้างพลับพลาและบรรยายถึงเรื่องเครื่องประดับพลับพลา มีชายหนุ่มหญิงสาวหลายคนตั้งต้นอ่านพระคัมภีร์เดิม แต่อ่านไม่ทันจบพระธรรมอพยพก็หยุดเพราะเขาไม่เข้าใจความหมายของเรื่อง และยิ่งอ่านไปก็ยิ่งรู้สึก “ฝืด” หรือแห้งแล้ง ท่านคงไม่อยากจะให้ครอบครัวของท่านพบกับเหตุการณ์นี้เป็นแน่

อัครสาวกเปาโลให้ “น้ำมัน” แก่คนที่เป่าทาร์กในพระเยซูคริสต์ แต่เมื่อครอบครัวของเราจะมีจิตวิญญาณโตเป็นผู้ใหญ่แล้วเขาคงอยากฟังตลอดเล่ม จงจำไว้ว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนพระเจ้าได้ทรงประสาทให้ ย่อมเป็นประโยชน์สำหรับสั่งสอน สำหรับตักเตือน สำหรับคัดแปลงคนให้ดีขึ้น และสำหรับสอนให้รู้ในความชอบธรรม” (2 ทิโมธี 3:16) หรือจะพูดอีกนัยหนึ่งว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์นั้นพระเจ้าทรงตั้งใจให้คนเขียนขึ้นก็จริง แต่ไม่ใช่มีจุดประสงค์อย่างเดียวกันตลอด ข้อพระธรรมบางตอน อาจเหมาะสมกับการนมัสการประจำวันในครอบครัวมากกว่าตอนอื่น ๆ เชิญท่านติดต่อที่หอพระ

คริสตธรรมในประเทศไทย 150 ถนนสาทร กรุงเทพฯ และขอใบปลิวที่มีข้อพระธรรมไว้สำหรับอ่านประจำวัน ซึ่งได้จัดพิมพ์ใหม่ทุกปี

แทนที่จะให้คนเดียวอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ จงผลัดเปลี่ยนกันอ่านคนละวัน การทำเช่นนั้นจะช่วยให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนคุ้นเคยพระคริสตธรรมคัมภีร์มากขึ้น แล้วคงจะไม่รู้สึกตะขิดตะขวง เมื่อถึงคราวที่จะอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ในที่ประชุม

นอกจากการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์แล้ว บางครอบครัวยังใช้คู่มือสำหรับการนมัสการพระเจ้า คริสเตียนผู้มีอาวุโสยินดีแนะนำวิธีอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ดีให้แก่ท่าน โดยทั่วไปแล้วคู่มือแนะนำการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์นี้ มีประโยชน์มาก เพราะหนังสือเหล่านั้นช่วยให้ท่านเข้าใจความลึกซึ้งทางด้านจิตวิญญาณหลายประการ และชี้ถึงสัจธรรมที่คนทั่วไปควรรู้จักและปฏิบัติตาม

อย่างไรก็ดี เมื่อท่านดำเนินชีวิตกับพระเจ้าเสมอ ๆ ท่านจะพบว่าความจริงบางอย่างที่ท่านได้พบแล้วนั้น เป็นความจริงชนิดผิวเผินเท่านั้น และโดยสัญชาตญาณแล้วท่านก็ต้องขวนขวายหาสิ่งประเสริฐลึกซึ้งกว่านั้น ท่านจะต้องค้นคว้าหาสิ่งที่ทำให้จิตวิญญาณของท่านอึดหนัก ในยามนมัสการพระเจ้าตามลำพังคนเดียว แต่ถ้าท่านอยากให้คนในครอบครัวของท่าน เดินตามพระเจ้าและเจริญเติบโตทางด้านจิตวิญญาณพร้อม ๆ กับท่านแล้ว ท่านก็ควรมีคู่มือสำหรับนมัสการสักเล่มหนึ่ง เช่น “เคล็ดลับในการเข้าเฝ้าพระเจ้า” โดยแอนดรู เมอร์เรย์ ซึ่งมีบทเรียนประจำวัน หรือติดต่อสั่งซื้อเล่มอื่น ๆ ที่กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

ถูกแล้ว เรามีพระคริสตธรรมคัมภีร์เล่มเดียวอ่าน ก็น่าจะพอแล้ว แต่คู่มือเหล่านั้น เขียนขึ้นโดยคนที่เคยอธิษฐานมาเป็นเวลาช้านาน เขาย่อมมีความชำนาญหลายอย่างมากกว่าเราและนอกจากนั้นการอธิบายข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ของเขา ก็มีหลายสิ่งที่เราอาจมองไม่เห็น และเขาชี้แจงให้เราเห็นตามทัศนะของเขาอย่างแจ่มแจ้ง

ท่านจะใช้อะไรเป็นอุปกรณ์แนะนำการเข้าเฝ้าพระเจ้าก็ได้ทั้งนั้น และอุปกรณ์นั้น ๆ จะช่วยให้คนอื่น ๆ มีส่วนในการนมัสการพระเจ้าร่วมกันกับท่านด้วย ถ้าท่านมีไหวพริบดี ท่านอาจเลือกคนหนึ่งคนใดอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ท่านรู้สึกว่าคุณธรรมเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์สำหรับคนนั้นก็ได้อีก

แน่ละ ท่านคงจะอธิษฐานด้วยกันกับครอบครัวของท่านเพราะท่านเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน ท่านก็คงรู้สึกเป็นอิสระที่จะอธิษฐานสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างได้ตามใจชอบ เป็นการดีถ้าท่านสามารถทำเช่นนั้น แต่ว่าท่านจะต้องมีความเห็นอกเห็นใจและรู้จักระดับจิตใจของสมาชิกในครอบครัวของท่านด้วย

ทุกคนรอบครัวควรมีความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณพอที่จะขอบพระคุณพระเจ้า และควรขอ การนำของพระเจ้าในชีวิตประจำวันเสมอ ตอนแรกการเข้าเฝ้าพระเจ้าอาจจะไม่มากกว่านั้นแต่ต่อมา โดยมาก ทุก ๆ ครอบครัวก็จะขยายการอธิษฐานกว้างขวางออกไป ไม่เพียงแต่อธิษฐานสำหรับเพื่อน ๆ และคนเจ็บป่วยเท่านั้น แต่จะอธิษฐานเผื่องานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐและงานอื่น ๆ ผู้นำของแต่ละ ครอบครัวควรนำสมาชิกในครอบครัว ให้อธิษฐานมากขึ้น ๆ

ถ้าเป็นไปได้ จงชักชวนและขอร้องให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวอธิษฐาน หนุนใจเขาให้ สนทนากับพระเจ้า “ทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ อยู่ในสวรรค์” (มัทธิว 10:32) จงอธิบายให้สมาชิกในครอบครัวทราบว่า การสรรเสริญและขอบพระคุณ พระเจ้ามีค่ามากกว่าการอธิษฐานเป็นเวลานาน ๆ จงหนุนใจให้อธิษฐานออกเสียงแม้เพียง “ขอขอบพระคุณพระบิดาเจ้า” ก็เพียงพอแล้ว หรือแนะนำให้เขาอธิษฐานว่า “ขอพระองค์เจ้าทรงสอน ให้ข้าพระองค์อธิษฐาน” และพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเขา แต่ถ้าบางคนอธิษฐานออกเสียง ไม่ได้ อย่างน้อยก็ควรอธิษฐานตามแบบของพระเยซูพร้อม ๆ กัน

หนุนใจเขาให้อธิษฐานแต่ไม่ใช่แค่ยื่นคำขอ เพราะการอธิษฐานเป็นการสนทนากับพระเจ้า และเป็นงานศักดิ์สิทธิ์ จะอธิษฐานโดยบังคับจิตใจไม่ได้ เหมือนเราจะบังคับดอกไม้ให้บานก็ไม่ได้

และอย่าลืมอธิษฐาน เข้าเฝ้าพระเจ้าพร้อมกับลูก ๆ ของท่าน เด็กเล็ก ๆ คงจำไม่ได้ว่าเขา เริ่มนมัสการกับคุณพ่อคุณแม่เมื่อไร เหมือนกับเขาได้รับประทานอาหารมื้อแรกเมื่อใด เขาคงจำไม่ได้ เพื่อนของข้าพเจ้าคนหนึ่งเป็นแม่หม้าย มีลูกเล็ก ๆ ห้าคนโดยไม่มีพี่เลี้ยง เขาบอกข้าพเจ้าว่าเวลาลูกเขา อธิษฐาน ลูกคนเล็กของเขาจะคลานไปคลานมาขำลำตัวของเขา หรือไม่ก็มานอนขดอยู่ข้าง ๆ เข้าของเขา หรือบางทีก็กอดขา หญิงหม้ายคนนั้นมิได้คิดว่าลูกชายเล็ก ๆ ของเขาเลย เพราะเขาบอกว่า อยากให้ ลูกจำได้ว่า เขาคูกเข้าอธิษฐานกับแม่ของเขาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ อยู่

เมื่อมีเด็ก ๆ นมัสการด้วย ควรจะหาเรื่องที่เขาสวมอ่านหรืออธิบายให้เด็ก ๆ ฟัง เช่น อ่านในพระคริสตธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องของเด็ก ๆ โดยเฉพาะ แต่ให้อ่านจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยตรง เพื่อเด็ก ๆ จะจดจำชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ หลังจากนั้นให้เขาท่องชื่อพระธรรมสั้น ๆ และ ให้เขาร่วมใจอธิษฐานด้วย

ถ้าท่านมีหีบเพลงหรือเครื่องดนตรีที่บ้านท่านก็จะดี แต่ถ้าไม่มี ท่านก็ร้องเพลงเวลานมัสการเข้าเฝ้าพระเจ้าได้เหมือนกัน ควรร้องเพลงเวลาเริ่มประชุมและปิดประชุม ถ้าใครตั้งต้นเพลงได้ จะดีมาก แต่ถ้าร้องไม่ค่อยจะเป็น ก็จงร้องถวายพระเกียรติยศพระนามของพระเจ้า พระเยซูและอัครสาวกของพระองค์ ร้องเพลงเมื่อรับประทานอาหารมื้อสุดท้าย ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เขียนไว้ว่า “เมื่อ ร้องเพลงสรรเสริญแล้ว เขาก็พากันออกไปยังภูเขามะกอกเทศ” (มัทธิว 26:30)

ถ้าเด็กมีปัญหาถาม จงตอบคำถามของเด็ก คำถามนั้นอาจดูไม่สำคัญสำหรับผู้ใหญ่ แต่ก็สำคัญสำหรับเด็ก ๆ มากสมองของเด็ก ๆ มีความคิดดีมาก และเขากำลังเริ่มมีความคิดในการตัดสินใจสำหรับชีวิตของเขา

ถ้าท่านตอบคำถามไม่ได้จงสัญญาแก่เด็กว่า จะพยายามหาคำตอบให้ภายหลัง คนโดยมากมักจะถามคำถามชนิด “คำถามค้าง” คือหมายความว่า เป็นคำถามที่คนอื่นเคยถามมาแล้ว และหนังสือคริสเตียน โดยมากมักเขียนคำตอบไว้ให้เรียบร้อยแล้วเสมอท่านควรซื้อหนังสือดี ๆ ให้เด็กอ่าน

บางท่านอาจแย้งว่า คุณออกจะยุ่งมากไปเสียละกระมังถูกแล้ว “เราเป็นคนทำการด้วยกันกับพระองค์” และเราควร “อุทิศสำหรับพระองค์ให้เป็นที่ยอมรับพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอายุ..”

การนมัสการพระเจ้าในครอบครัวไม่จำเป็นต้องใช้เวลามาก ถ้ามีเด็กในครอบครัวที่ไปโรงเรียน ท่านควรตื่นแต่เช้าและนมัสการพระเจ้าสักสิบห้าหรือยี่สิบนาที ก่อนเด็กไปโรงเรียนและนั่นหมายความว่า ครอบครัวของเราได้ตั้งแต่วันใหม่ขึ้นกับพระเจ้าอย่างถูกต้อง

การที่ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกว่า พระเจ้าประทับอยู่ใกล้ ๆ นั้นเป็นเรื่องสำคัญมากและทำได้ง่าย ที่ว่าเป็นของสำคัญก็เพราะจะทำให้เด็กรู้แน่นอนว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ตรวจตราความประพฤติของเขาตลอดชีวิต จงให้ลูก ๆ ของท่านได้ยินคำสรรเสริญและคำขอบพระคุณจากปากของท่านทุก ๆ เช้า จงให้ลูก ๆ คู่กันคุยกับเสียงอธิษฐานของท่าน ไม่ว่าเวลาไหน ในเมื่อเกิดความจำเป็นที่จะต้องอธิษฐาน จงทำให้ลูก ๆ รู้สึกว่าพระเจ้าสถิตอยู่ด้วย พระองค์ประทับอยู่กับท่านจริง ๆ

บางทีท่านคงอยากถามว่า ควรมีการนมัสการพระเจ้าเวลาแขกมาเยี่ยมบ้านหรือไม่ คำตอบคือ ควรอย่างยิ่ง

ถ้าแขกที่มาเยี่ยมท่านมาเยี่ยมในเวลาที่กำหนด ที่ท่านนมัสการพระเจ้าตามปกติ ท่านก็ควรเชื้อเชิญเขาร่วมการนมัสการกับครอบครัวของท่าน ถ้าแขกที่มาเยี่ยมท่านเป็นคริสเตียน เขาคงยินดีมาก แต่ถ้าแขกของท่านยังไม่เป็นคริสเตียน การเข้าเฝ้าพระเจ้าในบ้านคริสเตียนจะช่วยให้เพื่อนของท่านเห็นว่า ครอบครัวคริสเตียนปฏิบัติอย่างไรบ้าง

ท่านควรควงเว้นออกชื่อของบุคคลในคำอธิษฐานของท่านเมื่อมีแขก และการเลือกข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์อ่าน ควรเลือกอย่างระมัดระวัง “จงเป็นคนฉลาดเหมือนงูและจงเป็นคนสุภาพเหมือนนกพิราบ” (มัทธิว 10:16) อย่าอ่านข้อพระธรรมที่เป็นคำสอนที่สลับซับซ้อน ยกแก่การเข้าใจหรือข้อพระธรรมที่เป็นคำสอนยาก ๆ จงอ่านข้อพระธรรมที่ไพเราะและจับใจเช่นพระธรรมสดุดีบทที่ 103 พระธรรมอิสยาห์บทที่ 55 หรือ พระธรรมยอห์นบทที่ 14 จงพยายามหนุนใจแขกให้มีความปรารถนาที่จะอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ส่วนตัว

บทที่ 8 การอธิษฐานขอบพระคุณ

“พระองค์จึงหยิบขนมปัง ขอบคุณ และหักส่งให้แก่เขาทั้งหลาย...” พระธรรมลูกา 22:19

การขอบพระคุณพระเจ้าที่โต๊ะอาหาร เป็นการนมัสการพระเจ้าอีกรูปหนึ่ง ที่สมาชิกในครอบครัวจะได้ร่วมกัน เพื่อระลึกถึงและขอบพระคุณองค์พระผู้เนรมิตสร้างทุกสิ่ง และองค์พระผู้ช่วยให้บาปของเรา

พระเยซูคริสต์ พระราชโอรสของพระเจ้า ยังอธิษฐานขอบพระคุณ เมื่อพระองค์ทรงเลี้ยงคนห้าพันคน “พระเยซูทรงหยิบขนมปังนั้น ขอบพระคุณ แล้วแจกแก่คนทั้งหลายที่นั่งอยู่นั้น” (ยอห์น 6:11) ทรงวางแบบไว้ สำหรับคนที่รักพระองค์ให้ทำตาม

การขอบพระคุณทำให้นุษย์ผิดจากสัตว์เดียรัจฉาน เมื่อเรานำอาหารไปให้สัตว์กิน โดยสัญชาตญาณของสัตว์ มันจะขี้อแย่งกันกินอาหารก่อนให้ได้ และกินอาหารให้มากที่สุดเว้นไว้แต่สัตว์บางชนิดที่ได้รับการฝึกหัดอย่างดีแล้ว จึงไม่ทำเช่นนั้นการหยุดเล็กน้อยและการขอบพระคุณพระเจ้าก่อนรับประทานอาหารทำให้นุษย์มีภาวะสูงกว่าสัตว์เดียรัจฉาน

บางครั้งเมื่อท่านอยู่ในร้านอาหาร ท่านอาจสังเกตผู้คนต่าง ๆ ที่เข้ามารับประทานอาหารในร้านนั้น ถ้าครอบครัวที่ไม่เป็นคริสเตียนมารับประทานอาหาร เขาจะไม่หยุดขอบพระคุณพระเจ้า และต่างคนต่างลงมือรับประทานโดยไม่คอยใครหรือเอาใจใส่ใคร ส่วนเมื่อครอบครัวคริสเตียนรับประทานอาหารแม้บางครั้งเขาลืมอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า แต่โดยนิสัยประจำตัวของเขา ๆ มักคอยซึ่งกันและกัน และสนใจกับการรับประทานของสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัวของตน

การที่จะอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า โดยไม่ต้องเตรียมคำพูดใด ๆ มาก่อนเป็นการดีที่สุด เพราะจะช่วยมิให้การอธิษฐานขอบพระคุณเป็นเพียงพิธีเท่านั้น ถ้าท่านอธิษฐานขอบพระคุณโดยไม่ต้องเตรียมคำอธิษฐานเสียก่อนไม่ได้ก็เปล่งเสียงขอบพระคุณพระเจ้าตามปกติก็ยังมี ถ้าคนที่จะอธิษฐานเป็นคนขี้อายก็อธิษฐานตามแบบที่เคยท่องจำไว้แล้ว ก็เหมาะสมมากกว่าที่จะละเว้น ไม่อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าเสียเลย ถ้าจะให้ดีแล้วควรท่องจำคำอธิษฐานขอบพระคุณแบบต่าง ๆ เวลาอธิษฐานท่านควรระลึกไว้ว่า ท่านจะพูดอะไร และท่องบททวนให้แจ่มแจ้งชัดเจน ไม่ใช่การอธิษฐานเพียงโดยริมฝีปากเท่านั้น แต่อธิษฐานออกมาจากใจจริง

ต่อไปนี้เป็นแบบอธิษฐาน ขอบพระคุณพระเจ้าง่าย ๆ ที่ท่านอาจใช้ได้เช่น “โอพระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์เสด็จมาเป็น “แขก” เยี่ยมเยือนครอบครัวของพระองค์ และขอทรงอวยพระพรอาหารที่พวกข้าพระองค์รับประทาน”

หรือจะว่า “ขอขอบพระคุณสำหรับของประทานนี้และสำหรับสิ่งอื่น ๆ ด้วย ขอทรงรับการขอบพระคุณจากจิตใจของข้าพระองค์ทั้งหลาย”

หรือจะว่า “โอพระเจ้าข้า ขอขอบพระคุณสำหรับอาหารมื้อนี้ ขอทรงอวยพระพรให้เป็นประโยชน์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายและขอทรงใช้พวกข้าพระองค์ในการปฏิบัติกิจการของพระองค์ด้วยเถิด ในพระนามพระเยซูคริสต์ อามิน”

คำอธิษฐานเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคำอธิษฐานสั้น ๆ เพราะการอธิษฐานขอบพระคุณควรเป็นการขอบพระคุณสั้น ๆ การอธิษฐานเช่นนี้จะเกิดประโยชน์ ถ้าผู้ร่วมรับประทานอาหารจะพากันขอบพระคุณไปด้วย โดยทั่ว ๆ ไป เรามักไม่อธิษฐานยาวนานก่อนรับประทานอาหาร

ตามปกติ บิดาผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวเป็นผู้อธิษฐานขอบพระคุณ ถ้าบิดาไม่เป็นคริสเตียน มารดาผู้เป็นคริสเตียนควรเป็นผู้อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าเวลารับประทานอาหาร แต่ถึงไม่เป็นคริสเตียน ทุกคนก็ควรจะรู้สึกขอบพระคุณพระเจ้าที่มีอาหารรับประทาน

หากว่าใช้คำอธิษฐานที่ท่องจำไว้เวลาขอบคุณพระเจ้าก็จะดีเหมือนกัน ท่านอาจให้ทุกคนในครอบครัวอธิษฐานขอบพระคุณตามแบบอย่างเตรียมไว้ โดยท่องพร้อมกันก่อนเวลารับประทานอาหาร หรือไม่ก็เปลี่ยนเวรกันอธิษฐานขอบพระคุณที่โต๊ะอาหาร การทำเช่นนี้จะทำให้ทุกคนเกิดความเคยชิน และรู้สึกเป็นปกติไปเองเมื่อทำบ่อย ๆ และเมื่อเราได้รับการขอร้องให้อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า ในเวลาที่มีคนอื่น ๆ หลายคนรับประทานอาหารด้วยกัน หรือไม่อยู่ที่บ้านของตนเอง ก็จะไม่รู้สึกกระดากอายในการอธิษฐานเลย

ครอบครัวที่สมาชิกมิได้รับประทานอาหารด้วยกัน ทุกคนที่มารับประทานอาหารที่โต๊ะควรก้มศีรษะอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับของประทานที่มาจากพระองค์

บทที่ 9 คู่ร่วมใจอธิษฐาน

“ข้าพเจ้าวิงวอนขอท่านให้ช่วยอธิษฐานพระเจ้า โดยใจร้อนรน เพื่อข้าพเจ้า”

พระธรรมโรม 15: 30

ความสุขยินดีมากที่สุดอย่างหนึ่ง ที่เราได้รับจากการอธิษฐาน คือการมีเพื่อนร่วมใจอธิษฐานด้วยกัน ตามปกติสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวมีระดับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณจิตต่างกัน และผู้ที่มีชีวิตใกล้ชิดกับพระเจ้า ก็จะรู้สึกไม่สะดวกใจที่จะทูลอธิษฐานออกเสียงเกี่ยวกับทุก ๆ สิ่งที่มีอยู่ในใจ โดยเหตุนี้เขาจึงอยากมีเพื่อนร่วมใจ ที่มีชีวิตฝ่ายจิตซึ่งมีอยู่ในระดับเดียวกัน เพื่ออธิษฐานด้วยกัน เพื่อนชนิดนี้มีคุณประโยชน์ต่อเราอย่างมากมาย

การมีเพื่อนร่วมใจอธิษฐานเช่นนี้ จะทำให้เราสามารถอ้างพระสัญญาของพระเจ้า ซึ่งตรัสแก่เราว่า “ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในแผ่นดินโลก สองคนจะร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใดพระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้ ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหน ๆ ในนามของเรา ๆ จะอยู่ที่ท่ามกลางเขาที่นั่น” (มัทธิว 18:19, 20)

ไม่รู้ว่่ากี่ครั้งต่อกี่ครั้ง ที่ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้บางคนอธิษฐานร่วมกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจเพราะคำอธิษฐานของเราได้รับคำตอบอย่างรวดเร็ว บางทีอาจเป็นเพราะข้าพเจ้าได้ต่อสู้คนเดียวมานานแล้ว แต่เมื่อขอเพื่อนให้ร่วมใจอธิษฐานทูลขอพระเจ้า ก็ได้รับคำตอบทันที

ทำไมท่านไม่อธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้ส่งเพื่อนร่วมใจมาอธิษฐานกับท่าน บางทีอาจเป็นคนในครอบครัวเดียวกันกับท่านก็ได้ อาจเป็นเพื่อนคนหนึ่งคนใดของท่านก็ได้ แต่จะเป็นใครก็ตามที่มาร่วมใจกันอธิษฐานกับท่าน ก็นับว่าเป็นสหายเลิศที่สุดในชีวิตของท่าน

มิตรภาพของเราจะกระชับแน่นยิ่งขึ้น โดยการอธิษฐานร่วมกัน เมื่อเราพูดถึงปัญหาของเพื่อน ๆ ของเรา เราควรหยุดคุยแล้วลงมืออธิษฐาน การอธิษฐานในระหว่างพวกคริสเตียนควรเป็นเรื่องปกติ เหมือนกับการสนทนาปราศัยกัน

ดังนั้นเมื่อพระเจ้าพระราชทานเพื่อร่วมใจสำหรับอธิษฐานก็จงกระทำทุก ๆ อย่าง โดยไม่มีพิธีอะไร ท่านอาจพูดถึงเรื่องบางเรื่องแล้วอธิษฐานต่อเรื่องเหล่านั้นที่พูดถึง แล้วก็สนทนากันอีก

ถ้าท่านไม่สามารถหาเพื่อนร่วมใจ เพื่ออธิษฐานด้วยกันบ่อย ๆ ท่านอาจเขียนจดหมายถึงกันก็ได้ และอาจเปรียบเทียบคำตอบของกันและกันได้ การอธิษฐานร่วมใจกันแบบนี้จะเป็นการช่วยอธิษฐานเพื่อผู้เรียนรวิวารศึกษา มีบ่อยครั้งที่นักเรียนในชั้นมีเพิ่มขึ้น และมีชื่อหลายคนที่จะต้องจดจำ ท่านอาจส่งรายชื่อนักเรียนในชั้นของท่านครั้งหนึ่ง ให้เพื่อนร่วมใจอธิษฐานเผื่อก็ได้

เมื่อพระเจ้าพระราชทานเพื่อนร่วมงานแล้ว จงคอยระวังการทดลองที่มักจะติดตามมา หลังจากที่เราพระเยซูทรงรับศีลล้างบาปแล้ว พระองค์ทรงถูกมารทดลองทันที ทำนองเดียวกัน เมื่อเราตัดสินใจเดินตามพระเจ้าอย่างใกล้ชิด มารมักพยายามทุกวิถีทางที่จะจงใจเราให้ทำผิด บาปชนิดที่เราทำได้ง่ายที่สุด มารจะวางกับดักเราไว้ เพื่อเราจะทำผิดได้ง่าย ๆ มารจะพยายามทำให้เพื่อนร่วมงานของเราแตกแยกกัน ถ้ามันมีโอกาสทำได้

บทที่ 10 เคล็ดลับในการเข้าเฝ้าพระเจ้า

“จงอธิษฐานเสมออย่าเว้น”

พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5: 17

ผู้ที่รักพระเจ้ามากคนหนึ่งชื่อ ลอเรนส์ เกิดในคริสต์ศตวรรษที่สิบเจ็ด ผู้นี้ได้เรียนรู้จักเคล็ดลับของการอธิษฐานโดยไม่หยุดหย่อนอย่างแตกฉาน จนมีผู้รวบรวมจดหมายของท่านผู้นี้ไว้และตีพิมพ์เป็นหนังสือ เพื่อเราจะได้อ่านไว้เป็นตัวอย่างหนังสือเล่มนี้ชื่อว่า “ฝึกหัดอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า”

เมื่อลอเรนส์ถูกเกณฑ์ ให้รับใช้ในโรงครัวของสถาบันศึกษาพระคริสตธรรม เขาไม่พอใจต่อการทำงานที่เขาต้องทำอยู่เลย แต่เขาได้สำนึกว่า เขาทำทุกสิ่งทุกอย่างเพราะรักพระเจ้าและด้วยการอธิษฐานจะทำให้การปฏิบัติงานได้ดีขึ้น ตลอดระยะเวลาสิบห้าปีที่ต้องทำกับข้าวในครัว ลอเรนส์จึงสามารถทำหน้าที่นี้ได้ดีมาก ลอเรนส์เห็นพระพักตร์พระเจ้าขณะที่ทำงานอยู่ในครัวเช่นเดียวกับที่ได้เห็นพระเจ้าประทับอยู่ในโบสถ์ ลอเรนส์เขียนไว้ในหนังสือของเขาว่า “เวลาทำธุรกิจก็ไม่เห็นมีอะไรแตกต่างจากเวลาที่กำลังอธิษฐานอยู่เลย ระหว่างที่ทำงานอยู่ในครัวมีแต่เสียงอะอะวุ่นวาย และในเวลาเดียวกันก็มีหลาย ๆ คนมาเรียกขอความช่วยเหลือพร้อม ๆ กัน แต่ข้าพเจ้าก็มีพระเจ้าเป็นสมบัติในจิตใจของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมด้วยความสงบสุข เหมือน ๆ กับเวลาที่ข้าพเจ้าคุกเข่าลงอธิษฐาน” นี่เป็นประสบการณ์ชั้นสุดยอดในชีวิตคริสเตียน ถ้าท่านถ่อมตัว ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ทำอะไรอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างไรก็ตาม ก็สามารถเข้าเฝ้าพระเจ้าได้ใกล้ชิด

ข้าพเจ้าขอแนะนำท่านสักเล็กน้อย เพื่อช่วยให้ท่านเข้าใจเรื่องการเข้าเฝ้าพระเจ้าดียิ่งขึ้น เมื่อท่านเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นส่วนตัวเสร็จแล้ว ให้ท่านทำสองสิ่ง คือ เลือกท่องจำข้อพระธรรมสักหนึ่งข้อ และเลือกผู้หนึ่ง หรือสิ่งหนึ่งเป็นเป้าหมาย ที่ท่านจะอธิษฐานภาวนาตลอดวันนั้น

จงหาเศษกระดาษสักชิ้นหนึ่ง เขียนข้อพระธรรมที่ท่านจะท่องจำนั้นไว้ แล้วนำกระดาษแผ่นนั้นติดตัวไปกับท่าน เพื่อท่านจะมีโอกาสอ่านทบทวนได้ง่าย ๆ ตลอดวันนั้น ถ้าท่านต้องขึ้นรถโดยสารไปทำงานหรือไปธุระ ท่านก็ใช้กระดาษชิ้นนั้น ท่องจำข้อพระธรรมนั้น ๆ ได้ตลอดทาง ถ้าท่านนั่งทำงานเฝ้าเครื่องจักร ท่านก็อาจนั่งดูไปเป็นพัก ๆ คุรุหนึ่ง ขณะที่เฝ้าเครื่องยนต์ท่านอาจอ่านซ้ำทวนไปทวนมาได้หลาย ๆ หน จนจำได้แม่นยำ ถ้าท่านทำงานที่โต๊ะเขียนหนังสือ จงวางแผ่นกระดาษนั้นไว้ในที่ ๆ ท่านจะมองดูได้เป็นครั้งเป็นคราว ขณะที่เมื่อต้องงานประจำ ถ้าท่านต้องเป็นแม่บ้าน ดูแลการงานที่บ้าน จงตั้งกระดาษแผ่นนั้นไว้ที่ ๆ ล้างชาม หรือใกล้กับก๊อกน้ำ หรือใกล้ที่หนึ่งใด ที่ท่านต้องผ่านไปมาและใช้สายตาเหลือบดูได้เสมอ ๆ ไม่มีใครจะมีโอกาสท่องจำข้อพระธรรมได้ดีเท่าแม่บ้าน ท่านจะ

ห้องซื้อพระธรรมเข้าไปเข้ามาได้หลาย ๆ หน ขณะที่ทำกิจวัตรประจำวันของคุณ เนื้อความในพระธรรมนั้น ๆ จะทำให้หายเบื่อหน่ายในงานบ้านที่นำราคาถู ซึ่งต้องทำซ้ำ ๆ ซาก ๆ “ข้าพเจ้ารักพระนามของพระองค์มากสักเท่าใด เป็นข้อภาวนาของข้าพเจ้าตลอดวันยังค่ำ” (สดุดี 119:97)

จงตัดสินใจด้วยว่าท่านจะอธิษฐานเพื่อผู้ใดบ้าง และทูลขอองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เสนอชื่อผู้ใดให้ท่านจดจำได้ตลอดวัน บางทีท่านอาจอธิษฐานทูลขอสำหรับไบบลิทที่คนอื่นกำลังแจกให้ชาวมุสลิม หรือคนอื่น ๆ ก็ได้ การอธิษฐานสำหรับการทำงานที่คริสเตียนทำในท่ามกลางหมู่ชนที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นสิ่งสำคัญเหลือเกิน หรือท่านอาจใช้เวลาอธิษฐานสำหรับคนในประเทศจีน ให้กลับใจจากลัทธิที่ไม่เชื่อพระเจ้า ท่านอาจไม่รู้จักชื่อของคนพวกนั้น แต่โดยการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำท่าน ท่านก็สามารถอธิษฐานเพื่อเขาได้ หรือจะอธิษฐานเพื่อมิตรสหายของท่านที่มีความเชื่ออ่อนแอหรืออธิษฐานเพื่อบางคนที่ต้องผ่านระทมทุกข์อย่างสาหัส การเลือกชื่ออธิษฐานเป็นหน้าที่ของท่านโดยตรง แต่จงเลือกทูลขอสำหรับบางสิ่งหรือบางคนทุกวัน การอธิษฐานเป็นการจำเป็นและเป็นงานเร่งด่วนมาก

ในชีวิตของเราแต่ละคน อาจมีหลายครั้งหลายหนในวันหนึ่ง ๆ ซึ่งใช้เป็นเวลาอธิษฐานได้ ท่านทำอะไรในเมื่อต้องคอยรถรางหรือรถประจำทาง ท่านกระวนกระวายใจหรือท่านอธิษฐาน? การอธิษฐานเป็นการ “กู้” เวลาที่เสียไป เอามาใช้ให้เกิดประโยชน์ “จงซื้อโอกาสมาใช้ เพราะว่าบัดนี้เป็นกาลที่ชั่ว” (เอเฟซัส 5:16) ตลอดวันขณะที่ท่านนึกถึงคนนั้นนึกถึงคนนี้จึงเสนอชื่อและปัญหาของคนเหล่านั้นแต่ละคนต่อพระเจ้า และใช้เวลาสักเล็กน้อยทูลขอเพื่อพวกเขา ถ้ามีใครเขียนจดหมายขอร้องให้ท่านอธิษฐานเพื่อเป็นพิเศษ จงวางจดหมายนั้นไว้ที่หน้ากระจกเงาของท่าน และทุกครั้งที่ท่านส่งกระจก จงอธิษฐานเพื่อคนนั้น

จงสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้าตลอดวัน ทุก ๆ ครั้งที่ท่านมองออกจากหน้าต่างดูต้นไม้ ดอกไม้ นก ฯลฯ จงขอบพระคุณพระเจ้า เพราะโลกที่ท่านอยู่ช่างสวยงามจริง ๆ ทุก ๆ ครั้งที่ท่านหยิบอะไรขึ้นใช้ จงขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ประทานสิ่งนั้นให้ “ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และลงมาจากพระบิดา ผู้ทรงบันดาลให้มีดวงสว่าง” (ยากอบ 1:17)

บางท่านอาจมีเวลาอธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้าทุก ๆ ชั่วโมงโดยถวายเป็นสิบนาทีแรกของทุก ๆ ชั่วโมงในการสนทนากับพระองค์บ้างที่ท่านไม่อาจสละเวลาสิบนาทีในทุกชั่วโมงเป็นประจำทุกวันได้ ถ้าท่านเชื่อว่า การอธิษฐานเป็นงานที่สำคัญมาก ท่านก็จะใช้เวลาเท่าที่มีอยู่สำหรับอธิษฐาน ตัวอย่างเช่นขณะที่ท่านกำลังเดินทาง ท่านก็ใช้เวลาอธิษฐานได้ ขณะพักผ่อนก็มีเวลาอธิษฐานมาก และ

เมื่อเวลาว่างในวันอาทิตย์ก็อธิษฐานได้ จงจัดหาเวลาพิเศษเข้าเฝ้าพระเจ้าในการอธิษฐาน ถ้าจะใช้เวลาสักหนึ่งชั่วโมงตอนค่ำ ๆ เฝ้าอธิษฐานเข้าเฝ้าพระเจ้า จะเป็นเวลาประเสริฐจริง ๆ

หรือถ้าท่านมีศรีทธาแก่กล้า ท่านอาจอธิษฐานตลอดวันบางที่ท่านเป็นหวัด ปวดศีรษะเล็กน้อย นายแพทย์สั่งให้พักผ่อน ท่านก็มีเวลามากสำหรับอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ และอธิษฐานอยู่เงียบ ๆ

ก่อนที่โยนาธาน โทเฟอร์ ผู้รับใช้พระเจ้าในประเทศจีนจะสิ้นลมหายใจ เขาบอกภรรยาของเขาให้อ่านยอห์นทั้งเล่มให้ฟัง ท่านผู้นี้ตาบอด อ่านหนังสือเองไม่ได้ โดยมากภรรยาของเขารับฟัง เขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้มาก ไม่ใช่เพราะเขารับฟังพระคริสตธรรมคัมภีร์วันละบท แต่เพราะเขากระหายอยากอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์วันละเป็นเล่ม ๆ ต่างหาก พระเยซูทรงเรียกร้องเราว่า “จงไปหาที่สงัดหยุดพักหายใจสักหน่อยหนึ่ง” และวันหยุดพักของท่านเป็นโอกาสที่ท่านจะอยู่กับพระเจ้าตามที่พระเจ้าทรงเรียกร้องนั้นได้

นิสัยของมนุษย์ทั่ว ๆ ไปแล้ว ชอบความสะดวกสบายไม่ชอบทำอะไรหนึ่งสิ่งใดนาน ๆ ถ้าท่านรู้จักวัดมาตรฐานของชีวิตในโลกนี้ กับระดับชีวิตนิรันดร์แล้ว ท่านจะขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านได้อุทิศเวลาสำหรับพระองค์ “จงยังใจให้ชื่นชมในพระเยโฮวา”

กิจการของโลกนี้จะสลายไป แต่การที่เราอยู่สงบ ๆ เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนิรันดร์

หลังจากที่ท่านอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์แล้ว จงเอารายชื่อของคนที่ท่านต้องการจะอธิษฐานเพื่อ ออกมาอ่านดู บางที่ท่านอาจอธิษฐานเพื่อคนพวกนี้ทุก ๆ เวลาเช้า อย่างสม่ำเสมอแล้วแต่บางครั้งท่านก็ต้องอธิษฐานอย่างรีบร้อนและฉุกเฉิน บางเช้าท่านก็มีเวลาอธิษฐานเพียงแต่ว่า “โอพระบิดา ขอทรงโปรดช่วยพระพรเขา” แต่เมื่อวันที่ท่านได้หยุดพักผ่อน ท่านย่อมมีเวลามากที่จะอธิษฐานเพื่อญาติและมิตรสหายของท่าน อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องจิตวิญญาณ เงินทอง อนามัย การศึกษา การสังคม และสิ่งอื่น ๆ อีก ตามแต่ท่านจะอธิษฐาน จงให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซาบซ่านเปี่ยมล้นในชีวิตจิตใจของท่าน เพื่อท่านจะอธิษฐานเพื่อคนอื่น ๆ ด้วยใจจริง

โดยมากพวกเราไม่ค่อยคุ้นเคยกับการอธิษฐานติดต่อกันเป็นเวลานาน ถ้าการที่จะอธิษฐานตลอดวันเป็นของใหม่สำหรับท่าน จงลองดูเช่นนี้ คือจงอธิษฐานเพื่อชื่อของคน ๆ เดียว แล้วหยุดพักสักครู่หนึ่ง แล้วจึงค่อยอธิษฐานเพื่ออีกคนหนึ่งต่อไปสมมติว่าต้องใช้เวลาอธิษฐานสักสองชั่วโมง จงหยุดแล้วอธิษฐานต่อ หยุดแล้วอธิษฐานต่อ ทั้งนี้เพื่อใช้เวลาระลึกถึงเพื่อน ๆ ของท่านให้ทั่วถึงทุก ๆ คน รวมทั้งเพื่อนบ้านใกล้เคียง ศิษยาภิบาลและผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ท่านรู้จัก และรวมทั้งญาติพี่น้องของท่าน โดยท่านไม่ต้องรีบร้อนเลย

สองสามครั้งแรก ที่ท่านฝึกหัดอธิษฐานตามวิธีดังกล่าวท่านอาจจะถูกล่อใจ ให้อ่านนิคยสาร ขณะที่ท่านหยุดพักเล็กน้อย สิ่งล่อใจเหล่านี้จะทำให้ท่านหันเหไปจากพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และจงอธิษฐานภาวนาเรื่อยไปอย่าหยุด แทนที่จะอ่านนิคยสารของโลกนี้ ไม่ว่าจะน่าสนใจเพียงใด จงอ่านหนังสือคริสเตียนขณะนั้น หรืออ่านไบเบิลสำหรับคริสเตียน การสังสรรค์กับคริสเตียนและการฟังคำพยานของเขา จะทำให้ท่านเกิดกำลังใจ และหนุนน้ำใจท่านให้เกิดความเชื่อมากขึ้น เมื่อวันนั้นผ่านไป การอธิษฐานภาวนาเช่นนี้จะทำให้ท่านปลาบปลื้มใจมีแสงสว่างเกิดขึ้นในใจ แล้วท่านจะเข้าใจความหมายของข้อพระธรรมที่ว่า “ผู้ที่คอยท่าพระเยโฮวา จะได้รับกำลังใจเพิ่มขึ้น”

ความจริง โอกาสที่เราจะเข้าเฝ้าพระเจ้าตลอดวันเช่นนั้นมีน้อยมาก ท่านจะต้องรู้จักปรับตัวเองให้เข้ากับชีวิตประจำวันของท่าน ท่านจะต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ แต่ในเวลาเดียวกัน ท่านจะเดินทางกับพระเจ้าได้เหมือนอย่างเอโนค “ได้ดำเนินกับพระเจ้า” (ปฐมกาล 5:24) และท่านจะสามารถพูดเช่นเดียวกับอิสราเอล (ยาโคบ) ได้ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์ข้าพเจ้าที่นี่” (ปฐมกาล 32:30)

คู่มือการอธิษฐาน

วิธีที่จะทำให้จิตวิญญาณเข้มแข็งก็คือ ใช้เวลากับพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน โดยการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานตามคำพัง

ถ้าท่านอยากรู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ท่านจะต้องใช้เวลาสนทนากับพระองค์มากยิ่งขึ้น

จงให้เราตั้งต้นการอธิษฐาน ด้วยการสรรเสริญและการขอบพระคุณพระเจ้า พระเจ้าทรงมีประสงค์จะให้การสรรเสริญเป็นส่วนใหญ่ของการนมัสการ

ขอบเขตแห่งการอธิษฐานจะแคบเกินไป ถ้าเราสนใจแต่ชีวิตของเรา และความปรารถนาของเราเองเท่านั้น เราควรอธิษฐานเพื่อกิจการงานทุก ๆ อย่าง

เราอาจทำงานน้อย แต่จะได้ผลมาก ถ้าเราใช้เวลาเข้าเฝ้าพระเจ้ามาก ๆ

การอธิษฐาน ควรอยู่ภายใต้การทรงนำขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ “เพราะว่าเราทั้งหลายไม่รู้ว่า เราควรอธิษฐานขอสิ่งใด อย่างไรแต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเราด้วยความคร่ำครวญ ซึ่งเหลือที่จะอธิบายได้” (โรม 8:26)

คำแนะนำอันน่าประทับใจเหล่านี้ มีไว้ให้ท่านได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเพียบพร้อมแล้วในหนังสือ “คู่มือการอธิษฐาน” เล่มนี้